INSTITVTIO GRÆCÆ

GRAMMATICES Compendiaria, IN Vsum Regiæ Scholæ *Westmonasterien-sis.*

Scientiarum ianitrix *Grammatica.*

LONDINI
Excudebat BONHAMVS NORTON, *Typographus Regius.*
1627.

10ths 1 2 3 4 5 6
academic
microforms limited
London and Wick UK
Web: www.academicmicroforms.com
10 CENTIMETRES
50 MILLIMETRES

INSTITVTIO GRÆCÆ

GRAMMATICES Compendiaria,

IN

Vsum Regiæ Scholæ *Weſtmonaſterienſis.*

Scientiarum ianitrix *Grammatica.*

Author I. Camden.

LONDINI
Excudebat BONHAMVS NORTON, *Typographus Regius.*
1627.

Liber Thomæ Turner

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Τῶν ἱστορικῶν συναγωγὸς πυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, κὴ μέλοις ἐφιστάνω.
Μιχ'. ὁ Ψέλλος.

GRÆCORVM LITERÆ SVNT 24.

Figura.	*Nomen.*	*Potestas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ ſ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	E pſilon	e breve
Ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	k c
Λ λ	λάμδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς	σῖγμα	Zigma	ſ
Τ τ ⅂	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν	Y pſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	o magnum.

Ex literis ſeptem ſunt vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, υ, ο, ω: Reliquæ ſeptemdecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Diviſio Vocalium.

Vocales { Longæ μακραὶ, η, ω. / Breves βραχέα, ε, ο. / Ancipites ἀμφίκολα, α, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ χύριαι, αι, αυ, οι, ευ, ει, υ. / Impropriæ καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, jota ſubjecto; ηυ, ῡ, ωυ.

Diviſio Conſonantium.

Conſonantes ſunt mutæ ἄφωνα, & ſemivocales ἡμίφωνα.

Mutæ diuiduntur in { Tenues ψιλαὶ, π, κ, τ. / Medias μέσα, β, γ, δ. / Aſpiratas δασέα, φ, χ, θ.

Mutæ invicem mutabiles ſunt { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Semivocales ſunt vel { Duplices διπλαὶ, ζ, ξ, ψ. / Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάκολα, λ, μ, ν, ρ.

σ eſt ſuæ poteſtatis litera.

Accentus.

Accentus προσῳδίαι ſunt tres: acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ ſyllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ ſignatur, ſed in omni ſyllabâ intelligitur, in quâ nullus eſt accentus.

Spiritus πνεύματα, duo ſunt, lenis ψιλὸν: aſper, δασύ. Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritum tenuem vel aſperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aſpirantur. Sed ſi medio ρ geminetur, prius levigatur, alterum aſpiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apo-

Apoſtrophus eſt nota rejectæ vocalis, ob vocalem ſequentem'.

Rejiciuntur per apoſtrophum vocales α, ε, ι, ο; diphthongi αι, οι, ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo ſunt partes orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpoſitio πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis, ἑνικὸς; Dualis, δυϊκὸς; Pluralis, πληθυντικὸς.

Caſus πτώσεις ſunt quinque: Nominativus, ὀρθὴ; Genitivus, γενικὴ; Dativus, δοτικὴ; Accuſativus, αἰτιατικὴ; Vocativus, κλητικὴ.

Genera ſunt tria: Maſculinum, ἀρσενικὸν; Fœmininum, θηλυκὸν; Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex: Præpoſitivus προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singulariter.	Dual.	Plural.
N. G. D. Ac.	N. A. G. D.	No. G. Da. Ac.
Maſc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

Singulariter.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. Ac.
Maſc. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ᾧ, οἷν,	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
Fœm. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν,	ἅ, αἷν,	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Neut. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ᾧ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic. ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὁστισοῦν, ἥτισοῦν, ὅτιοῦν.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum simplicium, & quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simpliciu n sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est impari syllabica, i. Genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ Αἰνείας, Æneas; ὁ Χρύσης, Chrysses; sed ὁ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾱ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾱ.

Plural Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τὰς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾱ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾱ.

Plural. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τὰς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

De Genitivo.

Quædam nominâ in ᾱς, Doricè declinata, formant genitivum in ᾶ; ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulò subjecto.

De

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus est idem cum Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητίετης consiliarius.
- Gentilia, ut σκυθὴς Scytha.
- Poëtica in πης, ut κυνώπης imprudens.
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρέϐω tero.

formant Vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa; ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Accu. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ. Ac. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμὴ.

Dual Nom. & Acc. τὰ τιμά, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat τοῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαὶ.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, retinent ubique α in singulari: sic Ἀθηνᾶ Minerva, Ναυσικᾶ Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὴ pro ἀλκῇ roboti, & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes ος & ον: ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius, ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

NOTE

This volume
tight binding and
effort has been
duce the centres
result in

acade
microforms

me has a very
and while every
en made to repro-
res. force would
in damage

demic
orms

Sic. ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὁστισοῦν, ἡστινοσοῦν, ὁτουοῦν.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum simplicium, & quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simpliciu n sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est impari syllabica, i. Genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chrysses, sed ὁ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾱ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾱ.

Plural Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τὰς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾱ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾱ.

Plural. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τὰς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

De Genitivo.

Quædam nominâ in ᾱς, Doricè declinata, formant genitivum in ᾶ, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulò subjecto.

De

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus est idem cum Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητίετης consiliarius.
- Gentilia, ut σκυθὴς Scytha.
- Poëtica in πης, ut κυνώπης impudens.
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero.

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa; ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Accu. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ. Ac. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμὴ.

Dual Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμὰ.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat τοῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαὶ.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, retinent ubique α in singulari: sic Ἀθηνᾶ Minerva, Ναυσικᾶ Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum; ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori, & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes ος & ον: ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius, ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγ⊙, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ. Ac
τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω. Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν
Voc. ὦ λόγω.
Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις
Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.
Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ
Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύ
λοιν, Voc. ὦ ξύλω.
Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύ
λοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένῳ pro παρθένῳ, ἄστρασι pro ἄστροις, σάλπασι pro σάλπιγξι: pauca patiuntur Apocopen, ut ἔει pro ἔειον, lana, & nonnulli φι & φιν adjungitur, ut στρατοφι pro στρατ⊙ exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων: ως masculini, fœminini & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως Menelaus; τὸ ἔυγεων fertile.

Sing Nom ὁ Μενέλεως, Gen τοῦ Μενέλεω, Dat. τῷ Μενέ
λεῳ, Acc. τὸν Μενέλεων, Voc. ὦ Μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ Μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν
Μενέλεῳν, Voc. ὦ Μενέλεω.
Plural. Nom. οἱ Μενέλεω, Gen. τῶν Μενέλεων, Dat. τοῖ
Μενέλεως, Acc. τοὺς Μενέλεως, Voc. ὦ Μενέλεω.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ
Acc. τὸ ἔυγεων, Voc ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυ
γεῳν, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plural. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυ
γεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant accusativum in ω, ut Ἄθως, Ἄθω Athos mons, ἕως ἕω aurora, Κέως Κέω Ceos insula, Κῶς Κῶ Cos insula, λαγὼς λαγὼ lepus. Vetere

Veteres Attici ν finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Vbicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio Imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ Τιτὰν, Gen. τοῦ Τιτᾶνος, Dat. τῷ Τιτᾶνι, Acc. τὸν Τιτᾶνα, Voc. ὦ Τιτὰν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν Τιτάνοιν, Voc. ὦ Τιτᾶνε.

Plural. Nom. οἱ Τιτᾶνες, Gen. τῶν Τιτάνων, Dat. τοῖς Τιτᾶσι, Acc. τοὺς Τιτᾶνας, Voc. ὦ Τιτᾶνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc ὦ σώματε.

Plural. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus desinit in α:

Exceptiones:

- Gravitona in ις & υς, pura in genitivo formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις, serpens, τὸν ὄφιν; ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.
- Gravitona in ις & υς, non purè declinata, utramque retinent terminationem α et ν, ut ἡ ἔρις contentio, τὴν ἔριδα, et ἔριν; ὁ πήληξ advena, τὸν πήληκα & πήληκα.
- Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν; βοῦς bos, βοῦν, poëticè βόα. Sed πούς pes, habet πόδα, et ὀδούς dens, ὀδόντα.

Voca-

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

Quæ declinantur per εντος in genitivo, & adjectiva in ην & εις, vocativum formant in εν: ut ὁ καὶ ἡ τέρην, ὦ τέρεν tener; ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίει.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μητὴρ mater, ὦ μητὲρ; & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ δαὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ salvator; ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ; accentu in penultimam retracto.

Nomina in ευς & ους abijciunt σ, ut βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ præter πους pes, ὦ πούς; & ὀδοὺς dens, ὦ ὀδοὺς, ad differentiam adverbij ποῦ, ubi, & ὁδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ; ὄφις serpens, ὦ, ὄφι, & παῖς ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμὶς.

Quædam Polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut ὁ Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari, assumendo σ ante ι, & abijciendo δ, θ, ν, τ; vel à Nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραψι: Βασιλεὺς rex, Βασιλεῦσι: κόραξ corvus, κόραξι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο: ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι: ut πατὴρ πατράσι Sed in Acc. sing. πατέρα, & μητέρα tantùm leguntur, quia πάτρα patriam, & μήτρα matricem significant.

Dativus Poëticus formatur à Genitivo singulari mutando ος in εσι vel εσσι, ut ἥρος ἡρόεσι, & ἡρόεσσι, Heros: ἔπεος ἐπέεσσι verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος, additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος pectus, στήθεσφι: μελεδὼν cura μελεδονόφι: suntque indeclinabilia.

Apocope

Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casi us singularibus : ut in Nominativo, τὸ σκέπα pro σκέπασμα tegmen. In Genitivo, τῆς Αἴαν pro Αἴαντος. In Dativo, τῇ δαΐ pro δαΐδι pugnæ: παρ᾽ἀκοίτι pro παρ᾽ἀκοίτιδι uxori : τῷ ἰδρῷ pro ἰδρῶτι sudori. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα ; τὸν ἰδρῶ pro ἰδρῶτα sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν Laodamas : Αἶα pro Αἶαν Ajax.

Nominibus & Verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus subsequitur : ut λέουσιν ἐκείνοις : τύπτουσιν ἐκεῖνον : ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales, & consonantes sunt ante Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, litera.
ε. τὸ μέλι, τος, mel.
υ. τὸ γόνυ υος, genu.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.
ω. ἡ Λητώ, οῦς, Latona.
αν. ὁ παιάν, ανος, Pæan.
τὸ τύψας, αντος, quod verberavit.
ον τὸ τερέν, ένος, tenerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum
ων ὁ Ἕλλων, ωνος, Græcus.
ὁ ποιμήν, ένος, pastor.
ην ἡ ἀκτίν, ῖνος, radius
ον. τὸ μεῖζον, ονος majus.
τὸ τύπτον, οντος. verberans.
πους, τὸ δίπους, οδος. bipes.
τὸ τυπτοῦν, οῦντος. verberatum.
πυργος, ὁ πύργος, ου τος turris.
τὸ ζεῦγος, γους. jumgens.
ων. ὁ κλών, ωνος. ramus.
ὁ χελιδών, όνος hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος. Xenophon.
ὁ Δράκων, οντος. Draco.
ξ ὁ θώραξ, ακος. thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος. rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος. rapax.
ἡ θρίξ, τριχός. capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος. ala.
ὁ ὄνυξ, υχος. unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος. vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρος. uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος. hepar.
ὁ φθεῖρ, ειρός. pediculus.
ἡ χείρ, ειρός, manus.
ηρ. ὁ σκώρ, ηρός. vermis.
ὁ σωτήρ, ῆρος. servator.
ὁ ἀιθήρ, έρος. æther.
ὁ ἀνήρ, ἀνδρός, & ἄνερος. vir.
ορ τὸ ἧτορ, ορος. cor.
υρ. ὁ ὄρχις μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φώρ, ωρός. fur.

ὁ Ἐκ-

ὁ Ἕκτωρ, ορος. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος. aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος Ajax.
ὁ μέλας, ανος. niger.
ἡ μονας, άδος. unitas.
τὸ γῆρας, αος. ſenectus.
τὸ σέλας, αος. flamma.
ανς. ἡ δωὺς, αντος. conviviũ.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς. puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς vel νηὺς, αὸς vel νὸς, navis.
ενς. ὁ κτείς, ενὸς. pecten.
ὁ χαρίεις, έντος. gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς. clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος. Rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος. veſtis.
ὁ τιμὴς, ῆντος. honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος. Clemẽs.
ὁ Δημοσθένης, ους. Demoſthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος. ſerpens.
ὁ Πάρις, ιδος. Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος. avis.
ἡ χάρις, ιτος, gratia.
ος. τὸ τεῖχος, ους. mu
τὸ τερφὸς, ότος. ve
rans.
υς, ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς. bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, pla
ta.
ὁ ὀδὼς, όντος. dens.
ὁ πούς, οδὸς. pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς ὁ μὺς, υός. mus.
ὁ πέλεκυς, εως. ſecur
ἡ χλαμὺς, υδὸς, chlam
ὁ ζευγνὺς, υὸς, jung
ἡ χόρυς, υθος et υος ga
ως. ὁ γέλως, ωτος, riſu
ἡ αἰδὼς, ὁς, pudor.
ὁ Τρωὰς, ωὸς. Trojan
λς. ὁ ἅλς, λὸς, ſal.
ἡ ἅλς, λὸς, mare.
νς. ἡ ἔλμυς, υθος, tine
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρος. be
ψ. ὁ ὤψ, πὸς. vultus.
ὁ Ἄραψ, βος. Arab
ἡ κλιμὰξ, ακος, ſcala.

Quinque Declinationes nominum Contractorum.

Declinationes nominum Contractorum oriuntur quintâ Simplicium.

Appellantur nomina Contracta, quia in illis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam, vel Synæreſi, quæ fit, cùm duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ ſerventur: ut τεῖχος, τείχους: vel Craſi, cùm utraque vocalis, vel altera tollitur, ut τείχεα, τείχη.

Prim

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes, in ης Masculini, Fœminini & Communis generis: ut ὁ Δημοδέκης: ἡ τριήρης triremis; ὁ καὶ ἀληθὴς, verus: in ες et ος neutrius, ut τὸ ἀληθὲς, verum: τὸ μέλος, membrum.

Sing. Nom. ὁ Δημοδέκης, Gen. τοῦ Δημοδέκεος, ους. Dat. τῷ Δημοδέκει, ει, Acc. τὸν Δημοδέκεα, ην, Voc. ὦ Δημοδέκες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοδέκεε, ην. Gen. et Dat. τοῖν Δημοδεκέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοδέκεε, ην.

Plural. Nom. οἱ Δημοδέκεες, εις, Gen. τῶν Δημοδεκέων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοδέκεσι, Acc. τοὺς Δημοδέκεας, εις. Voc. ὦ Δημοδέκεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους. Dat. τῷ τείχει, ει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. et Acc. τὼ τείχεε, τείχη. Gen. et Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἀληθὴς; καὶ τὸ ἀληθὲς. Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀληθέος, ἀληθοῦς. Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀληθεῖ, ἀληθεῖ. Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀληθέα, ἀληθῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς. Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθὲς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀληθέε, ἀληθῆ. Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀληθέες, ἀληθεῖς; καὶ τὰ ἀληθέα, θῆ. Ge. τῶν ἀληθέων, ἀληθῶν. D. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέσι. Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀληθέας, θεῖς; καὶ τὰ ἀληθέα, θῆ. Voc. ὦ ἀληθέες, ἀληθεῖς; καὶ ὦ ἀληθέα, θῆ.

Regula.

Nomina propria hujus Declinationis, et composita ab ος, in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut ὁ Σεισοφάνης, τὸν Σεισοφάνην, Aristophanes: ἡ ἑπταέτης, τὰς ἑπτάτας, Septennis.

Nomina,

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contrahuntur ticè in Accusativo in α, ut ὁ ἡ εὐφυὴς, ingenio Acc. τὸν τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις, masculini, & fœmin generis ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, τὸ σίνηπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις. Gen. τοῦ ὄφιος. Dat. τῷ ὄφιι, ὄ Acc. τὸν ὄφιν Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom & Acc. τὼ ὄφιε. Gen. & Dat. τοῖν ὀφί Voc. ὦ ὄφιε.

Plural Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις. Gen. τῶν ὀφίων. Dat. τ ὄφισι. Acc τὺς ὄφιας, ὄφις. Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing Nom. τὸ σίνηπι. Gen. τοῦ σινήπιος. Dat. τῷ σ ηπίι, ηπι. Acc. τὸ σίνηπι. Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε. Gen. & Dat. τοῖν νηπίοιν. Voc. ὦ σινήπιε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σινήπι. Gen. τῶν σινηπίων. D τοῖς σινήπισι Acc. τὰ σινήπια, πι. Voc. ὦ σινήπια, πι

Tertia Declinatio

Vnicam habet terminationem generis masculini t tùm, in ευς: ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς Gen. τοῦ βασιλέως Dat. τῷ β σιλέει, λεῖ. Acc. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ. Gen. & Dat. τ βασιλέοιν. Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural Nom. οἱ βασιλέες, εῖς. Gen. τῶν βασιλέων. Da τοῖς βασιλεῦσι. Acc. τὺς βασιλέας, λεῖς. Voc. ὦ β σιλέες, λεῖς.

Quar

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητω, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ Λητω. Gen. τῆς Λητόϑ, ῦς. Dat. τῇ Λητοῖ, οῖ. Acc. τὴν Λητόα, τῶ Voc. ὦ Λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ Λητώ. Gen & Dat τοῖν Λητοῖν. Voc. ὦ Λητώ.

Plural. Nom. αἱ Λητοὶ. Gen. τῶν Λητῶν, Dat. τοῖς Λητοῖς. Acc. τὰς Λητὼς. Voc. ὦ Λητοὶ

Numerus singularis tantùm in hâc Declinatione conjungitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis Simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας rum, & ϱας generis neutrius. ut τὸ κρέας caro; τὸ κέϱας rnu.

Sing. Nom. τὸ κέϱας Gen. τοῦ κέϱατϑ, κέϱαϑ, κέρως. Dat. τῷ κέϱατι, κέϱαϊ, κέρᾳ. Acc. τὸ κέϱας. Vocat. ὦ κέϱας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέϱατε, κέραε, κέρα. Gen. & Dat. τοῖν κεϱάτοιν, κεϱάοιν, κερῶν. Voc. ὦ κέϱατε, κέραε, κέρα,

Plural. Nom. τὰ κέϱατα, κέϱαα, κέϱα Gen. τῶν κεϱάτων, κεϱάων, κερῶν. Dat. τοῖς κέρασι. Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Voc. ὦ κέϱατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατϑ, κέραϑ.

Nomina

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt, vel

- Ὀλοπαθῆ, quę contrahuntur in omnibus casibus, ut
  1. νόος νοῦς mens; ῥόος ῥοῦς fluxus; πλό πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simple διπλόος διπλοῦς duplex; σάος salvus, Att. et σῶν, Acc.
  2. χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χ κοῦς æreus, à nominibus in εος.
  3. Σιμόεις Σιμοῦς, Σιμόεντος Σιμοῦντος πλακόεις πλακοῦς, πλακόεντος πλακ τος, placenta.
  4. ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις, honorat
  5. In ηρ circumflexa, ut τὸ κῆρ κῆρος, à κ cor, et παῖς παίδος, à παῖς, puer.
  6. ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ: ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋ ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέως: ὁ Μωϋσεὺς, Μωϋσέως.
  7. ὁ Θαλὴς, Θαλοῦ: ὁ Θάλης, Θάλητος. Οἰ πους, Οἰδίποδος. Οἰδιπόδης, Οἰδιπό Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν. G εου, οῦ. Dat. έῳ, ῷ.
- Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur, ea sunt vel
  1. Substantiva Barytona in υς, quæ contr huntur in Nominativo, Accusativo, Vocativo plurali in υς, ut ἐρίννυες, ἐρ νὺς furiæ.
  2. Imparisyllabica in ους, quæ contrahunt in Nominativo, Accusativo et Vocat. pl in ους, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.
  3. Adjectiva in υς, quorum masculina Dativo singulari, Nominativo, Accusat vo et Vocativo plurali contrahuntur mo primæ declinationis contractorum, ut δὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.
  4. Comparativa, quæ contrahuntur in Ac cusativo singulari, Nominativo, Accusa tivo et Vocativo plurali, ut Accusat. μεί ζονα, μείζοα, μείζω. Nom. μείζονες, μ ζοες, μείζους. Acc. μείζονας, μείζοας, μ ζους; τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclit

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione de-
ectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali
utrius, δεσμὸς, vinculum, τὰ δεσμὰ; ἐρετμὸς, remus,
ἐρετμὰ; ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγὰ; κύκλος, circulus, τὰ
κλα; λύχνος, lucerna, τὰ λύχνα; μοχλὸς, vectis, τὰ
χλὰ; νῶτος, dorsum, τὰ νῶτα; σταθμὸς, statio, τὰ σταθμὰ;
άχηλος, collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neu-
us sunt, ἡ κέλευθος, via, τὰ κέλευθα; ἡ δίφρος, currus,
δίφρα: quibus addi potest, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ
ρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, Duali
rò masculini, ut ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε; ἡ ὁδὸς, via,
ὁδὼ, cum compositis; ἡ πόλις, ciuitas, τὼ πόλιε; ἡ χεὶρ,
anus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptota sunt:
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα domus, τρόφι pro τρόφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poetica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, νῶκαρ torpor, δὼς donum, &c.

Monoptoton tantùm unum est, ὦ 'τὰν, ô amice vel ami-
, ab ἔτης.

Diptota, ἄμφω, ἀμφοῖν, ambo vel ambæ; οἱ φθοῖες, τὺς
θοῖας, placenta; ἄττα pro ἅτινα quædam, Nominativo &
ccusativo plurali.

Triptota, ἀλλήλων, λων, λων; ἀλλήλοις, αις, οις; ἀλλήλ
λας, λα, invicèm alius alium. τὸ ἀρνὸς, τὸν ἀρνὰ; οἱ ἀ
τῆ, ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ιησοῦς, I
Ιήσοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ: ſic diminutiva circumflexa in οῦς; ut ὁ
νοῦς, Bacchulus. Gen. τοῦ νοῦ, Dat τῷ νοῦ, Acc. τὸν νοῦν.
Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ αἰθὴρ aër, τὸ
ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.
Singulari carent, ἀλφίτα, ὀπτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι,
βαι, ὀνείρατα, & feſta Deorum, cum plurimis alijs.

Heteroclita declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας ge
vim mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἧπαρ iecur, ὕδωρ aqua, ἦ
dies. Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἥματος. His a
poteſt, γάλα lac, γάλακτος; γυνὴ mulier, γυναῖκος.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Iupiter, decem habet rectos; Δευὺς, Βδευὺς, Z
Ζὰν, Ζὴς, Ζᾶς, Δὶς, Δὴν, Δᾶν, Ζεὺς. Gen. Ζηνὸς, vel Δ
Dat. Ζηνὶ, vel Δῖ. Accuſat. Ζῆνα, vel Δία. Voc. ὦ Ζεῦ.
κάρα, κάρηνον, κὰρ indeclinabile, κρὴς, κρήτος, κρ
κρᾶτος, caput. ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ; ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως; ὁ υἷ
υἵος, υἷος, filius. ναῦς, νηῦς, navis. Gen. ναὸς & νη
μάκαρ, μάκαρς, μακάρος, felix: ἡ ἀκλὶς καὶ ἀκλὶν, radi
ἀδεῖπνον, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρον, καὶ τὸ δένδ
lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis; ὁ σκότος, κ
σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεον, miſericordia: δάκ
καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δώρης, Δώρου, Δώρεως, Δώρητες, Dares. γόνυ, γόνυος, γ
γατος, genu. ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Craſi, λᾶος; ὁ λᾶ

τοῦ λάου; ὁ λάας, τοῦ λάα; τὸ λάος, τοῦ λάεος; ὁ λάϊς, λαΐος; ὁ λᾶς, τοῦ λᾶος. Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos. γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus. δορὺ, hasta, δόρυος, & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poet. δορὶ; δοῦρας, δούρατος; δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ quapiam suæ familiæ personâ derivatur.

- Patronymica
  - Masculina desinunt vel
    - in ίδης, quæ fiunt à genitiuis primitivorum mutando terminationem in ίδης; ut Πήλεως, Πηλεΐδης, per Syneresin Πηλείδης, per Epenthesin, Πηληϊάδης.
    - in άδης, cum nomen sit vel primæ declinationis, vt Βορέας, Βορεάδης; vel desinat purè, ut ἥλιος, ἡλιάδης.
  - Fœminina desinunt vel
    - in ις & ας, quæ fiunt à Masculinis remouendo δη, ut Νηστορίδης, νήστορις: ἡλιάδης, ἥλιας.
    - in ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut Ἀδράστος, Ἀδράστου, Ἀδραστίνη: Ἰκάριος, Ἰκαρίου, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ων, ut Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρείων.

Diminutiva.

Diminutiva varias habent terminationes.

- Masc. in
  - ων, ιωείων, stultulus.
  - αξ, λίθακξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautula.
- Fœmin. in
  - ὶς, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in
  - ιον, ut γναμπτόδιον, sententiola
  - πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in

- κος, ut μυσικὸς, musicus, à μῦσα.
- ιος, ut ὐρανίος, cœlestis, ab ὐρανὸς.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατὴρ.

Adiectiva.

Adjectiva in ος purum & εος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus; ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, ον, οον, octavus.

Quatuor adiectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, αὐτὸς, ἐκεῖνος, ἕτος, cum compositis, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος.

Adiect. in { υς, εις, ους } formant fœm. per { εῖα, εσσα, ῆ } neutrum per { υ, ες, ουν }

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ. Accuſat. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. Poet. πολὺς. Gen. πολέος. Dativ. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες. Gen. πολέων. Dat. πολέσι. Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus. Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου. Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ. Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. Μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger. Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. Τάλας, τάλαινα, τάλαν, miſer. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν. Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς. Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ. Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. παντὲ, πάσα, παντὲ. Gen & Dat. πάντοιν, πασαῖν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πάσαι, πάντα. Gen. πάντων, πάσων, πάντων. Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι. Acc. πάντας, πάσας, πάντα. Voc. ὦ πάντες, πάσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, deſinunt in { ης, ις, ος, υς, ως, ην, ων } & formant neutrum per { ες, ι, ον, υ, ων, εν, ον }

ut {
ὁ ϗ ἢ ἀληθὴς, ϗ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ ϗ ἢ εὐχαρις, ϗ τὸ εὐχαρι, gratioſus.
ὁ ϗ ἢ οὐράνιος, ϗ τὸ οὐράνιον, cæleſtis.
ὁ ϗ ἢ ἀδακρυς, ϗ τὸ ἀδακρυ, ſine lachrymis.
ὁ ϗ ἢ πολύπους, ϗ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ ϗ ἢ τέρμων, ϗ τὸ τέρμον, tener.
ὁ ϗ ἢ εὐδαίμων, ϗ τὸ εὐδαίμον, felix.
}

Sic ὁ ϗ ἢ τὶς, ϗ τὸ τὶ, aliquis. Gen. τοῦ ϗ τῆς, ϗ τοῦ τινὸς. Dat. τῷ ϗ τῇ, ϗ τῷ τινὶ. Acc. τὸν ϗ τὴν τινὰ, ϗ τὸ τὶ, &c. Τίς, τί, τίνος, Quis, quæ, quod.

Quædam ſunt trium generum, ut ὁ ϗ ἢ ϗ τὸ μάκαρ, felix. ὁ ϗ ἢ ϗ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

Numeralium quædam ſunt cardinalia, quædam ordinalia.

Cardinalia ſunt εἷς unus, δύο vel δύω, duo, τρεῖς tres, τέτταρες, quatuor; quæ ſic inflectuntur:

Maſculino,	εἷς,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἕνα,	unus,
Fœminino,	μία,	μιᾶς,	μιᾷ,	μίαν,	una,
Neutro,	ἕν,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἕν,	unum.

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδὲν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν, Atticè: Dativo δυσὶ, Poeticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plural. οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία. Gen. τῶν τριῶν. Dat. τοῖς τρισὶ. Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plural. οἱ καὶ αἱ τέτταρες καὶ τὰ τέτταρα. Gen. τῶν τεττάρων. Dat. τοῖς τέτταρσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα nouem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεῖς viginti unum, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octaginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum.

Quæ numerum centenarium ſequuntur, declinabilia ſunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta; τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι mille; δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πενταχισχίλιοι, &c. μύριοι, decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & ſic deinceps.

Ordinalia ſunt, quæ ad interrogationem, πόσος quotus, aptè reſpondent; ut πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος

τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τεισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus; διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus, δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies milleſimus, δισμυριοστὸς, vicies milleſimus, &c. Præterea ſunt nomina dialia, quæ dierum ſpatium ſignificant, τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, &c. ἐκφυής eſt, erumpens aut aliquid agens die tertio, quarto, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α	1.	β	2.	γ	3.	δ	4.	ε	5.	ϛ	6.	ζ	7.	η	8.	θ	9.	ι	10.
ια	11.	ιβ	12.	ιγ	13.	ιδ	14.	ιε	15.	ις	16.	ιζ	17.	ιη	18.	ιθ	19.	κ	20.
λ	30.	μ	40.	ν	50.	ξ	60.	ο	70.	π	80.	ϟ	90.	ρ	100.	σ	200.	τ	300.
υ	400.	φ	500.	χ	600.	ψ	700.	ω	800.	ϡ	900.	͵α	1000.						

Comparatio Nominum.

Adiectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & ſuperlativum in ταλος,

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo, & ſuperlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentiſſimus. Excipe κένος, κενότερος, κενότατος, vacuus; στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus.

Reliqua Adiectiva ad has plerunque formas com
rantur.

θετικὸν.	συγκριτικὸν.	ὑπερθετικὸν.
Positivus.	Comparativus.	Superlativus.

In
- ων. σάφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modeſtus.
- ας. μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
- ις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratioſus.
- ης. εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, religioſus.
- ους. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, ſimplex.
- υς. ἡδὺς, ἡδίων, ἥδιστος, ſuauis.
  βραδὺς, βραδίων vel βραδύτερος, βράδιστος, tardus.
  ταχὺς, ταχίων vel θάσσων, τάχιστος, velox.
  παχὺς, παχίων vel πάσσων, πάχιστος, craſſus. Sc
  εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρίων, εὐρύτατος & εὐ
  ρύστος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus,	Melior,	Optimus.
Ἀγαθὸς, vel Ἐσθλός.	ἀμείνων, vel ἀρείων,	ἄριστος.
Καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστος.
	κρείττων, vel κρείσσων,	κράτιστος.
	λωΐων, λώων, vel λωΐτερος,	λῷστος.

Malus,	Pejor,	Peſſimus.
Κακὸς,	κακίων, vel κακότερος,	κάκιστος.
	χείρων, vel χερείων,	χείριστος.

Parvus,	Minor,	Minimus.
Μικρὸς,	μικρότερος, μείων,	μικρότατος.
	ἧττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων,	ἐλάχιστος.

Magnus,

Magnus,	Major,	Maximus.
Μέγας,	μείζων & μάσσων,	μέγιστος.
Αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος,	ῥᾴων,	ῥᾴστος, facilis.
Πολύς,	πλείων & πλέων,	πλεῖστος, multus.
Φίλος,	φίλτερος,	φίλτατος & φίλιστος, Poet. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίσταλος, & nonnulla per έστερος & έσταλος, à positivis in ος.

Λάλος, λαλίστερος, λαλίσταλος, loquax.

Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίσταλος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam

- Pronomen: Substantiva, ut κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος. — αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verba: Βάλλω, βελπίων vel βέλτερος, βέλπιστος, optimus. / Φέρω, φέρτερος, φέρταλος, φέριστος, & φέρπιστος.
- Adverbia: Ἄνω supra, ἀνωτέρως, ἀνώταλος. / Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infrà, κατωτέρως, κατώταλος. / Πόρρω longè, πορρωτέρως, πορρώταλος. / Πέρα ultra, περαίτερος, περαίταλος. / Ἔξω extra, ἐξωτέρως, ἐξώταλος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύταλος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρταλος, per syncop. ὕπταλος. / Πρὸ antè, πρότερος, πρόταλος, πρόαλος, πρῶτος.
- Participium: Ἐρρωμένος robustus, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέσταλος.

Pro-

Pronomina.

Pronomina primitiva ſunt, ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ ſui.
Poſſeſſiva ſunt, ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς ſuus. νῶϊτερος noſter duorum, σφωΐτερος veſter duorum, ἡμέτερος noſter, ὑμέτερος veſter, σφέτερος ſuus.
Demonſtrativa ſunt, ὅπτος hic, ἐκεῖνος ille:
Relativum unum, αὐτὸς ipſe.
Compoſita ſunt, ἐμαυτοῦ meijpſius, σεαυτοῦ tuijpſius, ἑαυτοῦ ſuijpſius.

Ἐγὼ, ego.

Sing. Nom. ἐγὼ. Gen. ἐμοῦ. Dat. ἐμοὶ. Acc. ἐμὲ & per Aphæreſin, μοῦ, μοὶ, μὲ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ. Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς. Gen. ἡμῶν. Dat. ἡμῖν. Acc. ἡμᾶς.

Σὺ, tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σὲ. Dual. σφῶϊ, σφὼ; σφῷϊν, σφῷν.
Plural, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἕ, ſui.

Sing. Nominativo caret. Genitivo ἕ, οἷ vel ἕοι, ſibi. Dual. σφωέ, σφέ; σφῷϊν, σφὶν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina ſecundæ & tertiæ declinationis inflectuntur.

ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμὸν.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.
νωΐτερος,	νωϊτέρα,	νωΐτερον.
σὸς vel τεὸς,	σὴ, τέη,	σὸν, τεὸν.
σφωΐτερος,	σφοϊτέρη,	σφωΐτερον.
ἑὸς vel ὅς,	ἑὴ vel ἣ,	ἑὸν vel ὸν.
σφέτερος,	σφετέρη,	σφέτερον.
ὅπτος,	αὕτη,	τοῦτο.
ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ.

Sing.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Gen. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina composita, quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σαυτοῦ, σαυτῆς, σαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δείνα, τῷ δεῖνι & δείνα, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum.

Coniugationes συζυγίαι sunt undecim, quatuor Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, sed intelligitur, ita ut accentus sit in penultimâ.

Coniugationes Verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτω, κτω, μι, prior litera est Characteristica.

Cha-

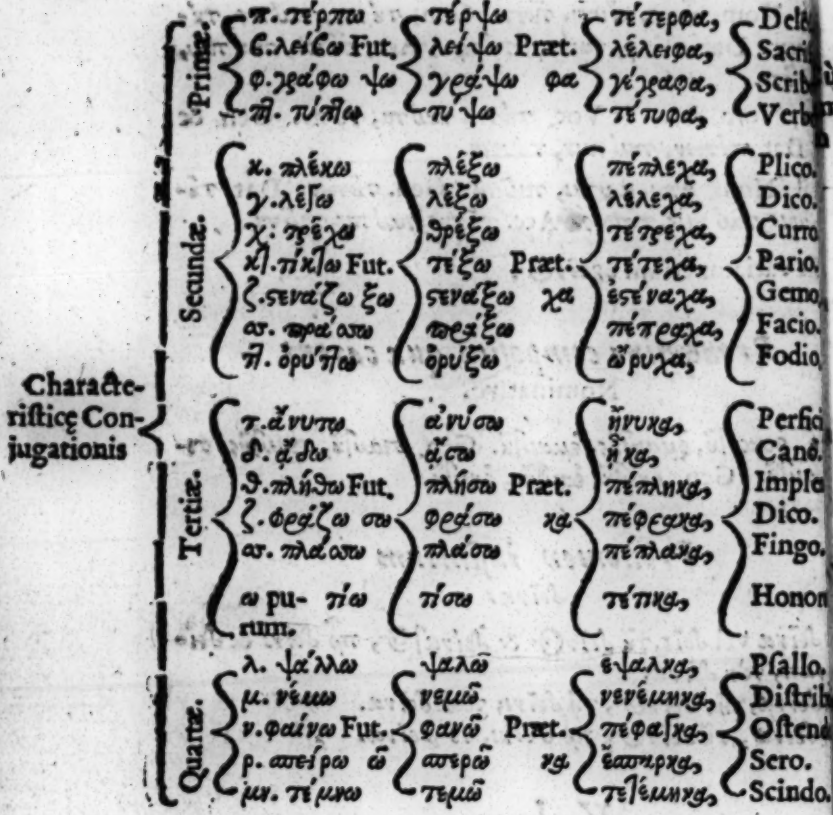

In Activo, & Medio octo sunt tempora, Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum Παρακείμενος. Plusquam perfectum, Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus, & secundus, Ἀόριστος πρῶτος, καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος, καὶ δεύτερος. In passivo additur paulò post futurũ Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi, Ἐγκλίσεις.

Sunt quinque, Indicativus, Ὁριστική. Imperativus, Προστακτική. Optativus, Εὐκτική. Subiunctivus, Ὑποτακτική. Infinitivus, Ἀπαρέμφατος.

Regula

Regula.

ùm prima perſona pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt: m tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem eſt n ſecundâ.

Modus Indicativus, à quo omnes alij Modi deducuntur.

Tempus Præſens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει : *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον :
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Vnde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε : *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην :
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum prius.

S. τύψω, τύψεις, τύψει : *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον :
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Vnde Aoriſtus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε : *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην :
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε : *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον :
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Vnde Pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει : *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην :
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔπτυτον, ἔπτυτες, ἔπτυτ : *Verberavi.*
D. ἐπτύτετον, ἐπτυτέτην :
P. ἐπτύτομεν, ἐπτύτετε, ἔπτυτον.

Vnde

Vnde futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ : Verbe
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον :
P. τυπῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω : Ver
D. τύπτετον, τυπτέτων :
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω : Verberat
D. τύψατον, τυψάτων :
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω : Verberat
D. τύπετον, τυπέτων :
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & Pluſquam perf.

S. τέτυφε, τετυφέτω : Verberav
D. τετύφετον, τετυφέτων :
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι : Verberar
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην :
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι : Verber
D. τύψοιτον, τυψοίτην :
P. τύψοιμεν, τυψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι : Verberav
D. τύψαιτον, τυψαίτην :
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aori

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε : *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην :
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & Plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι : *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην :
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι : *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην :
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Fut. secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ : *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην :
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subiunctivus.

Præsens & Imperfectum ἐὰν.

** Iones addunt tertiis personis singularibus, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.*

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ : *Si verberem, vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον :
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus primus, ἐὰν.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ : *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον :
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ : *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον :
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & Plusquam perf. ἐάν.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ : *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον :
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoristus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperf.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος: *Verberans*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης:
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος: *Verberaturus*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης:
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος: *Qui verberavit*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης:
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect. & Pluſquam.

M. ὁ τετυφώς, τοῦ τετυφότος: *Qui verberavit*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας,
N. τὸ τετυφός, τοῦ τετυφότος.

Aoristus ſecundus.

M. ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος: *Qui verberavit*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης:
N. τὸ τυπόν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπεῖντος: *Verberaturus*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης:
N. τὸ τυπεῖν, τοῦ τυπεῖντος.

Co

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione prima.						
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. a.	τύψω	τύψον	τύψοιμι	τύψω	τύψειν	τύψων
Aor. a.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. c.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών
Fut. c.	τυπῶ		τυποῖμι	τυπῶ	τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione ſecunda.						
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imperf.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχώς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. a.	λέξω		λέξοιμι	λέξω	λέξειν	λέξων
Aor. a.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. c.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγών
Fut. c.	λεγῶ		λεγοῖμι	λεγῶ	λεγεῖν	λεγῶν

Temporum	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione tertia.						
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικώς
Plusq.	ἐπεπείκειν					
Fut. a.	πείσω		πείσοιμι	πείσω	πείσειν	πείσων
Aor. a.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. c.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. c.	πιθῶ		πιθοῖμι			
In Coniugatione quarta.						
Præs.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἀκήκοα	ἀκήκοε	ἀκηκόοιμι	ἀκηκόω	ἀκηκοέναι	ἀκηκοώς
Plusq.	ἀκηκόειν					
Fut. a.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι	ἀκούσω	ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. a.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. c.	ἔκλυον	κλύε	κλύοιμι	κλύω	κλυεῖν	κλυών
Fut. c.	κλύσω					

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, ἀύξησις συλλαβικὴ. & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ε, quod spiritum sortietur præsentis, ut ὁράω, ὦρακα, ἑώρακα, vidi: ὀνίομαι, ὤνημαι, ἐώνημαι, emi.

Poetæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο: α & ε mutantur in η, ut ἄκουον, ἤκουον, audiebam: ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: & ο in ω, ut ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt αι, αυ, οι: αι mutatur in ῃ, ut αἴρω, ἦρον, tollebam; αυ, in ηυ, ut αὐξάνω, ἤυξανον, augebam; οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles
- vocales,
  - η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἴξευον, visco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
  - ω, ὤθω, ὤθον, impello.
- diphthongi,
  - ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo.
  - ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
  - ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ mutatur in ηυ, ut ἔυχομαι, ἠυχόμην, orabam; & εἴδω, scio, Plusquam perfectum εἰδήκειν, Syncopen, εἴδειν, & Atticè, ᾔδειν, sciveram.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmen non admittunt: ut ἄω, ἄον, spiro; ἄϊω, ἄϊον, aud ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, insuetus sum; ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμ tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsciscun ut ἔχω, εἶχον, habeo; ἕλω, εἷλον, capio; ἕλκω, ἑλκ ἑλκίζω, traho; ἕρπω, ἑρπίζω, serpo; ἑστήκω, sto; ἕπο sequor; ἐρέω, dico; ἑστιάω, convivio excipio; ἕζω, sed ἐάω, sino; ἕω, induo; ἐρύω, traho; ἐθίζω, assuefac ἐργάζομαι, operor; ἔπω, εἶπον, dico, quod servat au mentum in omnibus modis; ἔθω, assuesco, præterit medium εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur: ut ἑορτάζ ἑώρταζον, festum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent au mentum: ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo; οἰκουρέω, dom custodio; οἰνόω, in vinum verto; οἰμάω, concito: & qu dam alia.

De Augmentis Compoſitorum.

Verba habent augmentum in initio, ſi componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philoſophor.
- Præpoſitione, quæ non mutat ſignificationem verbi, ut καθεύδω, ἐκαθεύδον, dormio: vel ſi ſimplicia nullo ſunt in uſu, ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλουν; ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς, vel ὁμῶ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, inſipiens ſum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum in medio

- Præpoſitio mutet ſignificationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὐ, ut δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, diſpliceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio; niſi conſonans, vel immutabilis vocalis ſequatur: ut δυτυχέω, ἐδυτύχουν, infœlix ſum.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut, ὀχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus ſuam propriam vocalem amittunt, tàm in præſenti, quàm in præterito, ut παρακέω, παρήκουον, perperàm audio.

Excipe περὶ & προ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: προ autem ſæpè contrahitur, ut προέχω, πρόσχω, præcedo.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi verbum incipiat ab aſpiratâ, ut καθάπτομαι attingo, à κατὰ & ἅπτομαι.

Regula.

Ioues ex omnibus præteritis abijciunt augmentum τύπτε pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in coniugatione { Primâ. Secundâ. Tertiâ. Quartâ. } in { ψω. ξω. σω. λῶ, μῶ, νῶ circumflexa.

Regulæ.

Penultima futuri primi semper longa est, nisi in quartâ iugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam sonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam voc diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo: vel breuiando pitem, ut κρίνω, κρινῶ, iudico.

Dissyllaba in έω, formant futurum in δέσω, ut πλέω, vigo, πλεύσω; ῥέω, fluo, ῥεύσω: præter δέω, δήσω, ligo

Tria sunt futura quę spiritum thematis non seruan θρέψω, à τρέφω, nutrio; θρέξω, à τρέχω, curro; ἕξω, ἔχω, habeo, ob differentiam Aduerbij ἔξω, extrà.

In polysyllabis tertiæ coniugationis Attici tollunt circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζ βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in tertiâ conjugatione ζω in σδω, ut μάσδω, pro χωμάζω, lascivio; & Futura in σω in ξ βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω: & κλείω, claudo, κλείσω, ξῶ, & κλασῶ.

Æoles efferunt futurum in ῥῶ per σω, ut ὄρω, co ὀρῶ, ὄρσω.

Poetæ in futuro tertiæ conjugationis sepè abijciunt δήω, inveniam, pro δήσω, à δέω: κλείω, laudabo, κλείσω: & κέω, seu κεύω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aor

Aoriſtus primus.

Aoriſti ſunt tempora incertæ ſignificationis, cùm incer-
n ſit, an paulò antè, an multò antè præterierit.
Aoriſtus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α,
præponendo augmentum, vt τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinq; ſunt Aoriſti primi, qui futuri primi characteriſti-
n non aſſumunt, vt ἔθηκα, poſui; ἔδωκα, dedi; ἧκα, miſi;
α, dixi; ἤνεγκα, tuli.
Penultima Aoriſti primi ſemper eſt longa, vnde in quartâ
jugatione α mutatur in η, vt ψαλῶ, ἔψηλα, cano; ε
ει, vt σπερῶ, ἔσπειρα, ſero.
Ex quibuſdam Aoriſtis primis σ excluditur, vt ἔχυσα,
υα, ἔχεα, à χέω, fundo: ἐκαύσα, ἔκηα, à καίω, uro:
υσα, ἔσευα, à σεύω, moveo: ἤλυα, ab ἀλύω, vito; &
α, ab ἀκέω, ſano.

eteritum per-
ectum for-
natur à futu-
o primo, mu-
ando in con-
ugatione

- Primâ ψω in φα.
- Secundâ ξω in χα.
- Tertiâ σω in κα.
- Quartâ ῶ in κα, in futuris exeuntibus in λῶ, νῶ, ρῶ; & μῶ in μηκα.

Et repetitur prima conſonans thematis cũ ε, ſi verbum incipiat à ſimplice conſonante, ut τύψω, τέτυφα: vel à mutâ cum liquidâ. Sin à duplici, tantùm ε præponitur, vt ζέω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aſpiratâ adſumit ſuam tenuem, θύω, ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ geminatur ῥ, ε tantùm præfigitur, vt ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, em erit initium præteriti, & imperfecti, vt ἥκουον, ἥκουκα.
Diſſyllaba quartæ coniugationis mutant ε futuri in α, vt
λλω, σελῶ, mitto, ἔσαλκα.
Diſſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præte-
ito, vt κλείνῶ, κλινῶ, ἔκλακα, interficio; θυίω, θυῶ,

τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut Φαίνω, ostendo, φάγκα; μολύνω, contamino, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω, & γνωρίζω, tantùm ε preponunt, etsi à cum liquidâ incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tam sunt in vsu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam lit thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, possideo; μνάομαι, memoro, μέμνημαι; preter κτείνω, ἔκτακα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus prepo duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλ molo; ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, contendo. & tertia sy corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici prefigunt ει prete ut λείβω, ἔιληφα, accipio; μείρομαι, ἔιμαρμαι, sortior, ἔιμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primę & secundę conjugationis A ci conuertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, ἔστροφα; κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à preterito mutando α in ειν, & preponendo verbum incipiat à simplici consonante, ut τέτυφα, ἐτετύφ

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à presenti mutando ω in preponendo augmentum, & seruando characteristicam p sentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerunque brevis, unde si pen tima presentis sit longa positione, posterior consonans a citur, ut κάμνω, laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultimâ Aoristi β, ita mutantur:

- ε, η, ω, αι, αυ — mutantur in α, ut
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παύω, ἔπαον, sedo.
  - ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔφλεγον
- ευ in υ, ut Φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quartâ conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρ sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλ debeo, ὤφελον.

Quædam

Quædam tamen habent penultimam longam, vel ratione augmenti, ut ἄδω, cano, ἦδον; ἕλκω, traho, εἷλκον: vel positionis, ut ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον. Hîc tamen ad penultimam abbreviandam metathesi locus conceditur, ut à πέρθω, devasto, ἔπραθον pro ἔπαρθον; à δέρκω, video, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Observatio.

Observandũ est in secundâ Cõiugatione, quòd si index thematis sit ζ, σσ, aut π, Aoristus secundus si in vsu sit, desinet in γον: ut κενάζω, κενάξω, ἐκέναγον; πρήσσω, πρήξω, ἔπραγον; τάπω, τάξω, ἔταγον. In tertiâ verò, ζω præsentis Aoristum mittit in δον, ut φράζω, φράσω, ἔφραδον.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter:

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- κρύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαβον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, vt pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Futurum secundum.

Formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ω circumflexum, & abijciendo augmentum, ut ἔπυθον, πύθω.

Reliqui modi cum suis temporibus, formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma

Paradigma vocis Paſsivæ.

Indicativus Modus.

* Quatuor Verba formant ſecundam perſonam in ει: βέλομαι, βέλει: ὄφομαι, ὄψῃ: ὄτομαι, ὄιει: ἔομαι, ἔει: & factâ craſi, εῖ.

Præſens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται: *Verbe*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον:
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Vnde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο: *Verberab*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην:
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη: *Verberatus fu*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην:
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύποσαν.

Vnde Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται: *Verberatus fui v*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ἡσεσθον *verberabor.*
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον:
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Vnde Pluſquam perf.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο: *Verberatus eram.*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην:
S. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Vnde paulò poſt Futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται: *Mox verberabor,*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον: *vel iam verbe-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *ratus ſum.*

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη : *Verberatus fui,*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην :
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Vnde Fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται: *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον: *fui, vel ver-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *berabor.*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω : *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων :
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & Pluſquam.

S. τέτυφθι, τετύφθω : *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων :
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus a.

S. τύφθητι, τυφθήτω : *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων :
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι, τυπήτω : *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων :
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμιλω, τύπτοιο, τύπτοιτο: *Verber*
D. τυπτοίμεδον, τύπτοιδον, τυπτοίδλω:
P. τυπτοίμεδα, τύπτοιδε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετυμμένος, εἴλω, εἶης, εἶη: *Verberatus es*
D. τετυμμένω, εἶητον, εἰήτλω:
P. τετυμμένοι, εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη: *Verberatus*
D. τυφθείητον, τυφθειήτλω: *vel fuer*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus ϛ.

S. τυπείλω, τυπείης, τυπείη: *Verberatus*
D. τυπείητον, τυπειήτλω: *vel fuer*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιλω, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο: *Verber*
D. τυφθησοίμεδον, τυφθήσοιδον, σοίδλω:
P. τυφθησοίμεδα, τυφθήσοιδε, τυφθήσοιντο.

Futurum ϛ.

S. τυπησοίμιλω, τυπήσοιο, τυπήσοιτο: *Verber*
D. τυπησοίμεδον, τυπήσοιδον, σοίδλω:
P. τυπησοίμεδα, τυπήσοιδε, τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

S. τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο: *Mox Ver-*
D. τετύφοιμεδον, τετύφοιδον, τετυφοίδλω *bera-*
P. τετυφοίμεδα, τετύφοιδε, τετύφοιντο. *ter.*

Modus

Modus Subiunctivus.

Præsens & Imperfectum. ἐὰν.

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται: *Si verberer vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτεσθον: *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν.

S. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ: *Si verberatus ſim*
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον: *vel eſſem.*
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α, ἐὰν.

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ: *Si verberatus ſim*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον: *vel ſuerim vel ſuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus ϛ, ἐὰν.

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ: *Si verberatus ſuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον:
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perfect. & pluſquam, τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum ϛ, τυπήσεσθαι.

Paulò poſt Fut. τυπηθήσεσθαι.

Partis

Participia.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου : *Qui Verbera*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης :
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & plusquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου : *Verbera*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης :
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος : *Verbera*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης :
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus ϛ.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος : *Verbera*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης :
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου: *Verberand*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης :
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum ϛ.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου: *Verberanda*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης :
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post Futurum.

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου : *Mox verbe*
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης : *randa*
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognata tempora, in Voce Passivâ.

Cognata

Cognata tempora, in Voce Passivâ.

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione primâ.	Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
	Imperf	ἐτυπτόμην					
	Aor.6.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
	Fut.6.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
	Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος.
	Pluſq.	ἐτετύμμην					
	Paul.p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
	Aor.a.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
	Fut.a.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione secundâ.	Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
	Imperf.	ἐλεγόμην					
	Aor.6.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
	Fut.6.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
	Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
	Pluſq.	ἐλελέγμην					
	Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
	Aor.a.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
	Fut.a	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione tertiâ.	Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
	Imperf	ἐπειθόμην					
	Aor. β.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
	Fut β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
	Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπείσθαι	πεπεισμένος
	Plusq.	ἐπεπείσμην					
	Paul. p	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
	Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
	Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione quartâ.	Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
	Imperf.	ἐσπειρόμην					
	Aor. β.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
	Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
	Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
	Plusq.	ἐσπάρμην					
	Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
	Aor. α.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
	Fut. α	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

Vou

Vox Paſsiuà.

Quem ſunt tempora in voce Paſſivâ, quorum tria deducuntur ab Activâ: { Præſens, Præteritum, Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti activo; mutando ω in ομαι, τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti ~~activo~~; mutando μαι, in λω, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in μην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum ſecundum.

Futurum ſecundum formatur à tertiâ perſonâ Aoriſti 6, mutando σομαι, & abijciendo augmentum, vt ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito activo, mutando ω coniunctione

- Primâ { φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secundâ { χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertiâ { κα in { σμαι, quoties index thematis eſt conſona, ut πέπεικα, πέπεισμαι: aut penultima præteriti activi brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. / μαι, cum penultima præteriti activi ſit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.
- Quartâ { κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι: πέφαγκα, πέφαμμαι; πέφανσαι, πέφανται.

Exceptiones

In primâ conjugatione.

Quæ habent ρς implicitum cum consonante, ε in α, ut ῥέφω, ἔρραφα, ἔρραμμαι, verto. Præ βρεγμαι, à βρέχω, rigo.

In tertiâ conjugatione.

Excipe primò ἧρμαι, ab ἀείρω, aro: Secundò, ab ἀκέω, audio: κέκρουμαι à κρούω pulso: ἔπαισμαι impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω jubeo: κέκλεισμαι claudo: σέσεισμαι à σείω quatio: ἔγνωσμαι à γνόω sco, & quædam alia.

A verbis in νω Attici faciunt præteritum passiv σμαι, ut μιαίνω, inquino, μεμίασμαι: φαίνω, a πέφασμαι.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, m μαι in μην & præfigendo ε, si præteritum incipiat plice consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & Plusquam perfectum in secundâ & personâ Duali interserunt σ, cùm tertia singularis in το vel ται purum: cùm verò desinit in ται vel τ rum, circumloquimur tertiam pluralem per Partici & εἰσὶ, ut τετύπθαι, τετυμμένοι εἰσὶ.

Iones formant tertiam pluralem à tertiâ singul Perfecto, & plusquam perfecto, interserendo α a vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλατο. Verùm, si tenuis pr vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in τέτυπται, τετύφαται: πέπεισαι, πεπείθαται: ἐσκ ἐσκεύασται. Si vocalis longa, vel diphthongus seq plerumque corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ persona sing præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aspirat tinendo augmentum imperfecti, ut τίτυπται, ἐτύφθη

Excep

Exceptio.

ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus sum. } quæ ad-
ἐρρώσθην ab ἔρρωται, convalui. } sumunt σ
ἐσώθην, à σέσωσται, servatus sum, quòd abijcit σ.
εὑρέθην ab εὕρηται, inuentus sum. } quę cum pau-
ἠρέθην ab ἤρηται, sublatus sum. } cis alijs mu-
ἐτέθην à τέθειται, positus sum. } tant η in ε.

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔγραμμαι, ἐγρέφθην, & quæ abiecerant ν, poeticè hìc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ præteriti posito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύφομαι:

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem, & mediam significationem, partim Passivam, partim Activam habet.

Activam habet terminationem in Perfecto, & Plusquam perfecto, in reliquis temporibus Passivam.

Hæc Verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos, sed quòd saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris medijs, & activè sunt interpretanda, nisi figurata loquutio aliud suadeat, aut per se sessionem significent, ut τέτηκα, à τήκω, contabui: σέσηπα, à σήπω, computrui: μέμηνα, à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, à πόλλυμι, perii, & similia.

Cognata tempora in Voce Mediâ.

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione primâ.	Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
	Imperf	ἐτυπτόμην					
	Aor. 6.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
	Fut. 6.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
	Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
	Pluſq.	ἐτετύπειν					
	Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
	Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Coniugatione ſecundâ.	Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
	Imperf.	ἐλεγόμην					
	Aor. 6.	ἐλεγόμην	λέγοῦ	λεγοίμην	λέξωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
	Fut. 6.	λεξοῦμαι		λεξοίμην		λεξεῖσθαι	λεξούμενος
	Perf.	λέλογα	λελόγε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογῆναι	λελογὼς
	Pluſq.	ἐλελόγειν					
	Fut.						

Indic.

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
	Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione tertiâ.	Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
	Imperf.	ἐπειθόμην					
	Aor. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
	Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
	Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
	Plusq.	ἐπεποίθειν					
	Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
	Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione quartâ.	Præſ.	ἀπείρομαι	ἀπείρου	ἀπειροίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπειρόμενος
	Imperf.	ἠπειρόμην					
	Aor. 2.	ἠπαρόμην	ἄπαρου	ἀπαροίμην	ἀπάρωμαι	ἀπαρέσθαι	ἀπαρόμενος
	Fut. 2.	ἀπαροῦμαι		ἀπαροίμην		ἀπαρεῖσθαι	ἀπαρούμενος
	Perf.	ἔαπορα	ἔαπορε	ἐαπόροιμι	ἐαπόρω	ἐαπορέναι	ἐαπορὼς
	Pluſq.	ἐαπόρειν					
	Fut. 1.	ἀπερῶμαι		ἀπεροίμην		ἀπερεῖσθαι	ἀπερούμενος
	Aor. 1.	ἠπειρόμην	ἀπεῖραι	ἀπειραίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρασθαι	ἀπειράμενος

Formatio temporum in voce Medi

Præsens est idem cum præsenti Passivo: plurim
in voce mediâ solitaria reperiuntur; ut Ἄγαμαι,
Ἄλλομαι, salio; Δύναμαι, δύνασαι, δύνατα, pos

Imperfectum est idem cum imperfecto Passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutan
όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo activo, addendo
ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in
τύψω, τύψομαι. Sed in quartâ conjugatione in
ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ὦ
ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Excipe πίομαι, bibam, ἔδομαι, edam, φάγομαι,
φάγεσαι, φαγεται, & Poetica illa βέομαι, ibo, νέ
Crasin νεῦμαι, ibo.

Præteritum medium

Formatur à præterito actiuo assumendo Chan
cam Aoristi secundi pro suâ, ut τέτυφα, τέτυπα.

In puris tertiæ conjugationis tollitur κ, ut λέλ
λυα, à λύω.

Iones item tollunt κ ex præterito medio, & penu
corripiunt, ut γάω, nascor, γήσω, γέγαα, pro γέγο
promptus sum, μήσω, μέμαα, pro μέμηκα, unde pa
γεγαὼς & γεγὼς; μεμαὼς & μεμὼς.

Regulæ.

Penultima præteriti medij est eadem cum pe
præteriti actiui plerumque.

Sed in penultimâ { ει / αι / α } mutatur in { οι / η / η }
præsentis activi

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo.
φαίνω, πέφηνα appareo.
θάλλω, τέθηλα, germino.

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quę habent ε in penultimâ futuri, mutant ε o in penultimâ præteriti medij; ut λέγω, λέξω, λέλογα: σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum activum, & prætetitum medium, ut γέγραφα.

Præteritum Plusquam perfectum

Formatur à præterito mutando α in ειν, & pręponendo si verbum incipiat à simplici consonante, vel à mutâ cum quidâ; ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activâ.

Paradigma primæ coniugationis, per omnes Modos, Tempora, & Participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoriſtus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoriſtus ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τραφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò poſt.		τετραφήσομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medi
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπ
Perf. & pluſ.	τέτροφε	τέτραφο	τέτρ
Aoriſtus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψ
Aoriſtus β.	τράπε	τραπηθι	τραπ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Me
Preſ. & Imp.	τρέποιμι	τραποίμην	τρεπ
Perf. & pluſ.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρ
Aoriſtus α.	τρέψαιμι	τραφθείην	τρέψ
Aoriſtus β.	τραποίμι	τραπείην	τραπ
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφθησοίμην	τρεψ
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραπ
Paulò poſt		τετραψοίμην	

Modus Subiunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medi
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπ
Perf. & Pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος, ὦ	τετρ
Aoriſtus α.	τρέψω	τραφθῶ	τρέψ
Aoriſtus β.	τραπω	τραπῶ	τραπ

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medi
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπ
Perf. & Pluſ.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετρ
Aoriſtus α.	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψ
Aoriſtus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπ
Futur α.	τρέψειν	τραφθήσεσθαι	τρέψ
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπ
Paulò poſt		τετράψεσθαι	

Partic

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & Pluſ.	τετρεφὼς	τέτραμμένος	τέτραπὼς
Aoriſtus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμενος
Aoriſtus ϛ.	τράπων	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. ϛ.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπέμενος
Paulò poſt.		τέτραψόμενος	

Verba circumflexa ſive contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ ſyllabâ præſentis.

Oriuntur è Verbis tertiæ coniugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt Circumflexorum coniugationes:

{ Prima in έω, Secunda in άω, Tertia in όω, } Fut. in { ήσω, ήσω, ώσω } Præt. in { ηκα, ηκα, ωκα }

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum, & in ήσω, & ἐσω, ηκα, & εκα, cum η & ε; ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, κορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in εύσω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecundâ conjugatione.

Verba quæ habent ϛ vel ι, & plurima quæ habent λ vel ρ conſonante non præcedente ante άω, formant futurum in άσω, & præteritum in ακα; ut ἐάω, ἐάσω, permitto: καπάω, καπάσω, laboro: δρᾶω, δράσω, facio: γελάω, γελάσω, rideo. Hæc tamen καίω vel κάω, uro, & κλάω, fleo,

fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in όω quæ à Nomine descendunt, formant f
rum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χ
σόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur pręsens & imperfectum in Indicativ
reliquis modis solummodò pręsens: reliqua autem
pora formantur ad normam barytonorum, nisi quòd
ba circumflexa careant Aoristo secundo, Futuro secu
& Præterito medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in
mâ & secundâ conjugatione habent Aoristum secund
futurum secundum, & pręteritum medium, ut δουπέω,
πῶ, ἔδουπον, sono.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singul
prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut π
πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, Vti nec Op
vis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjuga
nis, omnes personę contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In primâ conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit con
ctio tollendo ε.

In secundâ conjugatione

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α,
contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ῇς, άει in ῇ, & άειν in ῆν,
ὁράεις, ὁρῇς; ὁράει, ὁρῇ. ὁράειν, ὁρῆν; & Attici in his c
tuor, ut ζῶ, ζῇς, ζῇ, vivo; πεινῶ, πεινῇς, πῇ, esurio; δ
ῇς, ῇ, sitio; χρώμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν in αῖς: ut γελαῖς
γελᾷν.

Po

Poetæ in secundâ hac conjugatione post contractionem in ω, preponunt ο, ut καρηκομῶντες, καρηκομόωντες, à καρηκομάω, caput comatum habeo, & α nonnunquam geminant, ut τιμάασθαι pro τιμᾶσθαι.

In tertiâ conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ȣ sequitur ο, fit contractio in ȣ.

Si quęvis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	έου, οῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾶς	άει, ᾷ	άε, ᾶ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άȣ, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όȣ, ȣ̃

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποίεον, ȣν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	εον, ουν.
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	τὴν	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων.
3	ἐχρύσοον, ȣν	οες, ους	οε, ȣ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ȣν.

Imperativus

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	πάεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ		έε, εῖ	
2	βόαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	τῶν	άε, ᾶ, τε	τωσαν.
3	χρύσοε, ου	οέ, οῦ	όε, οῦ		όε, οῦ	

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς,	έοι, οῖ	έοι, οῖ		έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῶ, μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	τὴν	άοι, ῶ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subiunctivus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποίεω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έη, ῇ		έω, ῶ	έη, ῇ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όῃ, ῶ		όω, ῶ	όω, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾶν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquamperfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2. βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut.

Participium.

Masc. Fœm. Neutr.

Participium

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neutr.	
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ῶντος	ποιέουσα, οῦσα	εούσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν.	
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	άούσης, ώσης	βοάον, βοῶν.	
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ῶντος	χρυσόουσα, οῦσα	οούσης, ούσης	χρυσόον, χρυσοῦν.	

Verbipassivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, οῦ	έη, ῆ	έε, εῖ	ού	εῖ	ού	εῖ	οῦ
2	βοάο, ω, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, πτω	ώ μεθον	ᾶ, θον	ώ, μεθα	ᾶ, σθε	ῶ, νται.
3	χρυσόο, οῦ	όῃ, οῖ	όε, οῦ	ού	οῦ	ού	οῦ	οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιεό, οῦ	έου, οῦ	εε, εῖ	ού	εῖ		ού	εῖ	οῦν
2	ἐβοάο, ώ, μην	άου, ῶ	άε, ᾶ, το	ώ, μεθον	ᾶ, θον	θλω	ώ, μεθα	ᾶ, σθε	ῶν, το.
3	ἐχρυσόο, ού	όου, οῦ	όε, οῦ	ού	οῦ		ού	οῦ	οῦν

Perfect.

	Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post.	
1	πεποίημαι.	1	ἐποιήθην.	1	ποιηθήσομαι.	1	πεποιήσομαι.	*Omnia ut in Barytonis.*
2	βεβόημαι.	2	ἐβοήθην.	2	βοηθήσομαι.	2	βεβοήσομαι.	
3	κεχρύσωμαι.	3	ἐχρυσώθην.	3	χρυσωθήσομαι.	3	κεχρυσώσομαι.	

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέου, οῦ	εέ, εί	εῖ			
2	βοάου, ῶ	αέ, ά, αθω	ᾶ, αθον, αθων	αθε		αθωσαν.
3	χρυσόου, οῦ	οέ, ούς	οῦ			

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	οῖ	οῖ	οίμεθον	οῖ	οί	οί	οῖ	οῖν
2	βοαοί, ώ, μην	ῷ, ο	ῷ, το	ώμεθον	ῷ, αθον	ῴ, αθην	ῴ, μεθα	ῷ, αθε	ῷν, το.
3	χρυσοοί, οί	οῖ	οῖ	οίμεθον	οῖ	οί	οί	οῖ	οῖν

Perfectum Optativi

	Sing.			Dual.			Plural.		

Perfectum Optativi

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμιλιν	πεποιῆο	οιῆτο	οιήμεδον	οιῆσδον	οιήδλιν	οιήμεδα	οιῆδε	ήν
2	βεβοήμιλιν	βεβοῆο	οῆτο	οήμεδον	οῆσδον	οήδλιν	οήμεδα	οῆδε	ῆν, το.
3	κεχρυσῴμιλιν	κεχρυσῴο	ῴτο	φμεδον	ῷ́σδον	φ́δλιν	φ́μεδα	ῴδε	ῷ́ν

Subiunctivi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ήῃ, ῇ	ῆ	ώμεδον	ῆ	ώ	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεδον	ᾶ, σδον, σδον	ώ, μεδα	ᾶ, δε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ	ώμεδον	ῶ	ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται	ώμεδον, ῆσδον, ῆσδον; ώμεδα, ῆδε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Participium

Infinitivus.

Præs.	1	ποιέεδαι, εῖδαι	2	βοάεδαι, ᾶδαι	3	χρυσόεδαι, ᾶδαι
Perfect.	1	πεποιῆδαι	2	βεβοῆδαι	3	κεχρυσῶδαι

Participium.

Præsens	1 ποιεόμενος ὁ	μενος	μένη, μ
	2 βοαόμενος ὡ	μενος	
	3 χρυσοόμενος ὁ	μενος	

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indicat.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσά
Imperat.	1 ποίησαι	2 βοήσαι	3 χρύσωσαι
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαί
Subjunct.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσω
Infinit.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσα
Particip.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσά

Futurum primum.

Indicat.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομ
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμ
Infinit.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθ
Particip.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμ

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes Verborum in μι, quæ profluunt è Verbis tertiæ conjugationis in { έω, άω, όω, ύω } ut à { θέω, τίθημι, p, στάω, ἵστημι, stat, δόω, δίδωμι, d, ζεύγνύω, ζεύγ jungo.

Fiunt Verba in μι. { mutando ω ultimam syllabam in μι. vertendo penultimam in suam longa sit mutabilis, ut θέω, τίθημι, præponendo reduplicationem.

Redupli

duplicatio
t duplex,
- Propria, cùm vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δόω, δίδωμι.
  - tenuis pro aspiratâ ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit, vel
  - cùm Verbum incipiat à ς, ut ςάω, ἵςημι.
  - cùm Verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut τίθεμμι pro τίθη-
Bœoti mutant η in ει, per ε, ut πεφίλειμι.
In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tan-
ω mutatur in μι.
Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φημὶ,
μι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.
Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, præterito
dio, Aoristo secundo passivo.
Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum,
Aoristus secundus.
Verba quartæ conjugationis si dissyllaba sunt, futurum
bent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ul-
imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optati-
& Conjunctivo.

Paradigma Verborum.

in μι.

Indicativi Præsens.

Sing.				Dual.				Plural.	
τίθημι	η	η	ε					εῖ	
ἵςημι	η	η	α					ᾶ	
δίδωμι	ς	σι		τον	τον	μὲν	τε	ῶ	σι
ζεύγνυμι	ω	ω	ο					ῦ	
	υ	υ	υ					ῦ	

Imperfectum.

	Sing.		Dual.			Plura
1	ἐτίθην	η	η	ε		
2	ἵστην	η ς	η	α		
3	ἐδίδων	ω	ω	ο	τον, την	μεν, τε
4	ἐζεύγνυν	υ	υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα, pro τέθηκα, Boëticè.
2 ἕστακα, pro ἕστηκα, à futuro στήσω; ad differentia
κα præteriti medij ab ἑστήκω.
3 δέδωκα.

Plusquam perfectum.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδ

Aoristus primus.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδ

Aoristus secundus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ἔθην	ἔθης	ἔκης	ετον	έτην	εμεν	ετε	
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	

Aoristus secundus similis est imperfecto in om
excepto quòd in plurali ac duali vocalem retinet lo
præter ἔθην, ἔδων, & ἧν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 τίθετι	έ			
2 ἵσταθι	ά			
3 δίδοθι	ό	τω	τον, των	το, τωσα
4 ζεύγνυθι	ύ			

Aoristus C.

1 θές, θέτω. 2 στῆθι, στήτω, 3 δό

Op

Optativus.

Præſens.

1 πιθείην			εἶν.
2 ἱςαίην, ης, η	ητον, ήτην	ήμεν, ητην, ησαν, &c	αἶν, εν.
3 διδοίην			οἶν.

Aoriſt. β.

1 θείην. 2 ςαίην. 3 δοίην.

Subiunctivus.

Præſens.

Sing.	Dual.		Plural.	
1 πιθῶ, ῇς, ῇ				ῶμεν
2 ἱςῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον	ῶμεν	ᾶτε, τε, ῶσι.	
3 διδῶ, ῷς, ῷ				ῶσι

Aoriſt. β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 ςῶ, ςῇς, ςῇ. 3 δῶ: δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præſens.

1 πιθέναι. 2 ἱςάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύναι.

Aoriſt. β.

1 θεῖναι. 2 ςῆναι. 3 δοῦναι.

PARTICIPIA.

	Præſens.			Aoriſt. β.	
1 πιθεὶς	εῖσα	ἐν	1	θεὶς, θεῖσα, θὲν.	
2 ἱςὰς	ᾶσα	ὰν	2	ςὰς, ςᾶσα, ςὰν.	
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	3	δὺς, δοῦσα, δὸν.	
4 ζευγνὺς	ῦσα	ὺν			

Vox Paſsiva.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πίθεμαι			
2 ἵεμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται.
3 δίδομαι			
4 ζεύγνυμαι			

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐπειθόμην 2 ἱστάμην 3 ἐδιδόμην 4 ἐζευγνύμην	ου, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

1 πέπεισμαι.	2 ἕστημαι.	3 δέδομαι.

Pluſquam pẽrf.

1 ἐπεπείσμην.	2 ἑστάμην.	3 ἐδεδόμην.

Aoriſtus α.

1 ἐπίθην.	2 ἐστάθην.	3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 πεισθήσομαι.	2 σταθήσομαι.	3 δοθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

1 πεισθήσομαι.	2 ἑστάσομαι.	3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πίθεσο 2 ἵστασο 3 δίδοσο 4 ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.

Optativus, Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πειθείμην 2 ἱσταίμην 3 διδοίμην	ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο

Præterit

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην	εῖ		
2 ἑςαίμην	αῖ ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Subiunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ ῇ ῇ		
2 ἱςῶ μαι ᾷ ᾷ ται	ώμεθον, σθον, σθον.	μεθα, σθε, ντ.
3 διδῶ ῷ ῷ		

Perfectum.

1 τεθῶ ῇ ῇ	ῆσθον	ῆσθε
2 ἑςῶ μαι ᾷ ᾷ ται	ώμεθον, ᾶσθον, σθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶντ.
3 δεθῶ ῷ ῷ	ὦσθον	ὦσθε.

Infinitivus.

Præsens.

1 τίθεσθαι. 2 ἵςασθαι 3 δίδοσθαι 4 ζεύγνυσθαι.

Participia.

Præsens.

1 τιθέμενος	
2 ἱςάμενος	νη, νον.
3 διδόμενος	

Coniugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐςησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐςά μην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 ςά σο, σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δό		

In Optativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θεί 2 σαί, μην, ο, το 3 δοί	μεθον, σθον, θήν	μεθα, θε, ντο.

In Subiunctivo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θῶ ῇ ῇ 2 σῶ, μαι, ᾷ ᾷ ται 3 δῶ ῷ ῷ	ὤμεθον, σθον, σθον	ὤμεθα, θε, ῶν

In Infinitivo. Participia.

Aoristus β.		Aoristus β.
1 θέ 2 στάσθαι 3 δό	1 θέ 2 στά 3 δό	μένος, μένη, μένον.

Formatio temporum Verborum in μι.

De Pręsenti jam suprà dictum est.

Imperfectum.

Formatur à Præsenti mutando μι in ν, & præponen augmentum, nisi Verbum incipiat ab ι positione lon ut τίθημι, ἐτίθην, sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur Imperfecto Verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν; ἐτίθ ἐτίθεις; ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Im rativi sæpè contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθ ἵσταθι, δίδοθι.

Aoristus secundus.

Deducitur ab Imperfecto, reijciendo reduplicatione & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην, sed ἵστην, ἔστην, Q

Præteritum ἕςανα (quod & ἕςαα) neutram seu passi-
m habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus
n.

Si Verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum
Aoristus secundus, ut σβήμι, ἔσβην.

Anomala in μι.

Præsens. Verbum εἰμὶ, Sum. *Indicativus.*

Εἰμὶ εἶς vel εἶ. ἐςὶ. | ἐςὸν, ἐςὸν. | ἐσμὲν, ἐςὲ, εἰσὶ.

Ἐμμὶ D. ἔη & εει A. ἐντι D. ἦςον, ἔςην, P. εἶμες. D. ἐασὶ. I.
ἦμι Æ. ἐσσὶ P. ἐμὲν, ἐτε, ἔυτι Æ. ἐντι D.

Imperf. Ἦν, ἦς, ἦ & ἦν. | ἦτον, ἤτην. | ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Ἐα I. ἦσθα Æ. ἔσκε P, ἦςον, ἤςην Pleon. ἦμες D. ἔσαν P.
ἦ A. ἔησθα P. ἔην P. ἔσκον P.
ἦα P. ἐης, P. ἤην P.
Ἔην P. ἔσκες P. ἦε P.
Ἔσκον P. ἦς D.
Ἐον P.

Futurum. Ἔσομαι, ἔση, ἔσηται | ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον | ἐσόμεθα
| ἔσεθε, ἔσονται

Ἔσσομαι P. ἔσση, ἔσσεται P. ἔςαι Sync.
Ἐσοῦμαι D. ἐσῇ D. ἐσεῖται D. ἔσσονται P.
Ἐσεῦμαι D. ἔσεαι I.
ἔσει A.

Imperativus.

Præsens. Ἴσθι vel ἔσθι, ἔςω: | ἔςον, ἔςων. | ἔςε, ἔςωσαν.

ἔσσω, ἔσσο P. ἤτω D. ἔςων A.

Optativus.

Præsens. Εἴην, εἴης, εἴη. | εἴητον, εἰήτην. | εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

ἔοι P. εἶμεν, εἶτε, εἶεν per Sync.

Futurum. Ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, | &c.

Subiunctivus.

Præsens. Ἐὰν, ὦ, ᾖς, ᾖ | ἦτον, ἦτον. | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

ἔω P. ἔῃς, ῃσι I. ἔωσι A. & P.
εἴω P. εἴῃς, P. ἔῃσι & εἴῃσι I.
ἦσθα Æ.

	Infinitivus.	*Participium.*
Præſens.	Εἶναι. Com. Fut. ἔσεσθαι. Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. Fut. ἐσό	
	Ἔμεν I ἦμεν & ἦμες D. ἔυλμαι A. ἔιμμεναι Æ. ἔιμθαι P.	ἐὼν. P. ἐοῦσα, ἔον, ἐαυόμ εἰς Æ. ἔασαα D.

Εἶμι Eo & Ibo.

Indicativus.

Præſens.	Εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι.	ἴτον, ἴτον.	ἴμεν, ἴ	Præſens.
Imperf.	εἶδα Æ. Εἶν, εἶς, εἶ.	ἴτον, ἴτην	ἴμες D. ἴαν ἴμεν, ἄτε, ἴσ	Imperf.
Pluſquam.	ἦον, ἦες, ἦε P. Εἰκειν & ἤκειν Att.		ἴμες D ἦα Aoriſtus α. Εἶσα, inuſi	
Perf. Med.	Εἶα, εἶας, εἶε.	εἴατον, εἴατον.	εἴαμθν, εἴατε,	Perfect.
Pluſquam.	ἦα, ἦας, ἦε & ἤια, ἤιας, ἤιε. I. Ἤειν, ἤεις, ἤει.	ἤειτον, ἠείτην.	ἤειμεν, ἤειτε, ἦ ἦμεν, ἦτε, ἦεσ	Aoriſt.
Aoriſt. β.	Ἰὸν, ἴες, ἴε.	ἴετον ἰέτην.	ἴεμεν, ἴετε, ἴ	Aoriſt.
	ἦιον.			Præſen

Imperativus.

Præſens.	Ἴθι vel εἶ, ἴτω.	ἴτον, ἴτων.	ἴτε, ἰτωσαν.
Aoriſt. β.	Εἶ, ſolummodo in compoſitis, ut ἔξει, δύει, exi, tranſi. Optativus & Subiunctivus non ſunt in uſu.		Præſen

Infinitivus.

Præſe

Ἰναι, vel εἶναι & ἰέναι in Compoſitis.

Ἰμ

Ἴμεν I. Ἴμεναι D.
Ἴεμεν, Ἴεμεναι A. & D.
Ἴημι, vado: Eádem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjunct. ἀπίεναι in Infinit.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν, & ἐὼν.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præsens.	Ἵημι, ἵης, ἵησι.	ἵετον, ἵετον.	ἵεμεν, ἵετε, ἵεισι.
			ἱέασι I. ἱάσι A.
Imperf.	Ἵην, ἵης, ἵη.	ἵετον. ἱέτην.	ἵεμην, ἵετε, ἵεσαν.
	Ἵεον, Ἵουν, ἵεις, ἵει, contracta.		ἵεν Bœ.
Perfect.	Εἷκα, εἷκας, εἷκε.		
Aorist. α.	Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα.		
	ἕηκα A.		
Aorist. β.	Ἧν, ἧς, ἧ.	ἕτον, ἕτην.	ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Imperativus.

Præsens.	Ἵεθι, ἱέτω.	Aor. β. ἕς, ἕτω.	Perf. εἷκε, εἰκέτω.

Optativus.

Præsens.	Ἱείην, ἱείης, ἱείη.	Aorist. β. Εἴην, εἴης, εἴη.

Subiunctivus.

Præsens.	Ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ.	Perf. Εἴκω, εἴκῃς, εἴκῃ.	Aorist. β, ὦ, ᾖς, ᾖ.
			ἕω, ἕῃς, ἕῃ. P. & ἕιῃ.

Infinitivus

Infinitivus.

Præsens. Ἱέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. β. εἶ

Ἱέμεναι D.
Ἱέμεν I.

Participium.

Præsens. Ἱείς, ἱεῖσα, ἱέν. Perf. εἰκὼς, υῖα, ὸς. Aor. β. εἷς, εἷ

Vox Passiva. Indicativus.

Præsens. Ἱέμαι, ἱέσαι, ἵεται.

Imperf. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἕθην & εἵθην.

Perfect. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται. | εἷμεθον, εἷσθον, σθον. | εἷμεθα, εἷσθ

Plusqua. Εἵμην, εἷσο, εἷτο. *Imperativus.* Ἵεσο,

Vox Media.

Aorist. α. Ἡκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Ἕμην, ἕσο, ἕο, &

Imperativus. *Optativus.*

Præsens. Ἕσο, ἕσθω, &c. Εἵμην, εἷο,

ἕο. I.
ὗ.

Subiunctivus. *Infinitivus.* *Participi*

Præsens. Ἕαν, ὦμαι, ἥ, ἧται. Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἕμ

Ἵημι. Concupisco.

Eandem habet inflexionem, præterquam quod form
Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ἧμαι. Sedeo.

Præsens. Ἧμαι, ἧσαι, ἧται. | ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. | ἥμεθα, ἧσθ

ἥαται & εἵαται P.

fect. Ἥμην, ἧσο, ἧτο. | ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθην. | ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

ἕατο I.

ἥατο & εἵατο P.

Imperativus.

ens. Ἧσο, ἧσθω. *Infinitivus.* ἧσθαι. *Participium.* ἥμενος

Κάθημαι, inde Compositum.

ens. Κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperfect. Ἐκαθήμην.

Κάθηαι I.

κάθη A.

Imperativus.

sens. Κάθησο, καθήσθω. Ionicè κάθηο & κάθεο. Att. κάθου.

Κεῖμαι, Iaceo.

sens. Κεῖμαι, σαι, ται. | μεθον, σθον, σθον. | μεθα, σθε, κεῖνται.

κέαται I. κεῖαται P.

perfect. Ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. Κείσομαι, σῃ, σεται.

Κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.

Indicativus.

Ἴσημι, Scio.

esens. Ἴσημι, ἴσης, ἴσησι. | ἴσατον, ἴσατον. | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.

ἴσαμι D. ἴσατι D. ἴσμεν Sync ἴδμεν D.

perfect. ἴσην, ἴσης, ἴση. | ἴσατον, ἰσάτην. | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν

ἴσαν Sync.

Imperativus.

esens. Ἴσαθι, ἰσάτω. | ἴσατον, ἰσάτων. | ἴσατε, ἰσάτωσαν.

ἴσθι, ἴστω, &c. Sync. ἴστων A.

Infinitivus.

esens. Ἰσάναι, ἰσάμεναι & ἴδμεν D. ἰσάμεν I. ἴσμεν. Sync.

Participium. ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

Verbum

Verbum Passivum. *Indicativ*

Præsens. Ἵσαμαι & ἵσταμαι, σαι, ται. Compositum ἐπίσταμαι, ἐπίσ

ἐπίστη A ἐπί

Imperf. Ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. Compositum. ἐπιστάμην, ἐπίσ

ἐπιστάμην A. ἐπίσταο I. & ἐ

Imperativus.

Ἵστασο. Compositum. Ἐπίστασο, ἐπίσταο I. ἐ

Infinitivus.

Ἵστασθαι. Compositum. ἐπίστασθαι. Participium ἐπίσ

Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἕω, ἕσω.

Perfect. Εἶμαι. εἶσαι & ἕσσαι P. εἶται & εἶσται. Tertia Pl.

Particip. εἱμένος.

Plusq. Εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & εἷστο & ἕστο. Tertia Pl.

Aor. α. act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε. P.

Infinitivus.

Εἷσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμην & ἐσσάμην & ἐεισάμην. Particip. Ἑσσ

Φημὶ Dico. *Indicativus.*

Præsens. Φημὶ, φῄς, φησὶ. | φατὸν, φατὸν. | φαμὲν, φατὲ

Φαμὶ D. φατὶ D. φαντὶ &

Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη. | ἔφατον, ἐφάτην | ἔφαμεν, ἔφατ

Ἔφην, ἔφης, ἔφη. | ἔφητον, ἐφήτην. | ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

φῆσθα Æ. ἔφαν & φὰν Bœ.

Φῆν, φῆς, φῆ, & ἦν, ἦς, ἦ P.

Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα *Imperat.* φάθι.

φάσω, φάσεις, φάσει D.

Optativus.

Φαίην. Aorist. α. φήσαμι. Futur. α. φησοίμην.

Subiunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι προπερισσώμενον, est apparuisse.

Participium. Φὰς, φάσα, φὰν.

Verbum Medium.

Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* φάμενος.

VERBALIA.

- A primâ personâ præteriti Passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μων, ut νοημὼν, intelligens.
- A secundâ personâ præteriti Passivi in
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
  - ις, ut ποίησις, poësis.
- A tertiâ personâ præteriti passivi.
  - Masculina in
    - κος, κριτικὸς, Iudicialis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - της, ποιετὴς, Poëta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τωρ, κοσμήτωρ, Princeps.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, Fides.
    - τρα, ὄρχηστρα, saltādi locus.
    - τρια, ὀρχηστρία, saltatrix.
    - τρὶς, ὀρχηστρὶς, saltatrix.
    - τυς, ὀρχηστὺς, saltandi ars.

Neutra

Neutra in { τήριον, ποτήριον, poculum.
τρον, δίδακτρον, Minerval.

Adjectiva in { έος, έα, έον : ut γραπτέος, γραπτέον.

A præterito medio in { η, ἐπιστολὴ, epistola.
ιον, λόγιον, oraculum.
ος, λόγος, sermo.
εὺς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, candidus, à λεύσσω, video: & ab Aoristo secun γὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει, convenit; ἀνῆκε & προσ niebat.

Ἀρέσκει, placet; ἤρεσκε, placebat; ἀρέσει, plac placuit.

Δεῖ, oportet, ἔδει, oportebat, δεήσει, oportebit, portuit. Infin. Δεῖν, oportere. Particip. Δέον, quod

Δοκεῖ, videtur, ἐδόκει, videbatur, δόξει, videbit visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ e σε curæ fuit.

Χρὴ oportet: ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficieb rum ἀποχρήσει sufficiet. Aor. 1. ἀπέχρησε suffecit ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἴμ πέπρωται in fatis est, à περατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quę solum usque ad pr imperfectum communiter conjugantur: & si quę habent præterea, mutuantur illa à verbis alijs, præsens non est in vsu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimā vel in ε, solum, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρ

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω, præter θνήσκω quod facit θνέξω, σκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάδω: έθω, ut τελέθω: ύθω, ut μινύθω: θω
m implicatione consonantis: ut ἄκθω.

Εἴνω hyperdissyllaba, ut φαείνω: ύω hyperdissyllaba, fa-
entia Verba in μι, ut κεραννύω, ῥεγνύω, σβεννύω, στρων-
ύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum
osterior est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt præcedente υ diphthongo,
ut ἀγυίω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in ειω derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω,
τελείω, ἐτέλειον; γαμέω, γαμήσω, γαμησείω; à βρόω, βρώσω,
βρωσείω; ὄπτω, ὄψω, ὀψείω; πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω:
quæ appetentiam actus connotant: edere, cernere, cupio,
nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω,
αὔξω, ἦυξον; ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω; ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω:
quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξή-
σω, ἀλεξήσω, ἑψήσω

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mu-
tarunt in ι: ut μένω, μίμνω, ἔμιμνον; τέκω, τίκτω; ἐνέπω,
ἐνίσπω; γίνομαι, γίγνομαι; at ἔπω, ἔσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε
non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro
ἔσπετε, σπεσθε pro ἔσπεσθαι, σπόμενος, pro ἐσπόμενος.

Verba Anomala.

A.

Miror. Ἄγαμαι, Futur. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, Aoristus α. ἠγάσθην, Aoristus α. med. ἠγασάμην.

Ago. Ἄγω, Fut. ἄξω, Præt. ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aor. 2. ἦγον, Atticè ἤγαγον.

Sicco. Ἄζω, Aorist. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.

Frango. Ἄγνυμι, Fut ἄξω, Præter ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aorist. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, Præt. med. ἦγα, inusitatum, unde ἔαγα Atticè: & κατέαγα.

Dico. Ἀγορεύω, Fut. ἀγορεύσω, Aor. 1 ἠγόρευσα, Prę. εἴρηκα, ab εἴρω.

Cano. Ἄδω, Fut. ἄσω, Aor. 1. ἦσα: Ἅδω, placeo; Præ. med ἥδα & ἕαδα.

Capio. Αἱρῶ, Fut. αἱρήσω, Aor. 2. εἷλον, ab ἕλω, inusitato.

Eligo. Αἱρῶμαι, Fut. αἱρήσομαι, Præt. ἥρημαι, Aor. 1. ἠρέθην. Aor. 2. med. εἱλόμην, ab ἕλομαι, inusitato.

Αἰσθάνομαι:

Sentio. Αἰσθάνομαι, Fut. αἰσθήσομαι, Præt. ἤσθημαι. Aoriſt. 2. ἠσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι, inuſitato.

Arceo. Ἀλέξω, Fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inuſitato.

Erro. Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicat. ἀλάλημαι.

Tollo. Αἴρω, Fut. ἀρῶ, Aoriſt. 1. ἦρα vel ἧρα, Aoriſt. 2. Præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, Fut. ἁλώσομαι, Aoriſt. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, ἑάλων, Atticè, ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde partic. ὁ ἁλούς, τοῦ ἁλόντος.

Conſumo. Ἀναλίσκω. Fut. ἀναλώσω. Præt. ἀνήλωκα & ἀνάλω & in paſſivo ἀνήλωμαι.

Pecco. Ἁμαρτάνω, Fut. ἁμαρτήσω. Præt. ἡμάρτηκα, Aoriſt. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, inuſitato.

Induo. Ἀμφιέννυμι, Fut. ἀμφιέσω, Præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo. Ἀναίνομαι, Præt. ἀνήνημαι, Aoriſt. 1. ἠνηνάμην.

Aperio. Ἀνοίγω, Fut. ἀνοίξω, Aoriſt. 1. ἀνέῳξα. Præt. med. ἀνέῳγα, Paſſ. ἀνέῳγμαι, Aoriſt. 1. ἀνεῴχθην.

Lego. Ἀναγινώσκω, Imperfect. ἀνεγίνωσκον, Fut. ἀναγνώσω. Præter. ἀνέγνωκα. Aoriſt. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum. Ἀπεχθάνομαι, Futur. ἀπεχθήσομαι, Præter. ἀπήχθημαι. Aoriſt. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἔμαι inuſitato.

Admoneo. Ἀναμιμνήσκω, Fut. ἀναμνήσω. Aoriſt. 1. ἐμνήσθην.

Renuo. Ἀπαναίομαι, Aoriſt. 1. ἀπηνάμην.

Perdo. Ἀπολέω, λῶ, & ἀπόλλυω, & ἀπόλλυμι, Fut. ἀπολῶ, ἀπόλλω, ἀπολέσω, Præter. ἀπώλεκα, & Atticè. ἀπολεκα, & Præter. med. Atticè ἀπόλωλα.

Privo. Ἀπαυράω, ῶ. Aoriſt. 1. ἀπηύρα.

Placeo. Ἀρέσκομαι. Fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro. Ἀτίζω, Fut. ἀτίξω.

Ægrè fero. Ἄχθομαι. Futurum ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι. Aoriſt. ἠχθέσθην.

Augeo. Αὐξάνω, & αὔξω. Fut. αὐξήσω, Aoriſt. 1. ηὔξησα.

Triſtor. Ἄχω, Præt. ἄκαχον.

B

Mitto. Βάλλω, Futur. βαλῶ, Præt. βέβληκα, Aoriſt. 2. ἔβαλον,

βλῶ, βλήσω.

do. Βαίνω, Fut. βήσομαι, Præt. βέβηκα, Aoriſt. 2. ἔβλω, à βῆμι inuſitato.

rmino. Βλαστάνω, Fut. βλαστήσω, Aoriſt. 2. ἔβλαστον.

ivo. Βιόω, Futur. βιώσω, Aoriſt. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, Partic. ὁ βιὼς.

do. Βιβρώσκω, Fut. βρώσω, Aoriſt. 1. ἔβρωσα.

lo. Βέλομαι, Fut βελήσομαι, Præt. βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην & ἐβουλήθην.

omedo. Βρώσκω, Fut. βρώσω.

Γ

(rem.

uco uxo- Γαμέω, ῶ, Fut. γαμήσω, Aoriſt. 1. ἔγημα.

ſigno. Γείνομαι, Fut γενοῦμαι, Aoriſt. 1. med. ἐγεινάμην.

ætor. Γήθω, Fut. γήσω, Præt. med. γέγηθα & γηθέω, ῶ, γηθήσω.

neſco. Γηράσκω, Fut γηράσω, à γηράω, γηρῶ.

ſio, ſum. Γίνομαι, & γίγνομαι, Fut. γενήσομαι, Præt γεγένημαι, Aoriſt. 1. med ἐγενησάμην, Aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι inuſitato. Præt. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.

ognoſco. Γινώσκω, ἐγίνωσκον, Fut. γνώσομαι, Aoriſt. 1. ἔγνωσα, Præt. ἔγνωκα. Aoriſt. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & Præter. med. γέγωνα, exauditus ſum, pro γέγνωσα per Metath. Euſtath.

Vigilo. Γρηγορέω, Futur. γρηγορήσω, Præter. med. ἐγρήγορα. Pluſquamp. ἐγρηγόρειν.

Δ

cio. Δαίω, Futur. δαΐσω, à δαΐω. Præt. med. δέδηα, Aor. 2. ἐδάην.

Divido. Δαΐζω, Fut. δαΐξω & δαΐσω, Fut δαΐσω, Præt. δέδασμαι & δεδαίημαι, Aoriſt. 2. ἐδάην.

Mordeo. Δάκνω, ἔδακνον, Fut. δήξω, Aoriſt. 2. ἔδακον à δέκω.

Oportet. Δεῖ, Fut. δεήσει, Aor. 1. ἐδέησε, Imperfect. ἔδει vel εἴδει, δεῖν.

Timeo. Δείδω. Futur. δείσω, Præter. δέδοικα vel δέδικα. Ionicè δέδια, ἐδεδίειν. Imperfect. δέδιν ab inuſitato δέδιμι.

Logo. Δέομαι, Fut. δεήσομαι, Præt. δεδέημαι, Aoriſt. 1. ἐδεήθην à δέομαι,

δέξομαι, δέξμαι.

Suscipio. Δέχομαι, Fut, δέξομαι, Præter δέδεγμαι, Aorist, ἐδεξάμην.

Ligo. Δέω, δήσω, δέδεκα, Aorist. 1. ἔδησα, Præt pass, & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo. Διδάσκω, ἐδίδαξον, Futur. διδάξω à διδάχω, Aor. ἐδίδαξα.

Aufugio. Διδράσκω & διαδιδράσκω, Aorist. 1 δέδρακα & ἀπ

Existimo. Δοκέω, ῶ, Fut δόξω, à δόκω, Aorist. 1. ἔδοξα, Præ κηκα à δοκέω, δοκῶ.

Facio. Δράω, ῶ, Futur. δράσω, Præterit. δέδρακα, Aor ἔδρασα.

Subeo. Δύνω, & δύω & δῦμι, Fut. δύσω. Aorist. 2. ἔδυν, κατέδυν & ἀνέδυν.

Possum. Δύναμαι, Imperfectum ἐδυνάμην, Attic. ἠδύν Præteritum Passivum δεδύνημαι. Aorist. 1 ἐδυ seu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνή ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino. Ἐάω, ῶ, Fut. ἐάσω, Aorist. 1. εἴασα.

Edo. Ἔδω vel ἐδίω, Præt. ἐδήδοκα.

Volo. Ἐθέλω, Fut ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus sũ. Ἔθω, Præt med εἴωθα, pro εἴθα, per pleonasmum,

Excito. Ἐγείρω, Fut ἐγερῶ, Aorist. 1. ἤγειρα.

Infundo. Ἐγχέω, ῶ, Fut. ἐγχεύσω ab ἐνεχέω, Aorist. 1. ἐνέ ἐνέχευα, Æolice.

Polliceor. Ἐγγυάω, ῶ, Fut. ἐγγυήσω, Aorist. 1. ἠγγυήσα, Præ γυηκα.

Scio. Εἴδω, Fut. εἴσω, & εἰδήσω, Præt. med. οἶδα, Pluſ Aorist 2. εἶδον, Poët. ἴδον sine ε. Præt Infinit. Participp εἰδώς pr εἰδυῖα & εἰδυῖς.

Dixi. Εἶπα, Aorist. 1 & εἶπον, Aorist. 2. ab inusitato εἶ

Abigo. Ἐλαύνω, Fut. ἐλάσω ab ἐλάω, Præt. ἐλήλακα, Aorist. 1. ἤλασα, Perf. Pass. ἐλήλαμαι, Attic. μαι. Aorist. 1. ἠλάσθην, Particip. ἐλασθείς

Venio. Ἔρχομαι, vel ἐλεύσω, inusit. Fut. ἐλεύσομαι, Præ ἦλυθα, & Attic. ἐλήλυθα. Aorist. 2. ἦλυθον &

ἦλθες, ἦλθε per Syncopen.

Operor. Ἐργάζομαι. Perf. Paſſ. εἴργασμαι, εἰργασθήσομαι, Aoriſt. 1. εἰργάσθην, Futur. 1. med. ἐργάσομαι, Aoriſt. 1. εἰργασάμην.

Facio. Ἔρδω Præter med. ἔρδα & ἔορδα, Pluſq. ἐώρδειν.

Facio. Ἔρδω, Futur. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico. Ἐρέω, abſolutum. Futur. ἐρῶ & ἐρέσω, Perfect. εἴρηκα, Paſſ. εἴρημαι, Aoriſt. 1. Paſſ. ἐρρήθην. Particip. ῥηθείς, Imperfect act εἶρον.

Interrogo. Ἔρομαι, Fut. ἐρήσομαι, Aoriſt. 2. ἠρόμην.

Sorritus ſum. Ἔμμορε, Præteritum med. à μείρω, μερῶ, μέμορε & ἔμμορα.

Incendo. Ἐμπίπρημι, Fut. ἐμπρήσω.

Curo. Ἐμπάζω, Fut. ἐμπάσω.

Vado. Εἶμι & ἔω, Fut. εἶσω, Præt. εἶκα, Præt. med. εἶα, Pluſq. perfect. ἤειν.

Speravi. Ἔολπα ab ἔλπω, Præter. med. ἦλπα & ἔολπα.

Pereo. Ἐρρέω, Fut. ἐρρήσω.

Inveni. Ἐυρίσκω, Fut. εὑρήσω, Præt. ἔυρηκα, Aoriſt. 2. ἔυρον ab ἐρέω, ἐρῶ.

Habeo. Ἔχω, Fut. ἕξω, & σχήσω, Præter. ἔσχηκα, Aoriſt. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inuſitat. Imperf. εἶχον.

Z

Iungo. Ζεύγνυμι & ζευγνύω, Fut. ζεύξω, à ζεύγω, Perf. ἔζευχα.

Vivo. Ζάω, ζῶ, Futur. ζήσω, tert. ſing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo. Ζωννύω, ζώννυμι, Fut. ζώσω ab antiquo ζώω, Perf. ἔζωκα, Perf. paſſ. ἔζωμαι & ἔζωσμαι.

H

Lætor. Ἥδομαι, Fut. ἥσομαι, Perfect. ἧσμαι, Aoriſt. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram. Ἤειν, ἤεις, ἤει, Præt. Pluſquam, ab εἶμι.

Triſtavit. Ἤκαχον, ab ἄχω.

Inclino. Ἡμύω, Fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio. Θάπτω, Futur. θάψω, Perfect. τέταφα. Aoriſt. 1. ἔθαψα. Perf. Paſſ. τέθαμμαι, Aoriſt. 2. ἐτάφην à τάφω, Futur. ταφήσομαι.

Volo. Θέλω, Fut. θελήσω à θελέω, Aoriſt. 1. ἐθέλησα, Attic. ἠθέλησα.

Morior. Θνήσκω, ἔθνησκον, Fut. θανοῦμαι, Perfect. τέθνηκα à θνήθνῶ, Ionicè, τέθναα. Bœoticè, τέθνεικα & τέθ ex quo τεθνεώς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, poëticè pro κώς, Infinit. τεθνάναι, Aoriſt. 2. ἔθανον.

I

Pervenio. Ἱκνέομαι, ἕμαι, Futur. ἵξομαι, Aoriſt. 2. ἱκόμην ab Perf. ἷγμαι.

Placo. Ἱλάσκωμαι, Fut. ἱλάσομαι, Aor. 1. ἱλασάμην ab ἱλ

Volo. Ἵπταμαι, Fut. πτήσομαι, Pret. πέπταμαι, Aoriſt. 2. ἐ ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infinit. πτάσθαι, πτέσθαι, Particip. πτάμενος.

Eundum. Ἰτέον, & Pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado, Præterit. eſſet εἰκα, paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & i to ἰτέον.

K

Sedeo. Καθέζω, καθέζομαι, Fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo. Κάθημαι, Fut. καθήσομαι.

Demitto. Καθίημι, Aoriſt. 1. καθῆκα.

Purgo. Καθαίρω, Aoriſt. 1. ἐκάθηρα.

Voco. Καλέω, Fut. καλέσω & καλήσω, Perf. κέκληκα, ſyncop. κεκάληκα

Laboro. Κάμνω & κάμω. Futur. καμοῦμαι, Aoriſt. 2. ἔκαμον, Pe κέκμηκα.

Tondeo. Κείρω, Fut. κερῶ, Aoriſt. 1. ἔκειρα, Perf. κέκαρκα.

Miſceo. Κεραννύω & κεράω, Futur. κεράσω, & ſyncop. κε Perf. κέκρακα, Infinit. κεκρᾶσθαι per ſyncopen.

Clango. Κλάζω, Fut. κλάγξω à κλάγγω. Aoriſt. 1. ἔκλαγξα, Pe κέκλαγ

Fleo.

Audio.

Saturo.

Clamo.

Suſpend

Pendeo
Dormi

Abſcon

Sum.

Sortior

Capio.

Lateo.

Linquo

κέκλαγχα, Aoriſt. 2. ἔκλαγον, Præter. med. κέκλημα à κλήγω.

Fleo. Κλαίω vel κλάω, Futur. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inuſitato, Aoriſt. 1. ἔκλαυσα, Perfectum κέκλαυμαι.

Audio. Κλῦμι à κλύω, Futur. κλύσω, Perfect. κέκλυκα. Imperfect. & Aoriſtus 2. ἔκλων, Imperat. κλῦθι, Particip. κλύς, κλύντος.

Saturo. Κορεννύω & κορέννυμι, Fut. κορέσω & κορήσω, Aor. 1. ἐκόρεσα, Perf. κεκόρηκα à κορέω, Perf. med. κέκορεμαι.

Clamo. Κράζω, Fut. κράξω, Perfect. κέκραχα, Aoriſt. 1. ἔκραξε, Attic. ἐκέκραξα, Futur. 2. κεκράγω, Aoriſt. 2. ἔκραγον, Perf. med. κέκραγα.

Suſpendo. Κρεμάζω, Fut. κρεμάσω à κρεμάω, Perfect. κεκρέμακα, Paſſ. κεκρέμασμαι.

Pendeo. Κρέμαμαι, Fut. κρεμάσομαι.

Dormio. Καταδαρθάνω, Fut. καταδαρθήσομαι, Aor. 2. κατέδαρθον à καταδάρθω.

Abſcondo. Κρύπτω, Fut. κρύψω, Perfect. κέκρυφα, Aoriſt. 2. ἔκρυβον, paſſ. ἐκρύβην.

Sum. Κύρω, Futur. κύρσω, Aoriſt. 1. ἔκυρσα, Particip. κύρσας, Æolica ſunt: eſt quoque κυρέω, Fut. κυρήσω, Aoriſt. 1. ἐκύρησα, Infinit. κυρῆσαι.

A

Sortior. Λαγχάνω, Fut. λήξω σομαι, à λήγεω, ῶ, Perf. med. λέλογχα, Præt. act. λέλαχα, Attic. εἴληχα, Aoriſt. 2. ἔλαχον à λήχω, Fut. λήξω.

Capio. Λαμβάνω, Futur. λήψομαι à λήβω, unde Aoriſt. 2. ἔλαβον. Perf. λέληφα, Attic. εἴληφα.

Lateo. Λανθάνω, Futur. λήσομαι à λήθω, Perfect. med. λέληθα. Aoriſt. 2. ἔλαθον, Perfect. λέλησμαι, Aoriſt. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo. Λείπω, Futur. λείψω, Aoriſt. 2. ἔλιπον.

M

Insanio. Μαίνομαι, Futur. μανοῦμαι, Præt. med. μέμηνα, Aor. ἐμάνην.

Disco. Μανθάνω, Futur. μαθήσομαι à μαθέω, Perfect. μεμάθηκα, Aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno. Μάχομαι, Fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι & μαχήσομαι à μάχεσθαι inusitato, Aorist. 1. med. ἐμαχεσάμην.

Curo. Μέλω, Fut. μελήσω à μέλει, Aorist. 2. ἔμελον, Perf. μέμηλα, poëticum.

Recordor. Μιμνήσκω, Fut. μνήσομαι, Præt μέμνημαι à μνάω, Aorist. 1. ἐμνησάμην, Aorist. 1. ἐμνήσθην.

Maneo. Μένω, Futur. μενῶ, Aor. 1. ἔμεινα, Perfect. μεμένηκα, inusitato.

Misceo. Μιγνύω & μίγνυμι, Fut. μίξω, Aorist. 2. ἐμίγην à μίγω inusitato.

Abstergo. Μοργνύω, Fut. μόρξω.

N

Nuo. Νέω, Futur. νεύσω.

Pasco. Νέμω, Fut. νεμῶ, Perf. νενέμηκα, Aorist. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo. Ξυνίημι, Futur. ξυνήσω, Aorist. 1. ξυνῆκα & ξυνέηκα Attice.

Lacero. Ξαίνω, Fut. ξανῶ.

O

Oleo. Ὄζω, Fut. ὄσω, Præt. med. ὦδα, & Att. ὄδωδα.

Eo. Οἴχομαι, Fut. οἰχήσομαι, Aorist. 2. med. ᾠχόμην.

Puto. Οἶομαι & οἴμαι, οἶει, οἴεται, Fut. οἰήσομαι, Aorist. 1. ᾠήθην, Imperf. ᾠόμην, syncop. ᾠμην.

Juro. Ὀμνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, Fut. ὀμοῦμαι & ὀμοῦμαι, Aorist. ὤμοσα, Att. ὠμοσάμην.

Vlulo. Ὀλολύζω, Futur. ὀλολύξω.

Ὀμόργνυμι, Fut. ὀμόρξω.
Ὀφείλω, Futur. ὀφειλήσω & ὄφλω, ὀφλήσω, Perf. ὤφληκα, Aoriſt. 2. ὤφελον, per ſyncop. ὤφλον.
Ὀνόω, Fut. ὀνόσω.
Ὀλλύω ſive ὄλλυμι, Perf. med. ὤλα, Att. ὄλωλα, Aor. 2. ὤλον, med. ὠλόμην.
Ὀρσίω, Futur ὄψομαι, Præt. ἑωρακα.
Ὄρω, Fut. ὀρῶ. Æolice ὄρσω, Præter. med. ὤρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Πάσχω, Fut πείσομαι à πείθω, Perf. med. πέπονθα, Aor. 2. ἔπαθον à πείθω.
Πάομαι, ῶμαι, Fut. πάσομαι, Perfect. πέπαμαι.
Πέρθω, Aoriſt. 2. ἔπραθον & ἔπερθον.
Πέλω, Verbum poëticum, Imperfect. ἔπελον & ἔπλε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσκον. Imperfect. Paſſ. ἐπελόμην, ἐπέλη, & Ionicè ἐπελέω, per ſyncop. ἔπλε & ἔπλεο. Dorice ἔπλα, eras, tertia perſona ἐπέλετο, per ſyncop. ἔπλετο, & detracto augmento πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.
Πετανύω, Fut. πετάσω, Præt. πεπέτακα, & per Sync. πέπακα, unde paſſ. præterit. πέπαμαι, à πετάω, inuſitato.
Πέπω, Fut. πέψω, à Verbo poëtico πέπω.
Πήγνυμι & πηγνύω, Fut πήξω, Aoriſt. paſſ. ἐπάγην, à πήγω.
Πίνω, ἔπινον, Fut. πώσω, Præt. πέπωκα, paſſivum πέπωμαι à πόω, πώμι inuſitato; Aoriſtus 2. ἔπιον.
Πίμπρημι, Fut. πρήσω.
Πίπτω, Futur, πεσοῦμαι, Præt. πέπτωκα ab antiquo πτόω, Aoriſt. 2. ἔπεσον.
Πλάσσω, Fut. πλάσω, Præt πέπλακα.
Πλήσσω, Aoriſt. 2. ἔπληγον cùm ad corpus, ἔπλαγον cùm ad animum refertur.
Πέσσω, Fut. πέψω, Præt. πέπεχα, nam πέσσω, ξω, facio.
Πέσθεμαι, Aoriſt. 1. med. πεσθάμην.

Volo. Πτάω, Aoriſt. 1. med. ἐπτάμην.
Interrogo. Πυνθάνομαι, Futur. πεύσομαι à πεύθομαι, Præt. πέπυσμαι, Aoriſt. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio. Ῥέζω vel ἔρδω, Fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω. Aoriſt. ἔρξα.
Fluo. Ῥέω, Fut. ῥεύσω & ῥυήσω, Præter. ἐρρύηκα, Aor. 2. ἐρρύην à ῥυέω.
Rumpo. Ῥήγνυω & ῥήγνυμι, Fut. ῥέξω. Præt. med. ἐρρῶγα, Aor. ἐρράγην.
Roboro. Ῥωννυμι, Fut. ῥώσω.
Valeo. Ῥωννύομαι, Fut. ῥώσομαι, Præt. ἔρρωμαι, Imper. ἐρρῶσθω.

Σ

Extinguo. Σβεννύω & σβέννυμι, Futur. 2. σβέσω & σβέσσομαι, Aor. ἔσβην à σβέω inuſitato.
Concitor. Σεύομαι, Aoriſt. 1. ἔσσευα, Præt. ἔσσυμαι, Aoriſt. 1. ἐσύθην.
Putreſco. Σήπομαι, Fut. σήψομαι, Aoriſt. 1. ἐσάπην.
Vello. Σπάω, Fut σπάσω, Prat ἔσπακα.
Libo. Σπένδω, Fut. σπείσω à σπείδω inuſitato; Aoriſt. 1. ἔσπεισα.
Stillo. Σταζω & σταλάζω, Fut. σταξω & σταλάξω.
Gemo. Στένω & στενάζω, Fut. στενάξω.
Pungo. Στίζω, Fut. στίξω.
Privo. Στερίσκω, Fut. στερήσω, Præt. ἐστέρηκα.
Sterno. Στορεννύω & στρέννυμι. Fut. στρέσω. Aoriſt. 1. ἐστόρεσα στρέω.
Sterno. Στρωννύω & στρόννυμι. Fut. στρώσω. Aoriſt. 1. ἔστρωσα.
Cohibeo. Σχέω, Fut. σχήσω, Aoriſt. 2. ἔσχον, unde Imperat. σχὲς à σχῆμι.

T

Extendo. Τανύω, Fut τάσω, Præt τέτακα.

Seco. Τέμνω, Fut. τεμῶ & τμήξω, Aoriſt. 2. ἔταμον.

Fabrico. Τεύχω, Aoriſt 2. ἔτυχον.

Liquefacio. Pario. Τήκω, Fut. τήξω, Præt. τέτηκα.

Solvo. Τίκτω, Fut. τέξω, Aoriſt. 2. ἔτεκον, Præt. Med. τέτοκα.

Vulnero. Τίνω vel τίω, Fut. τίσω.

Perforo. Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, Fut. τρώσω, Aor. 1. ἔτρωσα, Præt. τέτρωκα à τρόω, ῶ.

Tolero. Τιτρήω, Fut. τρήσω à τραῶ.

Nutrio. Τλάω, Fut. τλήσω, Aoriſt. 2. ἔτλιν à τλῆμι.

Curro. Τρέφω, Fut. θρέψω, Aoriſt. 1. ἔθρεψα, Præt. med. τέτροφα, paſſ. τέτραμμαι, Aor. 2. ἐτράφην.

Timeo. Τρέχω, Fut. θρέξω, Præter. δεδράμηκα à δραμέω, Aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δράμω.

Comedo. Τρέω, Fut. τρέσω.

Sum, Sortior, Nanciſcor. Τρώγω, Fut. φαγοῦμαι, Aor. 2. ἔφαγον à φήγω.

Τυγχάνω, ἐτύγχανον, Fut. τεύξομαι à τεύχω, Præt. τετύχηκα à τυχέω, Aor. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit. Ὑει, Fut. ὕσει, Aoriſt. 1. ὕσεν.

Suſtineo. Ὑπέχω, Fut. ὑφέξω, Præt. ὑπέσχηκα, Aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto. Ὑποσχνοῦμαι. Fut. ὑποσχήσομαι, Præt. ὑπέσχημαι. Aoriſt. 2. med. ὑπεσχόμην.

Dormito. Ὑπνωττῶ. Fut. ὑπνώσω.

Φ

Dico. Φάσκω, Imperf. ἔφασκον, cæteris caret.

Fero. Φέρω, Fut. ὄισω, ab ὄιω, Præter. ἐνήνοχα, Aoriſt. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.

Fugio. Φεύγω, Fut. φεύξομαι & ξοῦμαι, Præt. med. πέφυγα, Aor. 2. ἔφυγον.

Aio. Φημί, Futur. φήσω, Aoriſt. 1. ἔφησα, Aoriſt. 2. ἔφην. Infi. φάναι.

Prævenio. Φθάνω, ἔφθανον, Futur. φθάσω à φθάω, Præter. ἔφθακα, Aoriſt. 1. ἔφθασα, & Aor. 2. ἔφθην à φθῆμι, Particip. φθάς.

Tabeſco. Φθίνω, Futur. φθίσω à φθίω.

Corrumpo.

Corrupo. Φθείρω, Fut. φθερῶ, Præt. med. ἔφθορα.
Cruento. Φοινίκω & φοινίζω, Fut. φοινίξω.
Horreo. Φρίττω, Fut. φρίξω, Præt. πέφρικα.
Produco. Φύω, Fut. φύσω, Præt. πέφυκα, Aorist. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo. Χαίρω, Futur. χαρήσομαι, Aorist. 2. ἐχάρην.
Sævio. Χαλεπαίνω, Fut. χαλεπανῶ, Aorist. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehisco. Χάσκω, Futur. χανοῦμαι, Præt. med. κέχηνα. Aorist. ἔχανον à χαίνω.
Fundo. Χέω, Futur. χεύσω à χεύω, Aorist. 1. ἔχεα, Infinit. χέ[illegible]
Coloro. Χρωννύω & χρώννυμι, Futur. χρώσω, Præt. pass. κεχρ[illegible]μαι.
Fundo. Χυύω & χύω, Fut. χύσω.
Obtuo aggere. Χωννύω & χώννυμι, Fut. χώσω à χώω inusitato.

Ω

Pello. Ὤθω & ὠθέω, Fut. ὤσω & ὠθήσω, Aorist. 1. ἔωσα, Pr[illegible] ἔωσμαι.
Emo. Ὠνήομαι, Futur. ὠνήσομαι, Præt. ὤνημαι & ἐώνημαι, [illegible]tice, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ὦρσα ab ὀρούω, Fut. ὀρούσω, Aorist. 1. ὤρουσα, & per syn[illegible]pen ὤρσα, vel ὄρω, ὤρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVERBIVM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε [illegible] aut derivativum in στι, ut ἡλλενιστὶ Græcè, ῥομαίστι Lat[illegible] item in δον, ut κύνηδον canine; in ην, ut κρύβδην secre[illegible] in ει, ut πανσυδεὶ omninò, prorsus.

A Genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbi[illegible] in ως, ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, ac[illegible]

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad l[illegible]cum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόδε, [illegible] cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῆ, [illegible]ique, ubivis; ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βυ, λα, λι, al[illegible] præfixæ dictionibus, earum adaugent significata, ut δῆλ[illegible]

manifest[illegible]

nifestus, ἀρίδηλος vel ἐρίδηλος, valde manifestus: νη νε in compositione privant, ευ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα, in compositis privat, conjungit, & auget, ut χάρις gratus, ἄχαρις ingratus; πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul: ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpè adverbiascunt.

CONIVNCTIO.

Conjunctiones copulativæ: καὶ, & ; τε, que ; ἠδὲ, poëticè atque ; καὶ μὲν τοὶ, atq; καὶ μὲν καὶ, quinetiam; καὶ τοὶ καὶ, atque ideò; καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam ; ἠ μὲν, ἠδὲ, poëticè tum tum.

Connexivæ seu conditionales: εἰ cum composit ἐὰν, ἂν, ἄν, κε, si; ἐπεὶ ἐδὴ, εἰ δὴ ἐπεὶ, siquidem; ἐπεὶ ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπειδὴ ἐπεὶ, ἐπειοῦν, ἐπειὴ, si, cum, postquam, quandoquidem ; εἰ μὴ, ὅττι, μὴ, nisi ; εἰ δὲ μὴ, sin minùs, alioqui ; εἰ γοῦν, si saltem ; εἰ δ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ : μὲν quidem ; δὲ, verò, γὲ, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm, μὲν τοι, sanè, sed ; μὲν τοίπου, μὲν τοίγε, nimirum, tamen; δέ γε, δέπου, δέ τοι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ, καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ: ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, sed tamen, atqui, ut verò ; καὶ τοι, καὶ τόγε, atque, sed, quanquam.

Disjunctivæ: ἤ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales : γὰρ cum prępositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γὰρ τοι, γὰρ αὖ, γὰρ που γὰρ δήπου, nam, enim, etenim, οὐ γὰρ ἀλλὰ, enim verò, ὅτε, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, Poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam ; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, Poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοὶ, δὴ, τογάρτοι, τογαροῦν, οὐκοῦν, τοίνυν, καὶ, δὴ, τούνεκα, Poëticè; quare, ideo, igitur, idcircò, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num ? μῶν, nunquid ?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel ; κεν, utique.

Expletivæ ; quæ nihil significant, sed carmen explent, ἐπὰ, θὲν, νὺ, πεῦ, τοὶ, αὖ, πέρ, μὲν, δῆτα, γε, δὴ, πὼ, ἄρ, κἄν, &c.

Præpositio

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim:

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, &, Poëticè ἐνὶ, in.
  - εἰς, & Atticè ἐ'ς, ad, in.
  - ἐκ } ex } ante consonantem.
  - ἐξ } ex } ante vocalem.
  - σὺν, cum.
  - πρὸ, ante.
  - πρὸς, ad, à, coram.
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, per.
  - κατὰ, secundum, contra.
  - διὰ, propter, per.
  - μετὰ, cum, post.
  - παρὰ, à, apud, contra.
  - ἀντὶ, pro.
  - ἐπὶ, in, super, propter, ad.
  - περὶ, de, circa.
  - ἀμφὶ, de, circum.
  - ἀπὸ, à vel ab.
  - ὑπὸ, sub.
  - ὑπὲρ, super, pro, supra.

SYNTAX

SYNTAXIS.

Convenientia Nominis & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo, numero & personâ: Πολλάκι τοὶ καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε. Sępe etiam tus opportuna loquitur.

Exceptio.

Neutra plurali gaudent Verbo singulari, aliquando am masculina & fœminina: τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται ντα. Pecuniæ obediunt omnia.

Ἄμφω & δύω quamvis dualia, sæpe junguntur plurali. Aristoph. ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, ex utrisque falsis. *Isocrat.* ω ποίω καιρὸς τοῦ λέγειν, duo loquendi tempora consti-e.

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atti-: ut εἴθε μοὶ τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, utinam illud fiat.

Convenientia Substantivi & Adiectivi.

Adjectivum cum Substantivo, casu, genere & numero nsentit: ut Χρηστὸς ἀνὴρ ἐστι κοινὸν ἀγαθὸν. Vir bonus t commune bonum.

Exceptio.

Poëticè & Atticè, nec casu, nec genere, nec numero nveniunt: ut κόσμιος γυνὴ, ornata mulier. Ἱππότα ἕστωρ, eques Nestor.

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia, ferè mmuniter accipiuntur: ut τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος. œna injustitiæ comes est.

Adjectiva

Adjectiva sæpè permutant suum Substantivum tivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῆς ἀν Impij homines.

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adiectivis: ut τέχνη, ars magica. πέφ ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον. linguam didici.

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere & personâ: ut χάριν ὅτου τιμῆς, ἣν με τιμᾶτε ago pro honore, quo me honoratis. *Halicar.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu po ut χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω: utor libris quos habeo

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nomini priis: Νηλεὺς ὁ Κόδρου subaudi υἱός; εἰς ἅιδε, ad subaudi οἶκον, & per defectum vocis ἕνεκα, ut μα τοῦ πίστεως, beatus propter fidem.

Genitivus per se positus est abominantis: ut τοῦ ἀν O impudentiam!

Adiectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut leriter; καλὰ, pulchrè; τὰ πρῶτα, primùm; τὰ πά olim; μέτρια, mediocriter, ἀλυπότατα, lætissimè,

Genitivus post Adiectiva.

Adjectiva, quæ desiderium, notitiam, ignorantiam piam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnatio &c. denotant. Genitivum adsciscunt: ut λυσιτελῶς τοῦ Gloriæ perditè cupidus. ἄπειρος πραγμάτων, rerum peritus.

Re

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent; ut ἕκαστον τῶν ζώων. Vnumquodque animalium.

Comparativa cùm exponuntur per quàm, genitivum adsciscunt: ut τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο: Nihil vanius curiositate.

Nomina etiam que superlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, præcipuus omnium: δῖα θεάων. Diva dearum.

Adiectiva.

Adiectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significatur, in dativum transeunt, ut φίλος σοὶ, amicus tibi. ἐνάντιος νόμῳ, adversus legem.

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ composita: ut σύντροφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ similitudinem significant, etiam, genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusativus post Adiectiva.

Adjectiva, si subintelligatur κατὰ, accusativum regunt: ut πατρίδα Ρωμαῖος; Romanus patriâ. *Theog.* οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, Nemo hominum in omnibus sapiens est.

Constructio Pronominis.

Genitivus Pronominis primitivi loco possessivi ponitur: ut πατὴρ μου pro πατὴρ ἐμὸς:

Regula.

Pronomina quandoque construuntur loco adverbiorum: ut ταῦ τά τοι, ταῦ τ' ἄρα, proinde, ταύτῃ, hoc pacto, ταύτῃ τοὶ, itaque.

Nominativus

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγ & illa Poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύω. Sum. Verba vocandi paſſiva, & verba geſtus, utrinque no tivum expetunt: ut Κακῶν ἐπικάλυμμα ὄζιν ὁ πλοῦτ torum malorum operculum ſunt divitiæ.

Obſervatio.

Verbo τυγχάνω eleganter poſtponitur participi cum alio nominativo: ut Σωκράτης τυγχάνει ὢν φ crates eſt ſapiens. Sin Participium ſequatur, omitti ut Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν. Socrates ambula

Obſervatio.

Mutatur nominativus aliquando in genitivum Κροῖσος ὄζι τῆς πλουσίων, id eſt, πλούσιος, Crœſus eſt

Genitivus poſt Verbum.

Verba incipiendi, deſinendi, appetendi, amandi, dandi, participandi, admirandi, accuſandi, parcend vandi, abſtinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, di, conſequendi, implendi, differendi, excellendi, re di, genitivo gaudent, ut τὸ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθ dolore vitam auſpicamur.

Verba ſenſus gaudent genitiuo, præter illa quæ ſum pertinent. Atticè verò omnia verba ſenſus acc vum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus abſolutè ſum ut ἐμοῦ διδάσκου, & Atticè accuſativus.

Dativus poſt Verbum.

Verba acquiſitivè poſita, item ſequendi, certandi, candi, utendi, gaudendi, iuvandi, dandi, reprehend exprobrandi, conueniendi, colloquendi dativum exi ut ἕπεσθαι τοῖς παλαιοῖς, veteres ſequor.

Quodvis etiam verbum admittit dativum ſignifica cauſam, aut inſtrumentum, aut modum actionis: ut

ἀργύρειαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις. Argenteis puna telis, ac omnia vinces.

Accuſativus poſt Verbum.

Accuſativus ſequitur verba activa & eorum ſignificationem habentia: ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, τοῦτο ἐστι. Mortuum curare, & ſenem erudire, idem

Hæc variam habent conſtructionem, ut ὑπολείπει μοι καὶ μετόδε; Hoc mihi deeſt. ἄρχει τε τῆς πόλεως, καὶ πόλει; præeſt civitati. λοιδορῶ σοι, καὶ σε; convicior tibi. προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεὸν; adoro Deum, cum multis aliis hujuſmodi.

Verborum Paſſivorum conſtructio.

Paſſiva exigunt genitivum cum Præpoſitione, ὑπὸ, παρὰ, ἀπὸ & πρὸς: ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται; *mens vino corrumpitur.* Genitivus verò iſte nonnunquam in dativum vertitur: ut πεπόνηταί μοι.

Regula.

Paſſiva per Synecdochen accuſativo junguntur: ut πέπομαι τὴν κεφαλήν.

Paſſiva regunt accuſativum Activorum ſuorum: ut Μωρῷ ἀ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus: Μωρῷ ἀ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν; Stulto imperium non committimus.

Regula.

Plurima Activa paſſivè ſæpè ſignificant, & paſſivam habent conſtructionem: ut ἀπαλλάττω τινὰ σε, liberor à te. Sic τιμῶ, cenſeor; ἀναλαμβάνω, recreor, ἀναγκάζω, reflector; ῥίπτω, jactor; συνάπτω, conjungor; ἀσκῶ, exerceor; κρύπτω, occultor.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt
- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσήκει, πρέπει, ἔξεστι, ἀρέσκει, ἀνάγκη ἐστί, ἀνάγκη ἦν, ἀνάγκη ἔσται, ἀνάγκη γίγνεται, ἀνάγκη ἐγένετο, ἀνάγκη γενήσεται, ἀνάγκη ἔστιν

De articulo præpositivo.

rticulo præpositivo utimur
- Exponendo, ut Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς, Alexander ille Rex.
- Demonstrando: ut ὁ ποιητής, id est, summus poëta, pro Homero.
- Distinguendo: ut κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς, canis ille cœlestis, non terrestris

Articulus si præponitur infinitivo, pro Nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, sapientia, τοῦ φρονεῖν sapientiæ, τῷ φρονεῖν, in sapientiâ.

Item Adverbium cum articulo fit Adjectivum, ut τὰ ἔξω, externa; οἱ πέλας, vicini; τῷ πλησίον, vicino.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, μετὰ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod Nomen ipsum, vel comitatum: ut οἱ περὶ ἱερέα, sacerdotes; ἀμφὶ Πλάτωνα, Plato vel Platonici; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, socij Achillis; οἱ κατ' ἀγορεύειν, causidici.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷον ἁπάντων, pro ὁ ῥᾷον, quod facto facilimum.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ μητρὸς, facultates matris; τὰ Πλάτωνος, opera Platonis.

Articulus cum Conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus, ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ; hi boni, illi mali.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, partim.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis, ut τὸ ἄνθρωπος, id est, hæc dictio, ἄνθρωπος; τὸ γυνὴ, hæc vox γυνὴ.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, nocte dieque. εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Gręci sæpissimè in locis designandis utuntur p nomine loci cum prępositione, vt ἐξ Ἀθηνῶν; ἐ ταννίαν.

Aliquando usurpant Aduerbia:
- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, in Ἀθήνησι, Athenis.
- in χοῦ & χῇ, ut πανταχοῦ ubique; π ubivis.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum ut domum; οὐρανόσε, in cœlum; Ἀθ Athenas.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, domo.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numeri, separandi, celan dinis, causæ, comparationis & indignationis, gen post se recipiunt.

Ἅμα & ὅμου gaudent dativo.

Μὰ & νὴ iurandi accusativo gaudent: ut μὰ δία, per Iovem; νὴ δία, ita est per Iovem.

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo, & vo; & est admirantis vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum vocativo construitur, & cantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adve τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, O fortunam.

Regula.

Duæ negativæ apud Gręcos plerumque veheme negant.

Οὔτω ante consonantes, οὕτως & οὕτωσι ante vo locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε & ὡς præponuntur ter. Imperfect. ὤφειλον seu ὄφειλον, & Aorist. 2. ὤφ sive ὄφελον sequente infinitivo, ut ἤλυθες ἐκ πολέμου ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι. Venisti ex pugnâ, utinā ibi peri

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis præterquàm
perativo.
Ὅταν subjunctivo, ὁπόταν optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina, adverbiorum naturam in-
nt, ut ἰδίᾳ, *privatè*; δημοσίᾳ, *publicè*, sic & ἀρχὴν &
ἀρχὴν, *in principio, vel prorsus.*

CONIVNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως,
ἂν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*, ὅπως pro πῶς indica-
o.
Ὅτι *quòd*, gaudet indicativo, & aliquando optativo &
bjunctivo, sic διότι, καθότι.
Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent indicativo & infinitivo.
Ἐφ ᾧ *ob quod, propter quod*, indicativo, & infinitivo.
Ὡς & ὥστε subjunctivis & infinitivis inserviunt.
Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando subjuncti-
annectitur.

ν potest præ- ni & post- ni, cum cipitur	δυνητικῶς, omnibus modis inservit nisi imperativo. Indefinitè, subjunctivo construitur, aliquando optativo. Sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

æpositi- es sunt	Sex monosyllabæ, Duodecim dissyllabæ,	quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, in domo. Sed per
ipsin genitivo, ἐν ἅδου, subaudi, οἴκῳ, in domo Plu-
nis.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, injicio.

2 Εἰς & ἐς Atticè Accusativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γρά aquam scribo.

Composita *in* cùm accusativi significationem hab εἰσάλλομαι, insilio.

3 Ἐξ sequente vocali, sed ὲκ sequente consonante tivo gaudet, ut ἐξ ἀκροχείας πήγματα, ex otio tium.

Composita auget, ut ἐκπίνω, ebibo; & idem sig quod ἔξω extra, ut ἐκβάλλω, ejicio.

4 Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, ut σὺν cum amicis.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

5 Πρὸς cum genitivo, *à*, ut πρὸς Φιλῶ, ab amico *cium*, ut ὁ πρὸς φιλοσόφε, non est Philosophi; *cu* πρὸς ἐπισκόπε, coram Episcopo: jurandi quoque ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum dativo significat *præter*, vel *ad*, ut πρὸς τ μένεις λόγοις, præter illa quæ jam dicta sunt.

Cum accusativo, *ad* ut πρὸς γυμνάσιον, ad schol adversum, ut πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, advoco.

6 Πρὸ, *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foris Composita *præ* significat, ut προβάλλω, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

1 Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίε, à domino *cellentiam*, ut παρὰ πάντων πυγχάνει, omnes excelli *trarium*, ut παρὰ λόγον, contra rationem.

Dativo juncta *propè*, *juxta*, *apud*, vel *cum*; ut πα βασιλεῖ δύναμις, apud regem potentia.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σε; *immu nem in aliquâre*, ut παρὰ τὰ μαθήματα, in studiis thematicis. Item *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decor

Composita *minuit*, ut παρίσημος ῥήτωρ, malæ id est, adulterinus orator. Significat & *comparatio* παραβάλλω, confero. *Contrarium* quoque, ut πάρ iniquus. Et *propè*, ut παρακολουθῶ, proximè sequor.

Ἀνὰ *per*, cum ſolo accuſativo: ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum, ſed poëticè cum dativo. 2

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀναπέμπω, recurro: item-e idem quod ἄνω, *ſurſum*: ut ἀναβαίνω, aſcendo.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam. *cum*, διὰ μαχαιρῶν, cum gladijs. *Potentiam*, ut δι' ἑαυτῆς, is viribus. 3

Accuſativo juncta, *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem.

Compoſita *dis* ſignificat, ut διαρτᾶν, dividere.

Κατὰ cum genitivo, *contra*, ut κατὰ χειστιανῶν, contra Chriſtianos. *de*, ut κατ' ἀσυδαίων, de ſtudioſis. *per*, in jurando, ut κατ' Θεῶν, per Deos *præ*, ut κατ' χειρός, præ manibus. *ſupra*, ut κατ' πετρῶν, ſupra petras. 4

Cum accuſativo *ſecundum*, ut κατ' τύπον, ad exemplar. ut κατ' δύναμιν, pro viribus.

Compoſita idem ſignificat quod κάτω, *deorſum*, ut καταβαίνω, deſcendo.

Μετὰ cum genitivo, *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis: cum dativo poëticè *inter*, μετ' πρώτοισι, inter primos. 5

Cum accuſativo *poſt*, ut μετ' τὸ πόλεμον συμμαχία, poſt bellum auxilium.

Cõpoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, transfero.

Ἀντὶ cum genitivo, *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, mala pro bonis reddere. 6

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, converto.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de animâ: *præ*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus. 7

Cum accuſativo, *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo eſt circa terribilia.

Cum dativo *ex*, ut ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, quẽ ex animo amo, *Homer.*

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, obambulo. item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, admodum venuſtus: περίειμι, præſto.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώσσης, bos in linguâ: *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, ſuper equo. 8

Cum dativo, *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum:

in, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in regis poteſtate: *ſuper*, ἐπὶ τῷ θε-
λίῳ, ſuper fundamentum: *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, poſthæ
Cum accuſativo *ad*, ut, ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad p
ptores: *propterea*, ἐπὶ τοῦτο: *contra*, ἐπ' ἐμὲ, adverſus
Compoſita *in* ſeu *ſuper* ſignificat: ut ἐπιγράφω, i
bo: item *ſerò*, ut ἐπιμυθεύομαι, poſt factum conſulo.
9 Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, de aſtris.
Cum dativo, *pro*, poëticè ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδ
pro Vlyſſe.
Cum accuſativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λευκαυγὲς, circa
culum.
Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω
cumijcio.
10 Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, à capite
ἀρχῆς, ab initio.
Compoſita *auget*, ut ἀποτείνω extendo: *Contr*
ſignificat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι imprecor: *E*
plum etiam ſignificat ἀπὸ, ut ἀπογράφω, deſcribo.
11 Ὑπὸ cum genitivo *ſub*, ut ὑπὸ κόλπου, ſub ſinu: *pr*
ὑπὸ αἰδοῦς, propter pudorem.
Cum dativo *ſub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, ſub pel
ninâ ſimia
Cum accuſativo *ſubter*, ut ὑπὸ γῆν, ſubter terram.
Compoſita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, ſ
reor: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum n
12 Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis:
ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbrâ aſini: *ſupra*, ὑπὲρ κήπων
κεῖται, ſupra hortos mons eſt.
Cum accuſativo *ſupra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ,
hominem ſapit: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatu
Compoſita ſignificat *ſuper*, ut ὑπερβάλλω, ſuper
ὑπερβαίνω, tranſeo; ὑπερασπίζω, defendo: *Augmentu*
ὑπερμαίνομαι, nimis inſanio.
Præpoſitiones aliquando ſuis caſibus poſtponuntur,
εἰρήνης πέρι, tonúſque retrahitur.
Tranſlato accentu, præpoſitiones fiunt verba, ut
pro ἔνεστι licet; ἔπι pro ἔπεστι, ineſt, adeſt; πέρι
πέριεστι, ſupra modum, ſupereſt; ſic ἀνα, ſurge,
ἀνάστηθι.

Pœtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κτὶ γαῖα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata constructio.

Figuræ constructionis communes sunt Græcis cum Latinis, sed vsitatissima est in Græcâ linguâ Enallage, quâ una pars cum aliâ, modus cum modo, tempus cum tempore, itémque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut.

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

Semper optimè te gere in bello, & esto alijs præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Omnis acutus finalis in Orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultimâ, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultimâ, ut μισανθρώπους.

Excipiuntur Attica, ut τῆς πόλεως; Participia præteriti passivi, ut τετυμμένος; Verbalia in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον; & composita cum nomine a præterito medio, quæ si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida; πρωτοτόκος, primò enixa: passivè, antepenultimam; ut μητρόκτονος, à matre occîsus; πρωτότοκος, primò-genitus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, vt ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέετω, ποιείτω.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adver-

Adverbium οἴκοι, domi, excipitur, nam οἶκοι, fu
des, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium.

- Si acutus sit in ultimâ syllabâ
  - Genitivus & Dativus circumfl
    tur in omnibus numeris, ut
    θεοῦ, θεῶν.
  - Acutus in reliquis casibus mane
    θεὸν, θεοὶ, θεὺς.
- Si accentus erit in penultimâ, ubique manebit, u
  γος, λόγε, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultimâ, mutatur in
  tur; quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἶκε,
- Acutus in antepenultimâ, transfertur in penultim
  cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἄνθρωπε.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationi
ultimâ circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis p
xytonorum in ία, ut γυμνασιῶν, μαχαιρῶν.

In quintâ declinatione.

- Acutus in ultimâ recti erit in penul
  obliquorum, ut πειθὰς, πειθοῦς, πει
  sin penultima fuerit longa naturâ,
  cumflectitur, quoties ultima sit br
  aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος.
- Acutus vel circumflexus in penultimâ r
  transfertur in antepenultimam obliq
  rum, cùm ultima sit brevis, ut βῆμα,
  μαῖος; μάρτυρ, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultimâ recti, perma
  quoties ultima sit brevis, vel anceps,
  ἐπιχείρημα, ἐπιχείρημαῖος, sed cùm u
  tima sit longa, accentus occupabit pen
  timam, ut ἐπιχειρημάτων

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in geni
vo, dativo singulari, & dativo plurali in ultimâ, ut
χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσὶ.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali, in
timâ circumflectuntur, ut χειρῶν, χειροῖν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo,
cativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si
natu

natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia δεὶς, δέντ⊙, δεῖσι, ὢν, ὄντ⊙, ὄντι, item genitivos πολλῶν, πραέων, πάντων, ἁλάδων, ἁμαξῶν, φώτων, luminum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic πᾶσι à πᾶν, item πῆς interrogativum, tonum habet in priore per omnes casus; sed πὴς indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Nullo accentu notantur, ὅ, ἥ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἃ, ἀκ, εἰ, ὡς.

Enclitica dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκασι τινὸ⊙.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine πὴς quidam, indefinitum, sed πῆς interrogativum acuitur in primâ.
- Pronomine encliticæ sunt μου, μοι, με; σου, σοι, σε; ἕ, οἷ, ἑ. Post præpositiones autem & ἕνεκα vel εἵνεκα, & disjunctionem ἢ non inclinant.
- Verbis εἰμὶ, φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis; exceptâ secundâ singulari.
- Adverbijs πότε, πόθε, ποῦ, πῶ, πῶς, πὴ indefinita habentia accentum in ultimâ. Hæc interrogativa in penultimâ habent accentum, & non inclinant.
- Conjunctione duæ copulativæ, κὲ, τὲ, expletivæ innumeræ, γὰρ, γὲ, νυ, θὴν, τοι, &c.

Inclinant, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultimâ, ut ἀνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cum præcedens habeat vel

- Acutũ in penultimâ, ut λόγ⊙ σε.
- Circumflexum in ultimâ, ut ὁρᾶ σε.
- Acutum in ultimâ, ut ἀγαθόν τι.

Verbum

Adverbium οἴκοι, domi, excipitur, nam οἴκοι, sus-
des, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium,

- Si acutus sit in ultimâ syllabâ
  - Genitivus & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεοῦ, θεῶν.
  - Acutus in reliquis casibus manet, θεὸν, θεοὶ, θεὸς.
- Si accentus erit in penultimâ, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultimâ, mutatur in tur, quoties ultima sit longa; ut οἶκος, οἶκε,
- Acutus in antepenultimâ, transfertur in penultim cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἄνθρωπε.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis ultimâ circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis p xytonorum in ία, ut γυμνασιῶν, μαχαιρίων.

In quintâ declinatione.

- Acutus in ultimâ recti erit in penult obliquorum, ut πειθὼς, πειθόος, πει sin penultima fuerit longa naturâ, cumflectitur, quoties ultima sit bre aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος.
- Acutus vel circumflexus in penultimâ re transfertur in antepenultimam obliq rum, cùm ultima sit brevis, ut βῆμα, μα̃τος; μάρτυρ, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultimâ recti, perma quoties ultima sit brevis, vel anceps, ἐπιχαιμα, ἐπιχαίματος, sed cùm timа sit longa, accentus occupabit pen timam, ut ἐπιχαιμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in gen vo, dativo singulari, & dativo plurali in ultimâ, ut χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσὶ.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali, in timâ circumflectuntur, ut χειρῶν, χειροῖν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, cativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si

naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι, ὢν, ὄντος, ὄντι, item genitivos παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, luminum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic πᾶσι à πᾶν, item τίς interrogativum, tonum habet in priore per omnes casus; sed τὶς indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσα τινος.

Dictiones encliticæ sunt in:

- Nomine τὶς quidam, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in primâ.
- Pronomine encliticæ sunt μου, μοι, με; σου, σοι, σε; οὑ, οἱ, ἑ. Post præpositiones autem & ἕνεκα vel εἵνεκα, & disjunctionem ἢ non inclinant.
- Verbis εἰμὶ, φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis; exceptâ secundâ singulari.
- Adverbijs πότε, πόθε, ποῦ, πῶ, πῶς, πὴ indefinita habentia accentum in ultimâ. Hæc interrogativa in penultimâ habent accentum, & non inclinant.
- Conjunctione duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ innumeræ, ρα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, quando præcedens dictio habet vel:

- Acutum in antepenultimâ, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cum præcedens habeat vel:

- Acutũ in penultimâ, ut λόγος σου.
- Circumflexum in ultimâ, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultimâ, ut ἀγαθόν τι.

Verbum

Verbum ἔστι

- Habet acutum in primâ, quando est initi[illegible] orationis, vel postponitur immediatè [illegible] verbijs, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem, quę vel [illegible] cuitur, vel circumflectitur in ultimâ, [illegible] ἑρμῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultimâ, quando dictio pr[illegible] cedens habet acutum in penultimâ, vel [illegible] cumflectitur in penultimâ, cujus ultima [illegible] sitione longa est, ut λόγος ἐστὶ; φοίνιξ [illegible]
- Inclinat accentum si pręcedens dictio sit [illegible] cumflexa in penultimâ, ultimâ existente b[illegible] vi, ut φαῦλός ἐστι, vel acuta in antepen[illegible] mâ, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis ad[illegible] ta, ut τετάγων, pro τάγων, à τάζω, apprehendo; σμικ[illegible] parvus, pro μικρὸς.

Aphęresis.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dicti[illegible] nis subtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, festum; ἱρὸς, pro [illegible] ρὸς, sanctus.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtr[illegible] hit, ut εὑράμην, pro εὑρησάμην, inveni; ἐγέννατο, p[illegible] ἐγεννήσατο, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllab[illegible] interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε; ὑππότερος, pro ὑπ[illegible] τερος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ p[illegible] δῶμα

δῶμα, domus; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; βῆ pro βείαροι.

Paragoge.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦδα pro ἦς, eras; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, ramus. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, procul; θάλαττα pro θάλασσα, mare.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ut ἔρξω, pro ῥέξω, faciam; ἔπραδον pro ἔπαρδον, à πέρδω, vasto; ἔδρακον, pro ἔδερκον, à δέρκω, video; καρτερὸς, pro κραταιὸς, fortis; κάρτος pro κράτος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quędam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τὄνομα pro τὸ ὄνομα; θυμάπον pro τὸ ἱμάπον, vestimentum; ὦτον pro ὦ ἑταῖν, ab ἕτης, ô amice vel amici.

Anadiplosis.

Anadiplosis (id est, reduplicatió) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀτάρτερος pro ἀτερὸς; ἐπήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione:

QVid sit Pes, quid Tempus, quid Syllaba, quid Scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodiâ Latinâ. Hîc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni

Scansioni accidunt apud Græcos, Apostrophus, Sy-
phonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur ε, ο, α, ι, αι, οι, seq
dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed ho
carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, u
merus:

ὦ γυν' αι ἢ μαλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

ô mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpè etiam ante consonantes abijciuntur voca
diphthongi, ut

παρ' μὲν οἱ ὤρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρον

Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt ar

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dict
ὦ γαθὲ, ô bone; ὦ ναξ, ô rex; ὦ νθρωπος, ô hom
ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllaba
unam contractio, ut Homer:
Σύζευξις } Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο
Ἀχαιοὺς.

Cum aureo sceptro, supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est, ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt dit
παΐς pro παῖς, ἐΰφρον pro ἔυφρον.

Cęsura est, cùm post pedem absolutum, syllaba h
in fine dictionis extenditur, eáque fit apud Græcos
primum, secundum, tertium, quartum, & etiam qui
pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplice
eádem dictione, aut in diversis positione longa est.

σ tamen aliquando eliditur nullâ position e factâ. Ar
Ὥρη ἐσπερίη κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquã apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum:

Αὐτὰς δ' ἐλώρια τεύχε κύνεσσι.

Fecit ipsos esca canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi, breves esse possint pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur, nisi producatur licentiâ Poëtica. Licentiâ enim cùm ante, tùm post liquidas sunt communes.

Accentus.

Vltima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα; cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultimâ, producitur, ut ἡ ὥρα, hora; quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in ρος vel ος purum, fœmininum ejus longum est in ultimâ, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultimâ, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, natura.

Omnis syllaba circumflexa, longa est naturâ, ut πῦρ, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta, longa est, ut ἐζόαε, ἐβόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertijs personis pluralibus passivis, ut πεπύφαται, & in penultimâ Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in αω longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertijs personis Ionicis verborum in μι, ut πιθέασι.

Deriva-

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem runque sortiuntur, ut νικάω, vinco; νίκη, victori νικητὴς, victor; primâ ubique longâ. Sed producun ϰ̀ ἡ ἀΐδιος, æternus, & ὁ ϰ̀ ἡ ἀέναος, perennis ἀεὶ, semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequun ἡ τιμὴ, honor, ὁ ϰ̀ ἡ ἄτιμος, inhonorus.

A privativa particula in compositione corripit ἄτιμος, inhonorus; ἀκλεὴς, inglorius. Particulę ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corri tur.

Incrementum nominum.

A incrementum Æolicum genitivorum longum e Αἰνείαο, Μουσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, corpus, caro, νέκταρ, nectar.
- Fœmininis & masculinis in ας, ἡ Πα Pallas; ὁ μέλας, niger; in nominib ψ, ut ἀρὰψ, βος, Arabs: & pluri ξ, κόλαξ, κος, adulator.
- Masculinis & Fœmininis in αρ & λς, ὁ καρ, beatus; ἡ ἅλς, mare. Excipe, ψαρὸς, sturnus.

Genitivus in ανος, longus est, quod patet ex acc ut Τιτὰν, Τιτᾶνος, præter τάλανος, μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis e ναῦς, navis, ναὸς, & nominibus quæ syncopen patiu ut πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incre

Incrementum.

I Incrementum

Breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis, in ις, ιδος & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ παρειὰς, παρειάδος.

Longũ est in
- Fœmininis & Masculinis, quæ duas habẽt terminationes in recto, ut ἀδελφὶς, ἀδελφῖνος; ἀκμὴν, ἀκμῆνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, littus; ἡ ῥὶν, nasus; ἡ ἶν vel ἶς, fibra; ὁ λὶς, vel λὶν, Genitivo λέοντος, leo; λῖς, λιτὸς, pannus; sed Διὸς, Διὸς, Iupiter, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, avis, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες passim apud Homerum.

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus; ὁ κέρνιψ, κέρνιβος, pollubrum.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, μυὸς, mus.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus; ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, testis.

Nomina in ω, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φορκῶος, Phorcis.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυβος, Chalybs.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, gryps; γὺψ, γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quàm passivo omnium modorum, etiam in participijs, quam habet in præsenti, ut κρίνω, judico, ἔκρινον; κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, primâ ubiq; longâ.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præse imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt nisi forme futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodò in penultimâ communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas futurorum & aoristorum ex verborum matione satis constat. Nonnulli tamen observant p timam aoristi primi in tertiâ conjugatione, α, ι, vel bere breves, cùm sint breves in futuro. Idem vol verbis in άω, nisi ρ vel vocalis præcedit ᾳ tunc α lo erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo vis quoque est in præterito perfecto activo & passivo aoristo, & futuro primo passivo omnium modorum γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper long ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν, κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιται.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum aor. primi in ασα longu

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio Verborum in μι, nisi obste tio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἵ ἵστασαν, ἕστασαν, ἵσταμαι, ἑστάθην, σταθεὶς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ voci ducitur in duali & plurali; & in toto passivo & corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, Au Apollo.

Regulæ de primis & medijs syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, siue long non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlatiuo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, tristitia, κονία, pulvis; καλία, nidus, ὁρμία, linea piscatoria.

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, puellulus.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, suavius.
- Multis Adjectivis in ιος, ut ἄξιος, dignus.
- Multis Substantivis, ut βίος, βίοτος, vita.
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, humanus; λίθινος, lapideus.
- Illis item quæ tempus significant, ut εἰαρινὸς, vernus; θερινὸς, æstivus.

Υ in pronominibus producitur, ut ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in υνη & υτης, υ corripitur. ut γηθοσύνη, gaudium; βραδυτὴς, tarditas; γλυκύτης, dulcedo.

Exemplum seu authoritas.

Vltima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eadémque optima, certissima, & facilima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs, quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, mensa, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:
- Nomina in εα, ut θέα, ſpectaculum, in ... θα, in εια, à verbis in έυω, ut προφητ... in ια præter δία, μία, πότνια.
- Polyſyllaba in αια, ut σελεναία, cum ad... vis in εῖα.
- Nomina in ρα non præcedente diphthong... χαρὰ, gaudium.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τὰ.
- Vocativus nominum in ας primæ declina... ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poëtici, ut ὦ πολύδαμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τοῦ Αἰνεία, ... νείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:
- Πᾶν, niſi in compoſitis, nomina maſculi... αν, ut Τιτὰν, & adverbia, ut πρὰν, ... λίαν, valdè.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ decli... nis, ſi habet accentuum in penultim... φιλίαν,

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, ... rùm, ἄφαρ.

Monoſyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ... τύψας.

Corripiuntur:
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; maſculina ... ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ ... lumen.
- Item adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accuſativi plurales quintæ declinati... ſimplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ... σφέας.

Ι finita brevia ſunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & Pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὑτοσὶ.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ, pro ταῦτα.
- Item κρῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τεὶν, & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λὶν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος; τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbijs.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, & κλεῖς.
- Item monosyllaba præter τὶς infinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκὺ.

Producuntur
- Τὺ & adverbia fictitia, ὗ, ὗ, & γρὺ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singularis quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, & aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, νὺν, τοίνυν conjunctiones.

Producuntur
- Circumflexa νῦν, nunc, μῦν, σῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominativo habent longum, ut ἰλὺς, limus; ἰχθὺς, piscis.
- Primæ personæ Verborum in μι, ut ἐζεύγνυν.

Υρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, susurro, τὸ πῦρ, ignis quod tamen in obliquis breve est.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, profundus; βαρὺς, gravis; χορὺς, galea.

Producuntur { Κώμυς, κώμυθος, fasciculus, ἄρκυς, ἄ[illegible] & monosyllaba, ut μῦς.
Participia in υς, ut ζεύγνὺς.
Quæ declinantur per Θ purum, ut [illegible] sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllab[illegible] quantitate, sed quodammodo infinita est poëtarum [illegible]tia, qui interdum longas corripiunt, aut breves p[illegible]cunt, metri necessitate coacti, ut cùm tres vel plures [illegible]ves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀθάν[illegible] πριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis e[illegible]tendant. Ad hæc, Ancipitem in eádem dictione, i[illegible]dem versu & producunt & corripiunt: ut

Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.

Mars Mars homicida, sanguinarie, mœnium subv[illegible]

Figuræ Poeticæ.

Systole, (id est contractio vel correptio) cum syllaba [illegible]ga corripitur, ut

φαιήκων μήδ' ὅτω φίλον Δίϊ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem produc[illegible]

Δὼς μὴ ὀδυσσῆα πτολίπορθον ὄικαδ' ἵκεσθαι.

Synecphonesis, de quâ suprà in Scansione.

Catalexis (id est terminatio) quâ syllaba terminali[illegible] justam metri perfectionem desideratur, hujus usus e[illegible] Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est inte[illegible]pes, desiderantur, ut.

Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι. Pindar.

Hypercatalexis (id est superabundans Terminatio) [illegible] syllaba præter justam dispositionem superabundat, ut [illegible] ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.

Enallag[illegible]

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον τ' ἀγαθὸς βασιλεύς κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut

ἀλλ' ἀπίθησέ νιν ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταίσι θοῇσιν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QVatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis, variant, nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subijciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attii mutant { σ in ξ, ut ξῶ pro σῶ; αν in ᾱ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥω pro ἄρσω, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contrà α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; π pro φ, ut ἀπαιρῆμαι pro ἀφαιρῆμαι: contractionibus prorsus abstinēt; & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant
- α
  - pro η ut φάμα pro φήμη, fama,
  - pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo; γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
  - pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, musa; πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
  - pro ει, ut κλᾷδας pro κλεῖδας, clave
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσ pro κοσμεῖν.
- ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, musa; & pro ὥνερα pro ἕνεκα, propterea.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
- ευ pro υ, ut ἁλεῦμαι pro ἁλῦμαι, saliam.
- οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω pro θ, σεὸς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε, ὅτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut τῦνος pro κῦνος, ille.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
- & contrà ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex consonantibus πω pro μμ, ut ὄπποτα pro ὄμμα oculi; & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem reijciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος; que pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέρω pro σπείρω; χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam Dialectos commiscent; Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Dorieus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici:

Varieta

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	Sing.	Dual.	Plural.
	Nom Gen. Dat. Ac.	Nom. Gen. Voc.	No. Gen. Dat. Ac.
Com.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν	τῶ, τοῖν, τῶ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
	τοῖω Ion. & Att.	τοῖιν. Ion. τοὶ, Dor.	τοῖσι. Ion.
	τῶ & τεῦ. Dor.		τῶς. Dor.
	τέο. Poët.		
Com.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταῖν, τὰ.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
	ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν. Dor.		ταὶ, τᾶν. Dor.
			τῆς & τῆσι. Io.
			ταῖσι A. I. Æ.
Com.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τῶ, τοῖν, τὼ,	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.
	τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν. Ion. τάων. Æ.	τοῖσι. Io.
	τῶ & τεῦ. Dor.		
	τέο. Poët.		

Articulus Subjunctivus.

	N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὦ, οἷν,	οἵ, ὧν, οἷς, οὓς.
	ὅτου, ὅτῳ, Att.		ὁτέων, ὁτέοισι. Io.
	ὅτευ. Dor.		
	ὅτεω. Ion.		
	ὁττέο. Æol.		

Prima Declinatio.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ας, ου, ᾳ, αν, α.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.
	ης, ου, ῃ, ην, η.		

ης,

ης, εω, ῃ, ην & εα. ἑων ῃς & ῃσι,
ας, α, ᾳ, αν, ᾶν, αισι
αο. Æ. ἀων. Æ.
ω, per Crasin ex εὼ. Poët.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, αν, α.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας,
	η, ης, ῃ, ην, η.		

η, ης, ῃ, ην, εών, ῃς, &
α, ας, ᾳ, αν. ᾶν, αῖσι. Dor.
ἀων. Æ.

Tertia declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A.
Com.	Θ, ου, ῳ, ον, ε.	ω, οιν.	οἱ, ων, οις, ους

οῖο. Ion. οιϊν, Poët.. οῖσι, Ion.
ω, Dor. ως, & Θ.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ως.	ω, ῳν.	ω, ῳν, ῳς, ως,
	ων, ω, ῳ, ων, ων.		ω.

ωο & ῳο. Poët.

Quinta Declinatio simplicium.

	N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ.		
	ω, ν, ρ. Θ, ι, α.	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας,
	σ, ξ, ψ, ν.		α, ξι, α,
			ψι.

εσσι & εσι. Poët.
εις. Æolicè.

Prima Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, εοιν, εε.	εες, εων, εσι, εας
	ες, ῦς, ει, η, ες.	η, οιν, η.	εις, ων, εις
	ος, ος, ος.		εα, εα
			η, η

ὰς. Æ. ην, Att. ης. Att. εσσι. P.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
	ις, ιος, ιϊ, ιν, ις.	ιε, ιοιν, ιε,	ιες, ιων, ισι, ιας, ιες.
Com. Neu.	ι, ι, ι.		ια, ια, ια.

εΘ, εε, εοιν, εε. εες. εων, εσι, εας, εες.
ηΘ. Poēt. η, η. εις, εις, εις. Io.

ι. Att. εως, εϊ, ει. ιε η, εῳν, ιε, ια, ια, ια. η, ι, ι, ι.
εα, εα, εα. η, η, η. Att.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	εὺς, έος, έϊ, έα, εῦ; εῖ,	έε, έοιν, έε.	έες, έων, έυσι, έας, έες. εῖς, εῖς, εῖς.

εως, Att. ὰς. Att.
ῆΘ, ῆι, ῆα. ῆε, ήοιν. ῆε, ῆες, ῆε, έων, ήεσσι, έας, ῆες. I
εῖΘ, Ion. ῆσι,
εῦς. Dor. ῆ. Poēt. εσι. Poēt.

Quarta declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ὼ, όΘ, όϊ, όα, οῖ. ὼς, ῦς, οῖ, ω.	ὼ, οιν, ὼ.	οι, ων, οις, ους, οι.

ῶς. Æol. ῶν. Æol. ες, Metaplasmo apud
ῦν. Ion. (Poētas.

Quinta

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A
Com.	ας, ατος, ατι, ας, ας.	ατε, ατοιν, ατε,	ατα, ατων, ασι, α
	αος, αϊ	αε, αοιν, αε,	αα, αων, α
	ως, α,	α, ῳν, α.	α, ων, α

Dialecti Pronominum.

Com.	Sing. Nom.	Sing. Gen.	Sing. Dat.	Sing. Acc.	Dual. N. A.	Dual. G. D.	Plural. Nom	Plural. Gen.	Plural. Dat.	Plural. Acc.
Att.	Ἔγωγε		ἔμοιγε		νὼ	νῷν				
Dor.	ἐγών ἐγώνη									
	ἐγώνγα	ἐμεδ μεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες	ἀμῶν	ἀμῖν	ἀμᾶς
Æol.	ἐγὼν				ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέω ἐμεῖο					ἡμέες	ἡμέων ἡμείων		ἡμέας
Poet.		ἐμέθεν ἐμέθεν								

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom. Σὺ	Gen. σοῦ	Dat. σοὶ	Acc. σὲ	N. A. σφῶϊ σφὼ	G. D. σφῶϊν σφῷν	Nom. ὑμεῖς	Gen. ὑμῶν	Dat. ὑμῖν	Acc. ὑμᾶς
Dor.	τὺ τύγα τιώ	σεῦ τεῦ τεοῖο	τοὶ τὶν τεῖν	τὲ τὺ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Æol.					ὔμμε		ὔμμες	ὔμμων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖω σέθεν σέοθεν					ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν	

Com.

	Sing.			Dual.			Plural:			
Com.	Nom.	Gen. ὅυ	Dat. ὅι	Acc. ἕ	N. A. σφωέ σφώ	G. D. σφοῖν σφίν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Acc. σφᾶς.
Dor.		ἕυ		μιν νιν			σφις			ϕὰ
Æol. Ion.		ὅ ἕο εἷο					σφέες	σφέων	σφίν	σφέας
Poët.		ἕθεν ἕθεν		σφὲ	σφῶι			σφείων	σφὶ	σφὲ

μιν pro ejus, ipsius, vel illius inde clinab ille, & Significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

	Masc.	Fœm.	Neut.
om.	Σὸς.	σὴ.	σὸν.
or.	τεὸς,	τεὰ	τεὸν.
om.	ὅς,	ἡ,	ὅν.
oēt.	ἕος,	ἑὴ,	ἑὸν.
	τῆνος pro ἐκεῖνος Dor.		

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. Dor. ἁμὸς, ἁμὰ. Poet. ἁμὴ, ἁμὸν; ὑμὸς, ὑμὴ seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον; σφὸς, σφὴ seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, οὗτος & ἐκεῖνος.

Attici, cum rē præsentem, quasi digito indicant, addunt n fine, ut οὑτοσὶ, τουτοὶ, τουτῳὶ, τουτονὶ; in neutro verò τουτοὶ, sæpiùs τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ, sic ἐκείνοσι, ειναὶ, &c. Iones, ante vocales longas ultimæ syllabæ orum Pronominum interponunt ε: ut οὗτος, τουτέου, τουτέῳ, Duali τουτέω, τουτέοιν, Genitivo plurali τουτέων, τουτέοισι, τουτέους, sic αὐτέη, ταυτέης, sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέω. Et etiam in Pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ; σεαϋτέου, σεωϋτέου, ἐωϋτέου.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η. Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι Dor.

	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. et Aorist. C.	ον, ες, ε.	ετον, ἐτὴν. ομεν,	ετε, ον.
	σκον, σκες, σκε.		σκον Ion. & P.
			οσαν Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. ιεῖτον, ιεῖτον, ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι, Att. à verb. ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον. { υμες / ευμες } εῖτε { ουῦτι / εωῦτι } (in ἰζὼ. Dor.

έω, έεις, έει. Ion. et Poet. in verbis quartæ Conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, ατην.	αμεν,
	ασκον, ασκες, ασκε. Ion.		αμες. Dor. ασκ
Præter.	Sing.	Dual.	Plural.
	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε,
	αα, αας, αε.	ᾱτον, ᾱτον.	ᾱμεν, ᾱτε, ᾱ
Pluſqu.	Sing.	Dual.	Plural.
	ειν, εις, ει,	ειτον, ειτην.	ειμεν,
	η, ει. Att. & Dor.		ειμες. Dor. εσ
	εα, εε. Ion.		
Futur. C.	Sing.	Dual.	Plural.
	ω̃, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	ῦμεν, εῖ
	έω, έεις, έει.	έειτον, έειτον.	έομεν, έετε,

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω,	έτον, έτων.	ετε, έτω
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, ατων,	ατε,
Aoriſt. C.	ε, ῆτω.	ετον.	
	ον. Ion.		

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. præt. Aor. β. Fut. α. et β.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην,	οιμεν,

οιμες. Dor.

Aoriſt. α. αιμι, αις, αι. αιτον, αιτιν. αιμεν, αιτε, αιεν.

ειαν, ειας, ειε. ειατον, ειατιν, ειαμεν, ειατε, ειαν. Æo. αιμες. Dor.

Modus Subiunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι
ῃσι. Ion.		ωμες, ωντι. Dor.

Modus Infinitivus.

Præſ. Aor. ειν. Perf. εναι. Aor. α. αι. Fut. C. ειν.

Fut. α. εμεν. Ion. εμεν. Ion. αιμεν. Ion. εειν, εμεν, Ion.
έμμεναι. Att. έμμεναι. Dor. & Att. ά̓μμεναι. Att έμμεναι, Att.
ἐν. Dor. ἐν. Dor.
ιων. Æol.

Participia.

Præſens. ων, υσα, ον. Perf. ὡς, υῖα, ὸς.

οισα. Dor. ων, Æol. ut εἰρήκων pro εἰρήκως.
ως, ῶσα, ως. Att.

Aoriſt. α. ας, ασα, αν. Fut. C. ων, ῶσα, ὲν.

αις, αισα, αιν. Æol. εων, ἑῶσα, εον. Ion.

Dialecti in Voce Paſsivâ.

Præſens. ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον. | όμεθα, εσθε, ονται.
εαι & ει Attic. Ion. | όμεσθα Dor. ομεθεν. Æol.

Imperf. ὁμήν, ȣ, ετο. | ὁμεθον, εσθον, ἑσθήν. | ὁμεθα, εσθε,

εο. Ion. ὁμεσθα. Dor. σκον
ευ. Dor.
σκεο, σκετο. P.

Aorist. β. ἡν, ης, η. | ητον, ήτην. | ημεν, ητε,

Futur. β. & paulò post Futurum. ομαι, ῃ, εται. | ὁμεθον, εθον, εσθον. | ὁμεθα, εσθε,

εν. I

εαι. Ion. ὁμεσθα. Dor.

Præt. perf. μαι, σαι, ται. | μεθον, θον, θον. | μεθα, θε, ται, vel μέν

μεσθα. Dor. α ται. Ion

Plusq. μήν, σο, το. | μεθον, θον, θήν. | μεθα, θε, το vel μέν

μεσθα. D. ατο. Ion.

Aorist. α. θήν, θης, θη. | θητον, θήτην. | θημεν, θητε,

θεν. Bœ

Fut. α. θήσομαι, θήση, θήσεται. | θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. |

μεθα, εσθε,

θήσεαι. Ion. μεσθα. D.

Imperativus.

Præsens. ȣ, ἑσθω. | εσθον, ἑσθων. | εσθε, ἑσθωσαν.

εο. Ion. ἑσθων. Att.
ευ. Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Optativus.

Præs. Fut. α. Fut. β. οἱμήν, οιο, οιτο. | οἱμεθον, οισθον, οἱσθήν. | οἱμεθα, οισθε,

ὁιμ

&pa.p. Fu.			ὄιμεθα. D. ὄιατο. I. & P.
Aoriſt. α.	θείην, θείης, θείη.	θείητον, θειήτην.	θείημεν, θείητε, θείησαν.
			θεῖμεν, θεῖτε, θεῖεν. Sync.

Subiunctivus.

Præſens.	ωμαι, ῃ, ηται.	ώμεθον, ησθον, ησθον.	ώμεθα, ησθε, ωνται.
			ωμεσθα. Dor.
Aor. α. & ς.	ῶ, ῇς, ῇ.	ῆτον, ῆτον.	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
			ωμες. Dor. ῶνπ, Dor.
	ἑω, ἑῃς, ἑῃσι.	ἑητον, ἑητον.	ἑωμεν, ἑητε, ἑωσι. Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β.	ῆναι. ἦμεναι Dor. ημεν. Ion.	

Dialecti in Voce Mediâ.

Aoriſt. α.	ἄμλιν, ω, ατο.	ἀμεθον, ἀσθον, ἀσθην.	ἀμεθα, ασθε, ανπο.
	ασ. Ion.		μεσθα. Dor.
	α. Dor.		
Aoriſt. β.	ὅμλιν, ϰ, ετο.	ὁμεθον, εσθον, εσθην.	ὁμεθα, εσθε, ονπο.
	εο. Ion.		μεσθα. Dor.
Futur. α.	ομαι, ῃ, εται.	ὁμεθον, εσθον, εσθον.	ὁμεθα, εσθε, ονται
	οῦμαι & εαι. Ion.		
	εδμαι. Dor. ᾶ. Att.		
Futut. β.	οῦμαι, οῖ, οῖται.	ὁμεθον, οῖσθον, οῖσθον.	ὁμεθα, οῖσθε, οῦνται.
	υμαι. Ion.		

Imperativus.

Aorist. α. αι, άσθω. | ασθον, άσθων. | ασθε, ά

ά

In cæteris habent Dialectos communes cum Activ
Passivis.

Dialecti verborum contractorum.

Præs. 1. conjug. ἕω, ῶ, εῖς, εῖ. | εῖτον, εῖτον. | οῦμεν, εῖτε,

εῦμες. Dor. εὖντι.
οῦντι. Æo. &

Præs. 2. άω, ῶ, ᾶς, ᾷ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ᾶτε, ῶ

ῳ, ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, οῦντι.
όω, άας, άα. όωμεν, άατε, όωσι.
έω, έεις, έει, &c. Ion.

Præs. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. | οῦτον, οῦτον. | οῦμεν, οῦτε, οῦσι.

ούμες, οῦντι.

Imperf. 1. ουν, εις, ει. | ειτον, είτην. | οῦμεν, εῖτε, ου

έσκε. Poët. ευν.

Imperf. 2. ων, ας, α. | ᾶτον, ᾶτην. | ῶμεν, ᾶτε, ω

ης, η. ητον, ήτην. Dor.
ασε. Ion.
αα. Poët.

Imperf. 3. ουν, ους, ου. | οῦτον, ούτην. | οῦμεν, οῦτε,

έσκε. Poët.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω. | εῖτον, είτων. | εῖτε, είτωσαν.

ούντων. A
Præ

Præſ. 2.	α, ά̃τω	ᾶτον, ά̃των.	ᾶτε, ά̃τωσαν.
	αα. Poët.		ά̃ντων. Attic.
Præſ. 3.	ς, ν́τω.	ν̃τον, ν́των.	ν̃τε, ν́τωσαν.

Optativus.

Præſ. 1.	οῖμι, οῖς, οῖ.	οῖτον, οίτην.	οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
	οίην, οίης, οίη.	οίητον, οιήτην.	οιήμεν, οίητε, οίησαν. Att.
	ῴην, ῴης, ῴη. &c. Dor.		
Præſ. 2.	ῷμι, ῷς, ῷ.	ῷτον, ῴτην.	ῷμεν, ῶτε, ῷεν.
	ῴην, ῴης, ῴη.	ῴητον, ῳήτην.	ῴημεν, ῴητε, ῴησαν. Dor.
Præſ. 3.	οῖμι, οῖς, οῖ.	οῖτον, οίτην.	οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
	οίην, οίης, οίη.	οίητον, οιήτην.	οίημεν, οίητε, οίησαν. Dor.

Subiunctivus.

Præſ. 1.	ῷ, ῇς, ῇ.	ῆτον, ῆτον.	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
		ῃσι. Ion.	ῶντι. Dor.
Præſ. 2.	ῶ, ᾷς, ᾷ.	ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
	ῆς, ῇ.	ῆτον, ῆτον.	ῆτε. Dor.
Præſ. 3.	ῶ, οῖς, οῖ.	οῖτον, οῖτον.	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1.	εῖν, ἔμεναι. Att. εν. Dor. ιν & εις. Æo. ήμεναι, Poet.
Præſ. 2.	ᾶν, ά̃μεναι. Att. ιν. Dor. αις. Æol. αεν. Po. ήμεναι. Poet.
Præſ. 3.	ν̃ν, ν́μεναι. Att. οῖς & οῖ. Æol. ευῖ. Dor.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. conjug.	ημι, ης, ησι.	ετον, ετον.	εμεν, ετε, ᾶσι.

	ητι. Dor.		εαμεν. Ion. εντι.
			ἑασι
Præs. 2.	ημι, ης, ησι.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ἀ
	ατι. Dor.		αντι.
			ἑασι.
Præs. 3.	ωμι, ως, ωσι.	οτον, οτον.	ομεν, οτε,
	ωτι. Dor.		ὁαμεν. Ion. οθι.
			ὁασι. Ion.
Præs. 4.	υμι, υς, υσι.	υτον, υτον.	υμεν, υτε,
			ὑαμεν. Ion. ωυτι.
			ὑασι
Imperf. & Aorist. β. 1.	ην, ης, η.	ετον, ἑτην.	εμεν, ετε,
	εα. Ion.		εν.
	ου, εις, ει.		
	σκον, σκες, σκε. Poët. & Ion.		
Imperf. & Aorist. β. 2.	ην, ης, η.	ατον, ἀτην.	αμεν, ατε,
	σκον, σκες, σκε. Poët. & Ion.		αν.
Imperf. & Aorist. β. 3.	ων, ας, α.		
	ων, ως, ω.	οτον, ὁτην.	ομεν, οτε,
	σκον, σκες, σκε Poët. & Ion.		ον.
	ου, ους, ου.		
Imperf. & Aorist. β. 4.	υν, υς, υ.	υτον, ὑτην.	υμεν, υτε,

Imperativus.

Præs. 1.	ετι vel εθι, vel ες, ἑτω.	ετον, ἑτων.	ἑτε, ετω
	α. Dor.		
	η. Att.		
	ει, ειτο Atticè.		
Præs. 2.	αθι, ἀτω.	ατον, ἀτων.	ατε, ἀτωσαν.
	η. Attic.		

Præſ. 3.	ουσι vel ῶσι, ὁτω.	ὁτον, ὁτων.	ὁτε, ὁτωσαν.

ε. Ion.
οι. Dor.

Præſ. 4.	υσι, ύτω.	υτων, ύτων.	υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In 2.	αίλω, αίης, αίη.	αίητον, αιήτην.	αίημεν, αίητε, αίησαν.

ήλω, ήης, ήη. Poët. αῖμεν, αῖτε, αῖεν per ſync
In 3. ὁίλω, ὁίης, ὁίη. οἶμεν, αῖτε, οἶεν per Sync.

ωην, ωης, ωη. Att.

Subiunctivus.

Præſ. 1.	ῶ, ῆς, ῆ.	ῆτον, ῆτον.	ῶμεν, ῆτε, ῶσι

έω, έης, έη, &c. Ion.

Præſ. 2.	ῶ, ᾶς, ᾶ.	ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.

έω, έης, &c. Ion.

Præſ. 3.	ῶ, ῶς, ῶ.	ῶτον, ῶτον.	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

ῶσι. Ion.
ῴω, ῴης, ῴη. Poët.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. 1. εῖναι. Perf. ἑσάναι pro ἑσακέναι, per ſyncopen.

έμεναι. Att. έμεναι. Att.
έμεν. Ion. έμεν. Ion.
άναι. Aoriſt. 2. 2. ήναι, άμεναι, & ήμεν.

Præſ. 2. άμεν & αέναι. Ion.
όναι. Aoriſt. 2. 3. ῦναι.

Præſ. 3. ὁμεναι. Att. ὁμεναι. Att.
ὁμεν. Ion. ὁμεν. Ion.
ύναι.

ύμεναι Attic.
Præſ. 4. ύμεν. Ion.

Dialecti vocis Paſsivæ Verborum in μι.

Præſens 1. conjug. εμαι, εσαι, εται.

η. Att.
εαι. Ion.

Præſens in 2. conjug. αμαι, ασαι, ατται | αμεθον, ασθον, ασθον. | αμεθα, ασθε, ανται

η. Att.
εαι. Ion.

Imperf. 1. ήμην, εσο, ετο.

εο. Ion.
ό. Dor.
ε. Att.

Imperf. 2. άμην, ασο, ατο.

αο. Ion.
ω. Att.

Imperf. 3. όμην, οσο, ντο.

ε. Att.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, έσθω.

ε. Att.
εο. Ion.
ό. Dor.

Præſ. in 2. ασο

ω.

Præſ. in 3. οσο vel ε, όσθω.

οι. Dor.

Dialecti vocis Mediæ.

Aorist. β. 1. ἑμὴν, εσο, ετο.

εο. Ion.
ȣ Att.
ȣ. Dor.

Aorist. β. 3. ὁμὴν, οσο, οτο.

ȣ. Att.

Imperativus.

Aorist. β. 1. εσο, ἔσθω.

εο. Ion.
ȣ. Att.
ȣ. Dor.

Aorist. β. 3. οσο, ὅσθω.

ȣ. Att.

Dialecti Anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbij & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet σθεν & σθε pro θεν & θε in adverbijs localibus, ut οὐρανόσθεν, de cœlo; βαβαίαξ, papę, pro βάβαι; μόγις, vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hîc; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, quando; ὄκα & ὄκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ἐνδὲ pro ἔνδον, intus; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἰκὲν, si; ὄπισθεν pro ὄπισθεν; ἐμπρόσθεν pro ἐμπρόσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In Præpositione, inveniuntur ἐνὶ, ἔνι, ἐιν, pro εν, ἀπαὶ pro ἀπὸ, παραὶ pro παρὰ, καταὶ pro κατὰ, ὑπαὶ pro ὑπὸ Poeticè; ποτὶ pro πρὸς, πὰρ pro παρὰ Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζα pro διὰ in compositione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniari, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα pro οὐδαμῶς, nequaquam, ἀμηγέπη, quodammodo, quæ sunt propriæ voces Atticorum, ut κάρτα, admodum, ἀνακῶς, sedulò, ἐπιστρεφέως, dolosè, ἐκτοπείως,

ἐκπεπείως, absurdè, sunt Ionum; ἦμος & πῖμος, cum tum Doricorum; τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, alibi, pro ἀλλαχῆ, ἀλλαχόσε; ἄντα, contrà, pro ἐναντίως, coram, pro ἐνώπιον; πάρος, ante, pro ἔμπροσθεν, ἀντικρὺ, e regione, pro ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, & ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica.

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάεις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

PRIMITIVA, SI NON omnia, saltem præcipua, Græcæ *linguæ vocabula, ad quæ reliqua* reduci possint:

Per I. SURSINUM collecta.

Adiectis ex optimis Authoribus, Etymologiis quàm plurimis, quæ Asteriscis *notantur.*

A

Ἀ Ἀζω, Exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, Noceo, lædo.

Ἀβάσκανθος, Non invidus, Benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, Occurro, obvius fio.

*Ἀβρὰ, sive Ἄβρα, ἡ, Ancilla, Famula.

Ἀβύρτης, Vanus, Insanus.

*Ἁβρὸς, Mollis, Delicatus.

Ἀγαδὶς, ίδος, ἡ, Fasciculus fili.

*Ἀγαθὸς, Bonus, quasi ἀγασθὸς, Admirandus.

**Ἀγαν, Nimis, Immodicè.

Ἀγανακτέω, Doleo, Affligor.

Ἀγαπάω, Diligo, Amo.

ἀγάπη, ἡ, Charitas, Dilectio.

Ἀγάω, Demiror, invideo.

ἀγάλλω, Orno, Insignio.

*Ἀγγελοι, Regum Nuncij.

Ἀγγέλλω, Nuncio.

*Ἄγγος, τὸ, nomen generale, Vas.

Ἀγείρω, Ago, Congrego.

ἀγορὰ, ἡ, Forum.

ἀγορὴ, ἐως, ἡ, idem.

Ἀγέλη,

Ἀγέλη, ἡ, Armentum, Grex, proprie boum.
Ἄγκιστρον, τό, Hamus.
Ἄγκος, τὸ, Vallis.
Ἀγκύλη, ἡ, Iaculi genus.
Ἀγκυλομήτης, ὁ, Obliqua consilia animo agitans.
Ἄγκυρα, ἡ, Ancora.
Ἀγκών, ῶνος, ὁ, Cubitus, sive Cubitum, locus curvaturæ
Ἀγκαὶ, Vlnæ, Plur. num.
Ἀγκάλη, ἡ, Vlna.
Ἀγκίνη, idem.
Ἀγοσέω, Immundus, & sordidus sum.
Ἀγοστός, ὁ, Palma, vel Cubitus, Vena.
Ἀγρός, ὁ, Ager, Rus, ab Ἀρῶ, Aro.
Ἀγρεΐζομαι, Irritor.
Ἀγρὰ, ἡ, Captura, Venatio.
Ἄγρωστον, τὸ, Rete, seu Reticulum.
Ἀγχὶ, sive ἀγχὸ, Prope, Iuxta.
Ἄγχω, Strangulo, Suffoco.
Ἄγω, Duco, Affero, Veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, Vicus, Via.
Ἄγω pro ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusitato, Frango, Rumpo.
Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, Littus.
Ἀκτὶν, ινος, ἡ, Radius solis.
Ἄξων, ὀνος, ὁ, Axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, Certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, Certamen, Angor, Fractio.

Ἄδρὸς, ὁ, Multus, Magnus, Abundans.
Ἆθλος, ὁ, Certamen, Labor.
Ἄεθλον, τὸ, Præmium certaminis, ex α intensivum, ἐθέλω, Volo: vel α privativum, Tolero.
Ἀεὶ, αἰεὶ, & αἰὲν, Semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄειρι, i. ζήτει, Quære, inquirat.
Ἀείδω, Cano, Carmine celebro.
Ἄδω, Canto.
Ἄζα, ἡ, Fuligo, Cinis, Pulvis.
Ἄζηνὸς, & αἰζηνὸς, Iuvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper florens.
Ἄγος, τὸ, Res venerationem habens, & Sceleris Piaculum.
Ἅγιος, Sanctus.
Ἀὴρ, ἀέρος, Aër, ab Ἀημι Spiro.
Ἀθήνη & Ἀθηναὰ, & Ἀθηναία, Minerva, quasi ἄθηλος, Lacte non nutrita.
Ἀθρέω, Video, Cerno, Considero.
Ἀθρόος, Confertus, Conservatus, in vnum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, Si.
Αἰ, vel αἴ, Hei, Heu, Eheu.
Αἰάζω, Lugeo.
Αἴγλη, Fulgor, Splendor, Nitor.

Nitor.

* Αἰδὼς, ὁῦ, ἡ, Veneratio, Pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.

Αἴθω, Uro, Incendo, Accendo: interdum Ardeo, Fulgeo, unde αἰθὴρ, æther.

Αἴλουρος, Catus, Felis.

* Αἷμα, ατος, Sanguis, Cruor, ab αἴθω, Spiro.

Αἶμος, Dumus.

Αἰμύλος, Blandus, Festivus, Circumspectus.

Αἰνὸς, Gravis, Horrendus.

Αἶνος, Apologus, dictum fabulosum, aut Proverbialis sermo. Item Laus.

Αἴξ, ἡ, Capra, & ὁ Αἴξ, Caper. Item Signum cœleste, Avis.

Αἰόλος, Varius, Variegatus.

Αἰονάω, Aspergo, Perfundo,

Αἰπὺς, Altus, Excelsus.

* Αρω, Apto.

Αἴρω, Capio, Invado, Eligo, Antepono.

Ἀείρω, i. εἰς ἄερα αἴρω, Erigo, Attollo: Item Affero; Præbeo; Etiam Necto, Copulo.

* Αρσις, Elevatio, Sublatio, Erectio.

* Αρτος, Loculus, Arcula, Crumena.

* Αρτος, Panis, ex αἴρω; Offero.

Αἶσα, Parca, Fatum, quasi ἀεὶ ὖσα.

Αἰσιμόω, Insumo, Impendo.

Αἰσθάνομαι, Sentio, de sensu corporis.

Ἀΐσσω, Ruo, Irruo, Prosilio,

* Ἄλλω, Prosilio, Subsulto.

Αἴσυλος, Iniquus, Nefarius.

Αἶσχος, ἐος, τὸ, Turpitudo, Fœditas.

Αἴτης, Mendicus.

Αἰτέω, Peto, Postulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, Autor alicuius rei: cui vel quæ, vel quod in causa est.

Αἰχμὴ, ῆς, Cuspis, Mucro.

Ἀΐσσα, Statim, celeriter.

Ἀΐω, Poet. Audio.

* Ακάτος, ἡ, Genus navigij actuarij.

Ἀκέομαι, Sano, Medeor.

* Ακος, Medicina.

Ἀκὴ, Cuspis, Acies.

Ἀκμὴ, Cuspis, Acies: Summum Incrementum.

* Ακανθα, Spina.

* Ακανος & Ἄκγυα, Idem.

* Ακανθος, ἡ, Herba Spinosa.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco, mulier, quæ ad speculum cum imagine suâ solebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, Fingo, Simulo nolle, Simulatè recuso.

Ἀκόλουθος, Pedissequus, Comes.

Ἀκούω, Audio, Auribus percipio.

Ἀκροάομαι, Audio, Intelligo.

* Ακρος, Summus, extremus.

Ἀλάομαι,

Ἀλάομαι, Vagor, Erro.
Ἀλάζων, ονος, Iactator, Gloriosus.
Ἀλδέω, Augeo, Augmentum do.
Ἀλέα, Locus apricus & sole calens, Calor, Tepor.
Ἀλέγω, Curo, Rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, Dolor.
Ἀλείφω, Vngo, Lino.
Ἀλέω, έσω, Molo.
Ἀλέω, vel ἀλέομαι, Vito, Caveo.
Ἀληθὴς, Verus.
Ἄλης, sive Ἀλὴς, Condensus, Confertus.
Αλις, Satis, Abundè.
Ἀλίσκω, Capio.
Ἀλκὴ, Robur, Vires.
Ἀλλὰ, Sed.
Ἄλλος, Alius.
Ἀλλὰς, άντος, (ex ἀλλαεὶς) Farciminis genus.
Ἀλάομαι, Salio, Salto.
Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, Mare; ὁ, Ἅλς, Sal.
Ἅλες, Sal, Sales, sermonis lepos, Convictus.
Ἄλσος, εος, τὸ, Lucus.
Ἄλυται, Lictores.
Ἄλφω, vel Ἀλφάνω, Invenio.
Ἄλφος, Clbus.
Ἀλώπηξ, ἡ, Vulpes.
Ἅμα, Simul, Vnà, Cum.
Ἅμαξα, Currus, Plaustrum.
Ἀμάω, Meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.
Ἄμη, Falx messoria, [illegible] Ligo.
Ἀμάρα, & Ἀμάρη, [illegible] ductus, Sulcus, [illegible] ἄμη αἴρεσθαι, quòd [illegible] ne fiant.
Ἁμαρτάνω, Aberro, [illegible] ex Ἁμαρτέω.
Ἁμαυρὸς, Obscurus, [illegible] Inanis, Ignobilis.
Ἀμείβω, Muto, Per[illegible] Alterno, & Transeo.
Ἀμέργω, Exugo, ex quo [illegible] γνυμι, & Ὀμόργνυμι, [illegible] tergo, Exprimo.
Ἀμέλγω, Mulgeo.
Ἅμιλλα, Certamen, Co[illegible] tio.
Ἄμμος, ἡ, Arena, Ψά[illegible] idem.
Ἀμνὸς, Agnus.
Ἀμόργη, Herba qua[illegible] purpurea.
Ἄμὸς, Doricè, Vnus, [illegible] aliquis.
Ἄμπελος, ἡ, Vitis, Vin[illegible]
Ἄμπυξ, Catena, seu fun[illegible] lus auratus, quo spar[illegible] equorum frontibus [illegible] colliguntur: etiam [illegible] ta.
Ἀμυδρὸς, Obscurus.
* Ἀμύμων, inculpatus, [illegible] ἄμωμος, sine reprehe[illegible] ne.
Ἀμύνω, Auxilior, Defe[illegible]
Ἀμφὶ, Circa.
Ἄν, Si.

Ἀνά, Per, Cum.
Ἀνάγκη, Neceſſitas, ab ἀναίνεσθαι, quia imperat.
Ἀναλίσκω, Abſumo.
Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex ſupra alios.
Ἄνεμος, Ventus ex ἄημι, Spiro.
Ἀνήκεστον, Summitas, ſeu Cacumen, & fluviorum labra, ſeu Aggeres.
Ἀνίημι, Effusè, Promiſcuè, largiter.
Ἀνά, Sine, Abſque.
Ἀνεψιός, Conſobrinus, Patruelis, fratris vel Sororis Filius.
Ἀνίω, Perpurgo.
Ἀνύω, ex quo ἀνύσιμι, Laxo, Remitto, etiàm Reveho.
Ἀνήρ, Vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. Non virilis.
Ἄνθος, Flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò creſcat.
Ἄνθραξ, Carbo, Hulcus.
Ἀνθρήνη, Crabro, Veſpa.
Ἄνθρωπος, Homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia ſurſum vultum tollit.
Ἀνία, Mœror, ex ἰάω, Sano.
Ἀνίη, Poët. Coram, Palam.
Ἀντάω, Obvius fio, Occurro.
Ἀντί, Pro.
Ἀντίος, Adverſus, ex Adverſo.
Ἄντλος vel ἄντλον & ἀντλία, Sentina.
Ἄντρον, Antrum.
Ἄντυξ, υγος, ἡ, Poët. Ambitus, Circumferentia.
Ἀνύω, Poët Ἀνύτω & Ἀνύτω, Orator. Perficio, Perago.
Ἄνω, Supra, Surſum.
Ἀνώγω, Iubeo, Suadeo, Inſtigo.
Ἀξίνη, Aſcia, Securis.
Ἄξιος, Dignus
Ἄορ vel ἄορ, ορος, τό, Enſis.
Ἅπαξ, Semel.
Ἀπατάω, Decipio, Seduco.
Ἀπαυρέω, Eripio, Aufero.
Ἀπειλή, Comminatio, Minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, Simplex.
Ἀπό, Ab vel abs
Ἀπόλλων, quaſi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, Necto, alligo.
Ἁπαλός, Tener, Delicatus.
Ἀμαλός, Mollis, Debilis.
Ἄπτω, Accendo.
Ἀρρίξ, Firmiter, à ῥρίω.
Ἀρα, Vtique, Profectò, Itaque.
Ἀρή, Precatio, Preces: etiam Noxa, Damnum.
Ἄριστον, Prandium, quòd non niſi Deo precati veteres ad prandium accederent.
Ἄρης, Mars.
Ἀρετή, Virtus, quaſi ἐρατή, Amabi-

Amabilis.

*Ἀραβος, Strepitus.

Ἀραίοω, Amputo, abscindo, etiam Mulgeo, ut Ἀμέλγω, ῥάσσω, idem, & ῥήσσω, Frango, Rumpo.

ῥάκος, εος, τὸ, Lacera vestis.

Ἀραιὸς, Rarus, Tenuis, unde ἀραχνης, Araneus.

Ἀργὸς, ὸν, Albus, Candidus.

Ἀργῆς, idem.

*Ἀργυρος, Argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.

*Ἀρδω, Irrigo, potum præbeo.

Ἀρκέω, Arceo, Sufficio, Duro, Permaneo.

*Ἀρκιος, Sufficiens.

*Ἀρκτος vel ἄρκος, Vrsus vel Vrsa, ab ἀρκῶ.

*Ἄρκυς, Rete.

Ἀρνέομαι, Recuso, nego.

Ἀρόω, ώσω, Aro.

*Ἄρπη, Falx.

*Ἄρρην vel ἄρσην, Mas.

*Ἀρνυμαι, Capio, Recipio.

Ἀρτηρία, Spiritus semita, Arteria.

*Ἀρτι, Modò, Paulò, Antè.

Ἀρχὴ, Principium, Exordium, Ὑπάρχω, Initium do, Sum.

*Ἀρω, Apto, Congruo.

*Ἄρθρον, Artus, Articulus.

Ἀρτάω, Appendo, Suspendo.

*Ἄρτιος, Integer, Incolumis.

Ἀρτύω & Ἀρτύω, apparo, adorno.

Ἀρέσκω, Placo, amicum do: etiam Placeo.

Ἀρκὸς, Apta commissio, Compages, Coagmentatio.

*Ἄρωμα, Odoramentum, aroma.

Ἀσελγὴς, ές, Petulans, improbus.

*Ἄσις, ιδος, Limus.

*Ἀσβολος & ἀσβόλη, Fuligo.

Ἀσκέω, Exerceo.

Ἀσκὸς, Vtris, Saccus.

Ἀσπάζομαι, amplector, complexor.

*Ἀσπὶς, ίδος, Clypeus rotundus, ut Cyclopis oculus.

Ἀστράζω, Extendo.

Ἀστὴρ, Stella, quasi ἀεὶ Semper in motu.

*Ἄστυ, τὸ, Vrbs, astu.

*Ἀσῶτος, Qui servari nequit.

*Ἀταλος, Tener, delicatus.

Ἀτάω, Lædo, Noceo.

Ἀτάσθαλος, Improbus.

Ἄτη, Noxa, Damnum, Clades.

Ἀτρεκὴς, Verus, Certus.

*Ἄτος pro ἀάτος, Infatigabilis.

Ἀτύζω, Terreo, & Perturbo.

Αὖ, Rursus, Retro.

Αὐγὴ, Splendor, lux.

*Ἄρτεμις, Diana, quasi ἀρτέμνουσα, quia aëra scindit.

Αὐχὴν

Αὐχὴν, ενος, Cervix.
Ἀύω, Sicco, accendo.
Ἀύω & αὔω, Clamo.
Ἀφελὴς, έος, Simplex, Integer.
Ἀφύω, Haurio.
Ἀφρὸς, Spuma.
Ἀφροδίτη, Venus, quia ex Spumâ nata.
Ἀχλὺς, Caligo.
Ἄχος, τὸ, Dolor, Mœror.
Ἄω, Flo, Spiro.
Αὐλὸς, Tibia.
Αὐλὴ, Area, locus apertus.
** Ἄω, Flo, Splendeo, Fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

B.

Βάζω, Poët. Loquor.
Βάκχος, Furore percitus.
Βαβάζω, Inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, Profunditas.
Βαίνω, ex Βαίω, Eo, Gradior.
Πρόβατον, Pecus.
Ἀμφισβητέω, Dubito, ambigo.
Βάλανος, Glans.
Βάλλω, Iacio, Iaculor.
Βέλος, τὸ, Telum, Iaculum.
Ἀμβλὸς, Obtusus.
Βαλλίζω, Tripudio.
Βάπτω, Mergo, Immergo.
Βάρβαρος, Barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, Pondus, Onus.
Βάσανος, ἡ, Lapis Index.
* Βασιλεὺς, Rex, quasi Βάσις λαοῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, Fascino, quasi φάεσι καίνω, Oculis occido.
Βαστάζω, Porto.
Βάτος, ἡ, Rubus, Sentis.
Βαύνος, Fornax, Caminus.
Βδέλλω, Mulgeo, Sugo.
Βδέω, Flatum ventris emitto.
Βδέλλος, Crepitus ventris: etiam Fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, Stabilis, Firmus.
Βελὸς, Limen, Domus.
Βεμβέω, ῶ, Circumago, In gyrum ago.
Βὴξ, ἡ, Tussis.
Βία, Virtus, Robur.
Βίκος, Vrna.
Βίος, Vita.
* Βιὸς, Arcus, ex Βία.
Βλὰξ, ὁ, Abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, Lædo, ex Βλάβω.
Βλαστάνω ex Βλαστέω, Germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς. Terribilis aspectu.
Βλέσος, cui membra sunt resoluta, propriè τραυλὸς, Balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, Balatus ovium.
Βληχάομαι, Balo.
Βλύζω & Βλύω, Scaturio, Mano.
Βοάω, Clamo, Vocifero.
Βοηθέω, ad clamorẽ accurro, auxilior, Suppetias do.
Βάτραχος, Rana.

Βορβ, Pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, Botrus, Vva.
Βέλομαι, Volo, malo.
Βυνὸς, ὁ, Collis, Tumulus.
Βῦς, Doricè, βοῦς, Bos, Vacca.
Βόω, vro quo Βόσκω, Pasco,
Βραβεύς, Iudex certaminis.
Βραδὺς, Tardus.
Βράζω & Βράσσω, Ferveo.
Βραχὺς, Brevis.
Βρέμω, Fremo, murmuro.
Βρέχω, Madefacio, Macero, Irrigo.
Βρόγχος, Guttur.
Βρῆγμα, Id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, Ingravesco, Sum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, Mortalis, quasi ῥότος à ῥοὴ, , Fluxus, quod nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, Frendo, strideo dentibus.
Βρύω, Scateo, Abundo.
Βύβλος, ἡ, Papyrus.
Βυθὸς, Fundum, Profundum.
Βύρσα, Corium, Pellis, Bursa.
Βύω, Obturo, Obstruo.
Βύζω, Idem.
Βῶλος, Gleba.
* Βωμὸς, Basis, Ara, ex Βαίνω.

Γ.

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. Tellus, γῆ, in prosâ.
Γαίω, Glorior, Efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut ἀγάλα Lac.
Γαλέη, & Γαλῆ, Felis, Ca
Γαμέω, Vxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, Lætiti Splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, Gu lio
Γαστὴρ, ἡ, Venter, Ventr lus.
Γὲ, Quidem, Ce tè, Vti
Γείνω, Gigno, Pario.
Γελάω, Rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶ Merces, Sarcina varia mercium.
Γέμω, Plenus sum.
Γένυς, Mentum.
Γέρας, τὸ, Præmium, Hon
Γέρων, decrepitus, quasi ὀρῶν, quia terram spre
Γεραιὸς, Senex, Senilis
Γέρανος, ἡ, Grus, Avis lans, Prudens.
Γεύομαι, Gusto, Degusto.
Γέφυρα, Pons: γῆ ἐφ' ὑγ Terra super aquam.
Γηθέω, Gaudeo, Lætor.
Γῆρυς, εος, Vox.
Γηρύω, Sono.
Γινώσκω, Cognosco.
Γλάφω, Cavo, Fodio, Sc
Γλαφυρὸς, Cavus, gans.
Γλεῦκος, εος, Mustum,
Γλυκὺς, εος, Dulcis.
Γλάμα seu Γλῆμα, idem Δίχμα, unde Γλα

Oculorum pituitâ labo ro,
Γλίσχρος, Lentus, Tenax, Lubricus,
Γλίχομαι, Appeto, Cupio.
Γλῶσσα, Lingua.
Γλαύσσω, Cerno, intueor.
Γοάω, & Γοάομαι, Gemo, Deploro.
Γόνυ, υος, & Γουνὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, Cuneus, Clavus.
Γοργὸς, Velox, Terribilis.
Γράφω, Scribo, Insculpo.
Γρίπος & Γρὶφος, Rete: etiam Convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω vel Ἀγρεὺς, piscator.
Γράω, ἐσθίω, Comedo.
Γρὺ vel Γρῦ, Sordes, quæ sunt sub ungue.
Γρυπὸς, Qui naso, vel rostro est adunco.
Γρώνη, Taberna, ex Γράω.
Γύα & γυία, Arvum, Via, Fossa.
Γύιον, Membrum.
Γυιόω, Membra frango.
Γυίος, Claudus, Mutilus.
Γύαλον, Cavitas.
Ἐγγύη, Sponsio, Expromissio.
Ἔγγυος, Præs.
Γυμνὸς, Nudus.
* Γυνὴ, αικὸς, Mulier; quasi γονὴ, quia parit.
Γυρὸς, Curvus, Rotundus.
Γωνία, Angulus.

Δ

Δαέω & δαΐω, Disco, Doceor, Intelligo.
Δαίω & δαίομαι, Divido.
δαῖς, τὸς, ἡ, Epulum.
δαΐς, ίδος, ἡ, Fax.
Δαίω, Comburo, Incendo.
Δάκνω à δήκω, Mordeo.
Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam inusitat. δέμω, unde ἐδάμην, Domo, Affligo, Conficio, Occîdo.
Δάνος, τὸ, Donum, Munus.
Δάπεδον, Pavimenrum, Solum.
Δάπτω, Voro, Dilanio.
Δαρθάνω, Dormio, à Δαρθῶ.
Δασὺς, Densus, Consitus.
Δάφνη, Laurus.
Δὲ, Autem, Verò.
Δεῖ, Oportet.
Δέομαι & δεύομαι, Egeo, Indigeo.
Δείδω, Timeo, Metuo.
Δείελος, ὁ καὶ, ἡ, Pomeridianus, Vespertinus.
Δείκνυμι à δείκω, Ostendo.
Δεῖνα, Vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.
Δεῖναι & δίναι, Aquarum vortices.
* Δεινὸς, Terribilis, à δέος, terror, item peritus, potens.

Δεῖπνον, Cœna.
Δέκα, Decem.
Δέλτα, Literæ nomen.
Δελφύς, ύος, ὁ, Vterus.
Δέμω, Extruo, Ædifico.
Δένδρον, Arbor.
Δέννος, Probrum, Contumelia.
Δέρκω, Video, Aſpicio.
Δέρας, τὸ, Pellis, Corium.
Δέρω, Excorio.
Δεσπόζω, Dominor.
Δεῦρο, Huc.
Δεῦτε, Huc agite.
Δεύτερος, Secundus.
Δεύω, Rigo, madefacio, tingo.
Δέφω, Excorio, Pelle nudo.
Δέχομαι, Capio, Suſcipio.
Δεξιά, Dextera manus.
Δεκτός, ὁ ἡ, Capax, Δοχὴ Convivium
Δέω, Ligo, Alligo, Vincio.
Δὴ, Sane: Δῆθεν, Videlicet.
Δηλέω, Lædo, Decipio.
Δῆλος, Manifeſtus, Perſpicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quaſi γῆ μήτηρ, Terra mater.
* Δῆμος, Populus, quaſi δεσμὸς, à δέω.
Δήν, δηρὸν, & δηθὰ, Diu.
Διὰ, Per.
Δίαιτα, Vitæ inſtitutum, Victus.
Διδάσκω, Doceo.
Δίδωμι, ex δόω, Do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, Continuus. Perpetuus: fortè ex διὰ, ἐνὰ, & ἔχω.
Δίκη, Ius, Iuſtitia, Fas.
Δίκω, Iacio, dejicio.
Δίνη, Vortex, Gurges.
Δὶς, Bis.
Δίδυμος, Geminus, duplex.
Δίκρος, Δίκρους, Biceps, Bifidus.
Διὸς, διὸς, Iupiter, Aër.
Δῖψα, Sitis.
Δίω, Δίομαι, Expello, Abigo.
Δοῖδυξ, ὁ, Piſtillum.
Δοκέω, Videor, ut δοκεῖ μοι, Videtur mihi.
Δόκος, ὁ, Opinio: δοκὸς, ὁ, Trabs, Tignum.
Δολιχὸς, Longus, Prolixus.
Δονέω, Agito.
Δορὰς, Saccus, Culeus.
Δόρπον, Cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, Servus, à δόλος, quia ſervi aſtuti.
Δοῦπος, Sonitus.
Δολιχὸς, Obliquus.
Δράπτω & δρέπω, Prehendo.
Δρᾶω, Facio, Ago.
Δρέμω, Curro.
Δρέπω, Decerpo, Colligo.
Δρήμω, Fugio.
δρᾶω, inuſit. idem.
Δριμὺς, Acris, acutus in ſapore.
Δορὰξ, κὸς, Capra ſylveſtris, Dama.
Δρόσος, ὁ, Ros.
Δρῦς, ὁ, Quercus.

Δύναμαι,

Δύναμαι, Possum.
Δύνω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, Subeo.
Δυο, & Poët. δύω, Duo.
Δυὴ, ῆς, Dubium, Dubitatio: cum duabus menti propositis vijs, nescit utram sequi debeat.

E

Ἔ, He, dolentis Adverbium.
Ἔλεγος, Lamentatio, Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, Exclamatio bellica.
Ἑ, Se, pronomen.
Ἔαρ, Ver: ab ἔω, Mitto, quòd tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, Sino, Permitto.
Ἐγείρω, Expergefacio, Excito.
Ἔδω, Edo.
Ἔδω, & ἐδάω, idem.
Ἐνώδυν, ονος: Mucro, cuspis.
Ἕζομαι, Sedeo.
Ἕω, Sedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, Volo.
Ἐθελός, Quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, Sponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, Mos, Consuetudo.
Εἰ, Si. ἐὰν, idem.

E

Εἶδω, Video.
εἶδος, Facies.
ἀΐδης, & ᾅδης, Orcus, Tartarus.
ἀΐς, ἀΐδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, Scio.
Εἴκω, Similis sum.
εἰκών, όνος, Imago.
ἔκηλος, Quietus.
ἑκὼν, Volens.
Εἴκω, Cedo, Non repugno.
Εἱλέω, ήσω, & εἴλω, Coarcto, Concludo.
εἰλύω, Verso, Voluo.
εἴλαρ, ρος, τὸ, Propugnaculum.
Εἰμὶ, Sum, εἶμι, Eo, & Ibo.
ἴτυς, υος, Circumferentia, & Vmbo.
Εἴρω, Necto.
Εἴρω, Dico, Interrogo, Nuncio.
εἴρων, Dissimulator.
ἐρωτάω, Interrogo.
Εἰς vel ἐς, Ad.
Εἷς, Vnus; μία, una; ἕν, unum.
ἄφενος, Diuitiæ, Reditus proprie unius anni.
Εἶτα, Postea, Deinde, Tum.
ἐκτὸς, Extra, Exteriùs, Extrinsecus.
ἔξω, Extra, Foras.
Ἕκαστος, Quisque.
Ἑκάτερος, Alteruter.
Ἑκατὸν, Centum.
Ἐκεῖνος, Ille.
Ἐλαία, Oliua.

Ἐλαύνω ab ἐλαύω, Agito. Incito, Abigo, Duco, Progredior, Evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, Cervus, Cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, Parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, Cupio.
Ἐλέγχω, Arguo.
Ἔλεος, ὁ χὴ τὸ, Misericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, Mensa coquinaria.
Ἐλεύθερος, Liber.
Ἐλεύθω, Venio.
Ἐλέφας, Elephas, Ebur.
Ἔλη, Calor solaris.
ἐλάνη, Fax.
Δείλη, Pomeridianum tempus
Σέλας, Fulgor, Lumen.
Ἑλίσσω vel ἐλίττω, Volvo, Verso.
Ἕλκω, Traho.
Ἕλλω, Hellen, à quo Græcus.
Ἐλπὶς, ίδος, Spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, Vomo.
Ἐν, ἐνὶ, & εἰν, Poët. In.
ἔνδα, Hîc.
ἔνδον, Intus.
ἐντὸς, Intus, Intra.
Εἰρήνη, Pax, quòd εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Εἶρος, Lana, quòd connectitur.
Ἕνεκα, Propter, Causâ.
Ἕνη, Trigesima dies mensis.
Ἐννέα, Novem.

Ἐνόσσω, Concutio, Agito.
Ἐξὴς, Deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, Festũ, Festus dies.
Ἐπεὶ, Postquam,
Ἐπείγω, Vrgeo, Impello.
Ἐπὶ, Super, ultra, &c.
Ἐπίκουρος, Auxiliator.
Ἐπιπολῆς, In superficie, in summitate.
Ἐπιτηδὴς, Idoneus.
Ἕπω, Operor, Tracto, Sequor.
Ἔπω, Dico.
Ἐράω, Amo, ab ὁράω, Video, ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, Collatitia cœna.
Ἔργον, Opus, Factum, Res.
ἐργάω, Operor.
Ἔργω, unde ἔέργω, εἴργω, Includo, Figo, Contineo.
Ἐρείδω, Firmo, Fulcio.
Ἐρείκω, Frango, Contundo.
Ἐρείκω, Idem.
Ἐρέσσω, Edo, Vescor, de bruris.
Ἐρεύγω, Ructo, Eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, Remigo.
Ἐρεύθος, Rubor.
Ἐρευνάω, Indago, Inquiro.
Ἐρέφω, Tego, Tectum impono.
Ἔρημος, ὴ, & ἐρήμη, Desertus, Solus.
Ἔρις, Contentio, concertatio.
Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ vel εἴρω, Dico
Ἕρπω, Serpo, Repo, Repto.

Ἔρση,

Ἔρση, ης, Ros, ab ἄρδω, ἄρσω, Rigo.
Ἐρύω, Traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, Haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, Custodio, Tueor.
Ἔρχομαι, Venio, Eo.
Ἕσπερος, Vesper, Hesperus.
Ἑστία Focus, Lar.
Ἑταῖρος, Sodalis.
* Ἐτεὸς, Verus, Ex εἰμὶ, Sum.
Ἕτερος, Alter.
Ἔτι, Adhuc, Etiam.
Ἑτοιμος & ἑτοῖμος, Promptus, Paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, Annus.
Εὖ, Bene, Rectè.
* Εὐθὺς, Rectus, ab εὖ & τίθημι, benè pono.
Εὐθυνέω, Prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ἑος, Facilis, Promptus, Expeditus, ut εὐχαρὺς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, Cubile.
Εὑρίσκω, Invenio.
Εὐρὺς, Latus, Amplus.
Εὔχομαι, Precor.
Ἔχθος, τὸ, Odium.
Ἔχω, Habeo, Possideo.
Ἴσχω & σχέθω, Habeo.
Ὀχεὺς, έως, Retinaculum.
Ὀχὴ, Cibus, εὐωχία, Convivium.
Ὄχθη, Ripa.
Ἔσχατος, Vltimus, Postremus.

Ἐχυρὸς, Munitus, Firmus. Tutus.
Ἐσχάρα, Focus.
Ἔγχος, εος, τὸ, Hasta.
Ἀέξω, Augeo, Accumulo.
Ἕψω, Coquo, Elixo.
Ἕω, ἕννυμι, Induo.
Ἑανὸς, Indutu pulcher.
Ἕω, Colloco; idem quod ἵζω.

Z

Ζάω, & Ζώω, Vivo.
* Ζεὺς, Iupiter, quia pater vitæ.
Ζέα & Ζεία, ὄλυρα, Hordeum.
Ζευγνύω, Ζεύγνυμι, Iungo, Copulo.
* Ζέω, Ferveo, à sono literæ ζ, To seeth.
Ζῆλος, Æmulatio.
Ζημία, Damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, Quæro.
Ζόφος, Caligo.
Ζύμη, Fermentum, Farina subacta.
Ζωμὸς, Ius, jus esculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, Fut. Ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, Merus, Meracus.

H.

Ἤ Vel, Aut, Sive, An, quàm.
Ἦ, Certè, Profectò.
Ἥβη, Pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, Duco, Præeo.

῾Ηδη, Iam.

ἠδὲ, Et, atque.

῾Ηδὺς, Iucundus, suavis, dulcis.

᾽Αδέω, Placeo, gratificor. Αὐθάδης, ες, Sibi placens, Arrogans, superbus, Sibi pulcher.

῾Αδδω, Abundè, ad satietatem usque.

῾Αδω, Satio, expleo.

῾Ηδω, Suavitate afficio, delecto, oblecto.

῾Εδνα: ut ῾Εεδνα, τα, Munera, quæ sponsus dat spõsæ, ut dos, unde ῾Αεδνος, id est, ῾Αφερνικος, Indotata.

* ᾽Ηθῶ, Colo, Per colum mitto, Sacello, ab ἠθέω, & ἠθίζω, To strain liquor.

῾Ηκω, Venio.

᾽Ηκὴ, idem quod ᾽Ακὴ, Acies.

῎ηκιστος, Minimus.

῾Ηλιθα, Frustrà, in vanum.

῾Ηλίκος, Quantus.

* ᾽Ηλιος, Sol: quasi ἑάλος, clarus.

῾Ηλύγη, ideſt, σκιὰ, σκοτὸς, Vmbra.

῾Ημέρα, Dies.

῾Ημερος, Mansuetus.

῾Ημος, Quum, Quando: cui respondet τῆμος, Tum.

῾Ηνία & ἡνίον, Habena.

῾Ηνίκα, Quum, Quando.

῾Ηπαρ, Hepar, Iecur.

῾Ηπειρος, ἡ, Terra continens.

῾Ηπιος, Clemens, lenis, nignus.

῾Ηρα, Iuno, ab ἀὴρ, ae

῾Ηρέμα, Quietè.

* ῾Ηρως, Heros, Semide ab ἀρετὴ, virtus.

῾Ησσων, ἧττων, Minor, tius in neutro genere τον.

῾Ησυχος, Quietus.

῾Ηφαιστος, Vulcanus, ab τω, accendo.

* ῾Ηχος, ὁ, Sonus.

* ᾽Ηὼς, Aurora, ab splendeo.

Θ

ΘΑάσσω, Sedeo

Θάλασσα, Mare, ab ἅλς, quia sum.

Θάλλω, Vireo, Floreo.

Θάλπω, Foveo.

Θάλαμος, Thalamus, biculum mariti & uxoris.

Θαμὰ, Crebrò, Frequenter.

Θάπτω, Sepelio, Inhumo.

* Θάρσος, τὸ, Audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio.

Θεάομαι, Specto.

Θαυμάζω, Miror, Admiror,

Θέλγω, Mulceo.

* Θεὸς, ὁ ἢ ἡ, Deus & De à θεάω, quia Deus vide omnia.

Θεωρὸς, qui ad Deum accedit.

accedit.

Θεράπων, Minister, Servus.

Θέρω, Calefacio, Medeor.

Θέρομαι, Calefio, Vror.

Θέρος, τὸ, Æstas.

Θέω, θεύσομαι, Curro.

Θοὸς, Velox.

Θήγω, Acuo, Exacuo.

Θηλὴ, Papilla.

Θῆλυς, Fœmineus, etiam Mollis.

Θήπω, Stupeo, Admiror.

Θὴρ, ὁ, Fera, bellua.

Θής, ητος, ὁ, Operarius.

Θιάσος, Chorus mulierum, Baccho aut Bonæ Deæ operantium.

Θίγω, Tango, Attingo.

Θὶν vel θὶς, ὁ vel ἡ, Littus, Cumulus.

* Θλάω, Contundo, Elido.

* Θάνατος, Mors, à τανύω, quia corpus extendit.

Θραύω, Frango, Tero.

* Θνήσκω, Morior, ex θνάω.

Θοίνη, Epulum, Convivium.

Θολὸς, Sordes turbidæ.

Θόρω vel θορέω, Salio, Insilio.

Θοάω & θοάπω, Perturbo.

Θοάω, Sedeo.

Θρέω, Tumultuando clamo.

Θρύλος, Susurrus, Rumor.

Θόρυβος, Tumultus, Turbæ.

Θρῆνος, Luctus, Planctus.

Θρῆξ, θρᾳκὸς, Poët. Thrax.

Θρησκεία, Cultus deorum, Superstitio: etiam vera religio.

Θεὶξ, χὸς, ἡ, Pilus, Capillus.

βόστρυχος & βόστρυξ, Cincinnus, Capilli certo modo plexi.

Θεῖγχος, Pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.

Θεῖον vel θεῖον, Ficus folium, Folium generaliter, & Edulium.

Θρύπτω, Frango.

Θυγάτηρ, Filia.

* Θυμὸς, Animus: Ira, à θύω, quia impetu fertur.

Θύρα, Ianua, Ostium.

Ἀθύρω, Ludo, Lusito.

Θύω, Macto, Sacrifico.

Θύω & θύνω, impetu quasi furibundo feror, Propero.

Θωὴ, Mulcta, Damnum.

Θωάπτω, Assentor, Colo: etiam Cavillor, Irrideo.

Θώρηξ, Thorax, Pectus.

I

Ἰάομαι, Medeor, Sano.

Ἰαύω, Commoror.

* Ἐνιαυτὸς, Tempus longum, annus, qui in se volvitur.

* Ἴδιος, Peculiaris.

* Ἱδρὼς, Sudor, ab ὕδωρ.

Ἱερὸς, Sacer, Sacrosanctus.

Ἰάω, Iacio, Mitto, Immitto.

ἴημι, Iacio, Iaculor.

ἴνεμα, Infusum.

ἴρεσις,

ἔφεσις, Provocatio de judicio ad judicium, Translatio causæ.
ἐφετμὴ, Mandatum, Iussum.
Ἰὸς, Missile, Sagitta.
Ἴος, Solus, Vnus.
Ἴον, Viola.
Ἰάλλω, Mitto.
Ἰάπτω, Idem.
Ἰός, Clavus.
Ἰσμὸς, Examen Apum, Congregatio.
Ἰθὺς, Rectus, Directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, Humor, Vapor.
Ἵκω. Venio.
Ἰκανὸς, Idoneus.
Ἥκω, Venio, Accedo.
Ἱλαρὸς, Hilarus vel Hilaris.
Ἴλος, Oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
Ἰλὺς, Limus, Lutum, ab εἰλύω, Involvo.
Ἱμείρω, Desidero, Cupio.
Ἱμὰς, Lorum, Corrigia.
Ἵνα, Vt.
Ἰξὸς, Viscum.
Ἰοὺ, Hei, Heu, Ehen.
Ἵππος, ὁ ἡ, Equus, Equa, ab ἵπτημι, volo.
Ἵπτημι, Volo, as.
Πέτυμαι & πέτασμαι, idem.
Ἵπτω sive Ἵπω, Noceo, Lædo.
Ἵπος, Muscipula: etiam Officina fullonis.
Ἴπος, Pressura, Onus.
Ἱπόω, Premo.
Ἰπνὸς, Furnus, Caminus.
Ἶς, ἰνὸς, Fibra, ex quorū
Ἴσος vel Ἴσος, Æqu
Par. Ἥμισυς, εος, υ, I
midius.
Ἰσημι, Ἰσάω, Ἰσάνω, Sta
Στάδιον, Stadiū, Me
pedum sexcentum.
Στατὴρ, Stater, Pondu
drachmarum.
Σταυρὸς, Crux, Vallu
Στήλη, Lapis è terrâ e
Στύλος, Columna.
Στηρίζω, Figo, Firm
statuo.
Ἰσὸς, ὕ, Malus navis.
Ἰσχίς, Lumbus, unde
χίον, Coxa.
Ἰσχὺς, Robur, vires.
Ἰταλὸς, Taurus, Bos, Vi
lus.
Ἴτης, υ, Temerarius,
dax.
Ἰύγξ, Mulier venefica.
Ἰφι, Validè, Fortiter.
Ἰχθὺς, Piscis.
Ἴχνος, τὸ, Vestigium.
Ἰχὼρ, Tenuis, & aqu
humiditas.

K

Κάδος, Mensura
mentaceæ genus, un
Κάζη, Cibus.
Καγχάζω, Cachinnor, Ef
sè rideo,
Κάδος & Κάδδος, Cad
Καθαίρω, Purgo, Mundo.
Καινὸς, Novus.

Καιρὸς

...ρὸς, Occasio, opportunitas.
...ῖρος, Licium.
...ρόω, Stamen conjecto.
...λαμος, Calamus, Arundo.
Καλάμη, Stipula, Culmus.
...λέω, Voco, Accerso.
...λον, Lignum.
Κάλαθος, Calathus, Quasillum.
Καλὸς, Pulcher, Formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
Κάλος & κάλως, ω, vel ωος, Rudens, Funis nauticus, à καλάω, ῶ, inusit.
Καλύπτω, Tego, Abscondo.
Κάλχη. Flos vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, Caminus: etiam Ignis.
Κάμνω, Flaccesco, Deficio.
Κάμπτω, & κνάμπτω, & γνάμπτω, Flecto.
*Αγναμπτος, Non flexilis, Rigidus.
Γνάθος & γναθμὸς, ἡ, Mala, Maxilla.
Κανθὸς, Oculi angulus, Hirquus.
Κάθων, ωνος, Asinus.
Κάννη, vel κάννα, vel κάνα, Storea, Teges, Matta.
Κάπρος, Aper.
Κάπτω, Comedo, Avidè comedo.
*Καπνὸς, Fumus, à κάπω, spiro.

Κάρηνον, Caput, Vertex, Summitas.
Κάρη, per Apoc. & κάρα, idem,
Κραναὸς, Asper.
Κάρος, Sopor cum gravedine,
Καρύα, Nux, Arbor, Iuglans.
Καρύκη, Intritum, Conditura.
*Κραπάλη, Crapula, παρὰ τὸ κάρα πάλλειν, Vibrans capitis dolor ex nimio vino, Ebrietas.
Καρπὸς, Iunctura manus cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκὶς.
Καρπὸς, Fructus de stirpibus.
Κάρφω, Sicco, Arefacio.
Κάσις, Frater, Soror, Consobrinus.
*Κακὸς, Malus, à χάζω, Fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, Adversus, In.
Καυλὸς, Caulis, Scapus, Thyrsus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, Cor.
Καρδία & κραδία, idem.
Κράτος, τὸ, Robur.
Κείρω, Tondeo, Scindo.
Κάρηνον, Caput.
Κορμὸς, Truncus.
Κόρος, Satietas.
Κέλλω, Appello, vel Appellor, Pervenio in portum.

*Κέλευθος,

* Κέλευθος, ὁ, Via, ab ἐλεύσομαι, Venio.
Νωχελὴς, Tardus.
Κέλω, Iubeo, Hortor.
Κενὸς, Vacuus, inanis.
Κεντέω, Pungo, Stimulo.
Κέραμος, Terra figularis.
Κεραμεὺς, Figulus.
Κέρας, Cornu.
Κεράννυμι à κρήω, Miſceo.
Κεραυνὸς, Fulmen.
Κέρδος, τὸ, Lucrum, Quæſtus, Dolus.
Κερκὶς, ίδος, ἡ, Radius textorius.
Κέρκος, Cauda.
Κερκω, Exaſpero.
Κεύθω, Occulo, Abſcondo.
Κεφαλὴ, Caput.
Κέω, Inuſit. ex quo κεῖμαι, Iaceo, Situs ſum.
Κέω, & κείω, κεάζω, Findo.
Κέω, & κείω, & κήω, & κηάω, Vro, Incendo.
Κηδέω, Curo, Curam gero.
Κηκίω, Salio, cùm ſaltu ſurſum feror.
Κηλέω, Mulceo, Permulceo.
* Κὴρ, ῥός, Sors, Fatum, à κείρω, Scindo.
Κηρὸς, Cera.
Κήρυξ, Præco, Caduceator, à γηρύω, Loquor: etiam κήρυξ, Piſcis, Buccinum.
Κηρύσσω, Predico.
Κῆτος, εος, τὸ, Cetos, ſeu Cetus.
Κίδνης, Lutum, ut πλοὸς.
Κίθαρις, Cithara.

* Κίνδυνος, Periculum, à κινῶν ὕδωρ, movens fluores.
Κινέω, Moveo.
Κίσσα, Pica.
Κιστάω, Laboro.
Κισσὸς & κιττὸς. Hedera.
Κίστη, ης, Ciſta, Capſula.
Κιχάω, & κιχάνω, & κίχημι, Invenio, Aſſequor.
Κίω, Vado, Eo.
Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, κιὼς, Columna.
Κλαίω vel κλάω, Lachryma, Fleo.
κλάδος, Ramus.
Κλάω, Frango, & κολούω.
κλάζω, Clamo.
Κλείω, claudo, quaſi κλήω.
* Κλέπτω, Furor.
Κλῆρος, ὁ κλῆ, Sors.
Κλίνω, Reclino, Inclino.
κλίμαξ, ακος, ἡ, Scala, Gradus.
Κλόνος, ὁ, Motus, Tumultus.
Κλύζω, Abluo, Alluo.
Κλύω, Audio
κλέος & Κλεῖος, τὸ, Fama, Rumor.
Κλησὼν & κλησὼν, idem.
Κνώδων, Neo.
Κνάω & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, Scindo.
κνήθω, Scalpo, Frico.
κνίζω, Seco, Rado.
κνύω, idem.
Κνηκὸς, ὸν, Flavus, Rutilus, Luteus.
Κνήμη, Tibia, Crus.

Κόβαλος,

κωλος, i. παυπρος, κα-
λπρος, λαλος, σωμύ-
λος, πδοσκὸς, ἀπατεὼν,
Vafer, Maledicus, Blate-
rator, Loquax, Adulator,
Impostor.
κῦλος, Cavus.
κοινὸς, Communis.
κύριος, Princeps, Domi-
nus.
κολάζω, Punio, Castigo.
κολάπτω, Tundo, Excavo
κόλλα, ης, Glutem, Gluti-
num.
κόλλαν, i. τροφὴν, Cibus.
Κόλαξ, Adulator, Assen-
tator.
κολούω, Amputo, Trunco.
κόλπος, Sinus, Gremium.
κολυμβάω, Nato, Vrinor,
& generaliùs aquas subeo.
κολωνὸς, Tumulus, Collis.
κομάω, Curo, Curam gero.
κομίζω, idem: etiam Por-
to, Fero.
κόμη, Coma, Compta
cæsaries.
κομψὸς, Scitus, Elegans.
Κόνδυλος, Digiti Articulus,
& junctura, quâ digitus
flectitur.
κόνις, ἡ, Pulvis.
κονίω, Festino, Curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, Stercus, Fi-
mus.
κόπτω, Scindo, Seco.
κόμπος, Crepitus, propriè
apri dentes acuentis.

Κορέω, Verro, Purgo.
κόρος, Puer, Iuvenculus,
& novellum germen.
κορεύζομαι, Blandior.
Κόρος vel κορὸς, Niger.
κόραξ, Corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, Galea: etiam
avis nomine Alauda.
Κορύνη, Clava.
Κορυφὴ, Vertex.
* Κόσμος, Ordo, Ornatus,
Mundus, ex κομῶ, id est,
ἐπιμελοῦμαι, Curo.
* Κότος, Ira vetus, à κεῖται,
quia mente reposita.
Κοπύλη, Vas cavum, Cavi-
tas.
Κοῦφος, Levis.
Κοφίνη, Ramus ficulnus.
* Κραίνω, Impero, & κρατυ-
νω, Efficio, Perficio, se-
cundum Etymolog. à κάρα.
Κρέας, τὸ, Caro.
Κρέκω, Pectine seu radio pul-
so.
Κρεμάω, Suspendo.
Κρημνὸς, Præcipitium.
Κρήνη, ης, Fons.
Κρηπὶς, ἡ, Basis, Fundamen-
tum.
Κείζω, Strideo.
Κριθὴ, ῆς, ἡ, Hordeum.
Κρίνω, Secerno, judico.
Κριὸς, Aries, Ovium gregis
dux.
Κρόκη, Trama, Subtegmen.
κροκὶς, ἡ, Idem: etiam Floc-
cus, seu filum in veste pro-
minens.

minens.
χεφαλή, Calculus littoralis.
χρόκος vel χρόκον, Crocus: etiam Vitellus ovi.
Κρόνος, Saturnus.
Κρύω, Pulso.
χρύστος, Pulsus.
χρόταφος, Tempus. *The temples of the head.*
χρυνὸς, Scatebra.
Κρύος, τὸ, Frigus, Rigor.
Κρύπτω, Abscondo, Abdo.
Κτάομαι, Acquiro, Comparo.
κτῆνος, τὸ, Iumentum.
Κτεὶς, ενος, Pecten, Pubes.
Κτίζω, Condo, Creo, Fabricor.
Κτῶ, Interficio.
Κύαμος, Faba.
Κύανος sive κυανὸς, Color cœruleus, seu nigricans.
Κυβερνάω, Guberno, navem rego.
Κύβος, Tessera.
Κῦδος, τὸ, Gloria, decus, quia κύει ἦδος, i. parit voluptatem.
Κύδος, ὁ, Convitium, Probrum.
Κύεω & κύω, Uterum gesto: Osculor,
Κυκάω, Misceo.
κῦμα, Fluctus.
Κυλίω, Voluo, Voluto.
κύκλος, Orbis, Circulus.
Κυλλὸς, i. χαλὸς, κυμπύλος, Claudus, Curvus.

* Κύμβος, Cavus recte unde κύμβη, Cymba.
Κύπτω, Pronus sum, Demitto oculos.
Κύπελλον, Poculi genus, Cathus.
κύφος, Gibbus, Vas convexum.
κυρτὸς, Curvus, Gibbosus.
* Κῦρος, τὸ, Authoritas, Authoritas plena, κύριος.
Κύρω, Incido.
κυρῶ, Contingo, & Sum.
Κυσὸς, ὁ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κυτὸς, εος, τὸ, omne quod cavum est.
Κύων, υνὸς, ὁ χυνή, Canis: κύω, quia amat Dominum.
Κώδων, ωνος, Tintinnabulum, Nola.
Κῶλον, Membrum, Specialiter pes.
Κωλύω, Impedio.
Κῶμα, Somnus profundus.
* Κῶμος, Compotatio convivalis, ex quâ incidit quis in κῶμα.
* Κώμη, Pagus, Vicus, à κεῖμαι, Cubo.
Κωμῳδὸς, Qui per pagos cantat carmina: unde Comedia.
* Ἐγκώμιον, Laudatio, quia in vicis.
Κῶνος, Conus, Turbo, Meta.
Κώπη, Remus.

Κώρυκος,

[illegible]ρυκος, Pera, Saccus coriaceus.
[illegible]ς, Ovinum vellus.
[illegible]πίλλω, Fabulor, Garrio.
[illegible]ος, Surdus.

Λ.

ΛΑ, Auget in compositione.
Λάας, Lapis, Saxum.
Λάβρος, Nimium vorax, quasi λίαν βορὸς.
Λαγαρὸς, Largus, & Gracilis.
Λάγνης sive λάγνος, Libidinosus, Lascivus.
Λαγχάνω, Sortior, Sorte accipio, ex λήχω, inusitato.
λῆχος, εος, Sors.
* Λαγωὸς, Lepus, à λα, & οὖς, i. Longis auribus.
Λάζομαι, Prehendo, Arripio.
Λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
Λαικάζω, Decipio, & Scortor.
Λαιμὸς, Guttur, Gula.
Λάκκος, Fossa, Fovea.
Λαλέω, Loquor.
Λαμβάνω, Accipio, ex λήβω.
Λάμπω, Luceo, Splendeo.
Λαμυρὸς, Loquaculus, Facetus.
* Λὰξ, Calce, seu Calcibus, extremo pede, à λήξω, Fut. verbi λήγω, desino.

* Λαὸς, Turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, Lambendo Bibo.
Λαπάζω, Evacuo.
λαφύσσω, Avidè deglutio.
Εἰλαπίνη, Epulum, Convivium opiparum, Compotatio.
Λάσιος, Hirsutus, Hispidus, Setosus.
Λάτρις, ὁ καὶ ἡ, Servus, Serva, Famulus, Famula, Ancilla.
Λαύω, Fruor: pro quo ἀπολαύω, à λαιμὸς, unde λάω.
Λαχαίνω, Fodio.
λάχανον, Olus.
Λάχνη, Lanugo, Pili molles.
Λέγω, Lego, Colligo, Deligo, Numero, Percenseo.
λέγομαι, etiam Dissero, Loquor.
λόγος, Dictum, Verbum, Sermo, Oratio, Ratio, Proportio, Mens.
Λεία, Præda, Corpora quæ capta sunt.
Λεΐζω, Prædor.
Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, Seges, Triticeæ fruges.
Λείβω, Libo. i. σπένδω.
Εἴβω, idem.
λήβης, Lebes.
λειμὼν, ῶνος, Pratum, Locus irriguus, ὃν ὕδωρ λείβεται.
λίβω, idem quod λείβω.

λίβς,

λίθος, Petra: unde aqua stillat.

Λεῖος, Lævis.

Λείπω, Linquo.

* Νωλεμὴς, à νὴ, privativa partic. & λείπω, Indesinens, Assiduus.

Λείχω, Lambo, Lingo.

λιχανὸς, Index digitus, quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, Decortico.

λεπτὸς, Tenuis.

λεπρὸς, Scaber, Asper.

Λέσχη, Sermocinatio, confabulatio.

Λοιγαλέος, Pernicioſus, Difficilis, Gravis: etiam Malus.

Λεύσσω, Poët. Video, Aspicio.

λευκὸς, Albus, Candidus.

Λέχος, ε ους, τὸ, Lectus.

Λέων, οντος, Leo.

Λήγω, Cesso, Desino.

Λῆδος, ε ους, τὸ, Vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, Lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam Furia, Diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, Sæpius obliviscor.

Λῄτος, i. δημόσιος, Publicus.

Ληχέω, Sono, Plaudo.

* Λῆμα, Præsens seu virilis animus, à λέω, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, Assumptio, à λαμβάνω.

Λήμη, Gramiæ, Lippiens oculi, seu sordes oculorum.

Ληνὸς, Lacus torcularii prelli.

Λῆρος, ε ους, τὸ, Lana.

* Λῆρος vel λῆρος, Nugæ, Ineptiæ, à λα, & ἐρῶ, i. rede dico.

Λιάζω, Agito, Iacto, Turbo.

Λίαν, & λίλιον, Valdè, Admodum.

* Λιμήν, Portus, à λίαν μένω.

Λίμνη, Stagnum, Palus.

Λίγγω, Strideo seu Strido.

Λιγὺς, Stridulus, Iucundus, Dulcis.

Λιγμὸς, Ventilabrum.

Λίθος, Lapis.

* Λιμὸς, Fames, Esuries, à λείπομαι, Deficio, ὁ, ἡ, Dor.

Λίνον, Linum.

Λίπος, τὸ, Pinguedo, Adeps.

Λῖς, ὁ, Leo, Accusat. λῖν, Leonem.

Λίσσομαι, Supplico, Precor, λιτὴ, Supplicatio.

Λίτος, Simplex, Nudus, Vilis, Tenuis, non exquisitè elaboratus.

Λόγχη, i. λεῖξις, μοῖρα, Sors, Portio: etiam Lancea.

Λοίδορος, Convitiator, Maledicus.

* Λοιμὸς

* Λοιμὸς, Pestis, à λείπομαι, Deficio.
Λοίσθ- & λοῖδος, Vltimus.
Λοξὸς, Obliquus, non rectus.
Λορδὸς, Curvus, Incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λόω, Lavo.
* Λόφ-, Cervix in jumentis, seu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, Respiro, interquiesco.
Λόχ-, Cohors: etiam Insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, Nimium humidus, Difficilis, Funestus, Tristis, Exitiosus.
Λύζω, Singultio, singulto.
Λύθρον, Cruor pulverulentus, Sanguis, Pulvis sanguine mixtus.
Λύκ-, Lupus.
* Λύμα, Purgamentum, Sordes: quasi λῦμα ex λῦομαι, Lavor.
λύμη, Lues, Noxa, βλάβη.
* Λύπη, Dolor, Animi molestia, à λύω, quia soluit corpus.
Λύρα, Lyra.
Λύσσα, Rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχν-, Lucerna, Lumen.
Λύω, Solvo.
λύτρον, Redemptionis pretium.
* Ἅλυσις, ε-, Catena, Vinculum.
Λώβη, Injuria, contumelia, Dedecus.
* Λωΐτ- & Λώτ-, Optimus, à λαῶ, λῇς, λῇ, Volo.

M

MΑζὸς, Mamma.
Μαστὸς, Doricè, idem: etiam Lævis, Glaber, Depilis.
μαστεύω, Quæro, Vestigo: ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, Furo, Insanio, à μάω.
μάντις, ι, Servus, Famulus.
* Μάκαρ, Beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, Valde, Multùm.
Μαλάσσω, Mollio.
Μάλθα, Cera emollita.
* Μαλλὸς, Vellus, à μῆλον, Ovis.
Μανθάνω, Disco.
Μάντις, Vates, Divinus.
Μαραίνω, Marcescere facio.
Μάργος, ὁ χ' ἡ, Insanus, Stolidus.
Μαρμαίρω, Resplendeo.
Μάρπτω, Capio, Corripio.
Μασάομαι, Mando, Manduco.
Μάσσω, Pinso: etiam Abstergo.
Μαγ-δὺς, Pistor.
μάζα, Maza, Panis genus.
μάγειρ-, Coquus.

Μάστιξ, ἡ, Flagrum, Scutica.
Μάτην, Frustrà, In vanum.
Μασχάλη, Axilla, Ala, Armus.
Μάχη, Pugna, Prælium.
Μάχλος, Libidinosus, Lascivus.
Μάω, Vehementer cupio, Quæro.
μαῖα, Obstetrix, Nutrix, Avia.
μήτηρ, Mater.
* Μοῦσα, Musa, quasi μέλουσα, Canens.
* Μετέωρος, Sublimis, à Μετὰ ἀείρω.
Μεγαίρω, Invideo.
Μέγαρον, Domus.
Μέγας, Magnus.
Μέδω, Impero.
Μέθυ, Vinum, Temetum.
Μειδάω, vel έω, Rideo, Subrideo.
Μεῖον, Minus.
Μείρω, Divido, Partior.
μόρος, Portio, Fatum.
μοῖρα, Pars, Sors, Conditio.
μέρος, εος, τὸ, Pars.
μέτρον, Modus, Mensura.
μέριμνα, Cura, Solicitudo.
μερμαίρω & μερμέρω, Curo, Anxiè, curiosè cogito.
μέρδω, Privo, & Intueor, Obtueor.
Μειόω, ῶ, Minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, Domus.
Μέλας, Niger, Ater.
Μέλδω, Liquefacio, Cõsumo.
Μελεδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, Curo.
Μέλει, Impersonum. Curæ est.
Ἀμέλει, Adverb. Atqui, Certè, ne cures.
Μελία & μελίη; Fraxinus arbor.
Μέλι, Mel.
μελίοω, Mellitum reddo.
μέλισσα, Apis.
Μέλλω, Futurus sum.
Μέλος, τὸ, Membrum, etiam Carmen.
Μέλπω, Canto, Ludo.
Μέμφομαι, Conqueror, Accuso.
Μὲν, Quidem.
Μένω, Maneo, Permaneo.
μένος, εος, τὸ, Animi ardor quidam, seu impetus: etiam Robur.
Μενοιάω, cupio vehementer.
Μέσος, Medius.
Μεστὸς, Plenus, Refertus.
Μετὰ, Cum, Vnà cùm, Post.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, Vanus, Inutilis.
Μεταξὺ, Inter, In medio.
Μέχει vel μέχρις, Vsque ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, Longitudo.
Μῆχος, εος, τὸ, Cura, Consilium.
Μηλέα, Malus, arbor, Malum, Pomum.
Μῆλον, Ovis, Pecus.
* Μὴν, νὸς, ὁ, Mensis, à μείω, Luna.
Μείω, Luna.

* Μῆνις,

* Μῆνις, Ira permanens, à μένω, Maneo.
Μηνύω, Indico, Significo.
Μηρός, Femur, Femen.
Μηρύω, Revolvo, Rumino.
Μῆτις, ιδος, Consilium, Prudentia, Intelligentia, Sapientia.
Μηχανή, Artificium.
Μιαίνω, Inquino, Contamino.
Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω & μίγνυμι, Misceo.
Μίγα, Mixtim.
Μικρός, Parvus.
Μιμέομαι, Imitor.
Μινύθω, Minuo.
Μισύλλω, In minutas partes seco.
Μισθός, Merces.
Μίσος, εος, τὸ, Odium.
Μίτος, Licium.
Μνάομαι, Memoro, Mentionem facio, In Memoriam reduco.
Μόγις, Vix, Ægrè.
μόγος, Labor, Ærumna.
Μοιχός, Mœchus, Adulter.
Μολέω, Venio, Advenio.
μολίσω, idem.
Μόλιβδος, Plumbum.
Μόλις, Vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, Polluo, Contamino
Μόνος, Solus, Vnus, Vnicus.
Μορμώ, οῦς, Mulier horrenda facie, ut Strix fuisse dicitur: & sumitur pro larvâ & terriculo.
Μορφή, Forma.
μορφνὸς, Obscurus, Tenebrosus.
Μόσχος, Vitulus, Vitula.
Μόχθος, Labor, Molestia.
Μυδάω, Humore putresco.
Μυελὸς, Medulla.
* Μῦθος, Verbum, Consiliũ, à μυέω, doceo.
Μῦα, Musca.
Μυκάομαι, Mugio.
Μυκὸς & μῦδος, Surdus.
Μύλη, Mola.
Μυλλὸν, i. κυλλὸν, Curvum.
Μύριοι, Decies mille, μυρίοι, Infiniti.
Μύρμος & μύρμηξ, ηκος, Formica.
Μύρομαι, Fleo, Lamentor.
Μῦς, υὸς, Mus.
μύσσον & μυσίλη, Panis excavatus, Buccea panis cava.
Μυχὸς, Penetrale, Recessus.
μύζω, Clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam Sugo.
μυκτὴρ, Naris.
μύπες, ιδος, Nasus.
Μύω, Connivco, nicto.
* Μύσος, Scelus, ad quod oculos claudimus.
Μύω, Doctrinâ instituo, præsertim eâ, quæ ad res sacras pertinet.
Μυστήριον, Sacramentum.
* Μῶλος, ὁ, Bellum, à μολύνω.

Μῶμος, Dedecus, Infamia, Reprehensio.
Μῶν, Num, Nunquid, utrum.
* Μωρὸς, & Atticè Μῶρος, Stultus, Fatuus, quasi Μὴ ὁρῶν, Nihil videns.

N.

Νὴ, Næ, Ita, Etiam
Ναίω, Habito, Incolo.
Ναχὴ, ῆς, & νάκος, ους, Vellus.
* Ναὸς, Templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.
Νάρθηξ, ηκος, Ferula, Baculus.
* Νάρκη, Torpedo piscis.
ναρκάω, Torpeo.
Ναύω, Fluo, Mano.
* Ναῦς, ὰος, ἡ, Navis, à Νέω, No.
* Νεῖκος, τὸ, Rixa, Iurgium, à νὴ & εἶκω.
Νεκρὸς, Mortuus, Defunctus, à νὴ & κῆρ.
Νέκταρ, τὸ, Murina, Potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.
Νεμεσάω, Indignor, Irascor.
Νέμω, Tribuo, distribuo, etiam Possideo: & Pasco, Administro.
νέμεσις, Distributio Iustitia, Vindicta.
νομὴ, Distributio, Pastus.
* Νόμος, Lex, quia suum cuique distribuit.

Νέμος, εος, τὸ, Locus arboribus densus & pascuus, Nemus.
* Νέος, Novus, à νέω, Venio.
νεῖον, Nuper.
νεάζω, Iuvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, Subter, Infra.
Νεύω, Nuo, Annuo.
* Νέφος, τὸ, Nubes, Nebula, à νὴ & φαίος.
Νέω, No, Nato.
Νῆσος, ἡ, Insula.
Νέω, & νοστῶ, Eo, Redeo, Venio.
Νέω, & νήθω, Neo, Filum duco.
Νέω, & νηέω, νλωέω, Glomero, Accumulo.
Νὴ, Privandi particula in compositis: etiam Intendendi, & Concedentis, & Affirmantis
* Νήπιος, Infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, Venter, Uterus.
* Νήστις, Iejunus, à νὴ & στίος, νήφω, Sobrius sum.
* Νικάω, Vinco, Supero, à νὶ & εἴκω.
Νίπτω, Lavo.
Νίφω, Mingo.
Νόθος, Nothus, Spurius.
* Νόος, νοῦς, Mens, Animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, Morbus.
Νοστέω, ῶ, Redeo.
Νόσφι, & νόσφιν, Seorsim.

Νοτὶς,

Νοτὶς, ίδος, ἡ, Humor, Humiditas.
Νύμφη, Sponsa, Nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, Nunc.
*Νὺξ, Nox, à Νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, Pungo, Vulnero.
Νυσταζω, Dormio, propriè Dormito capite nutans.
*Νωθὴς, ἐος, Tardus, à νὴ privat. & θέω.
Νωμάω, Moveo, Agito, Verso, interdum etiam Vibro.
Νῶχαρ, Torpor.
Νῶτος, Dorsum. Νῶτα, In plurali.

Ξ.

Ξαίνω, Carmino, Carpo.
Ξανθὸς, Flavus, Luteus; Rufus, quasi ἀνθος.
Ξένος, Peregrinus, Hospes.
*Ξέω, Rado, Scalpo, ad sonũ literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, Radula.
Ξυρὸς, Aridus, Siccus.
Ξύλον, Lignum.
Ξιφὸς, τὸ, Ensis, Gladius.
Ξιφίας, Cometes, & Piscis.
Ξιφίζω, Manu in altum sublatâ salto.
Ξυθὸς, idem quod ξανθὸς, Flavus, & πυῤῥὸς, Rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, Communis, Atticè.

Ο.

Ὁ Αρ, ἦ, idem quod ἄορ, Vxor, Conjux: unde ὀαρίζω, Colloquor, Confabulor.
Ὄγκος, Tumor, & Moles.
Ὄγκη, Angulus, seu Vncus: & Magnitudo, Amplitudo.
Ὁδὸς, ἡ, Via.
*Ὀδὼς, ὀδόντος, ὁ, Dens, ab ἔδω
*Ὀδύνη, Dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, Ploro, Gemo.
Ὄζος, Nodus, Ramus arboris.
Ὄζω, Oleo.
Ὀδὴ, Cura, Ratio.
Ὀθέω & ὀθίω, Curo.
Οἱ, Adverb. Quò, Vbi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, ὀίγνυω, Aperio.
*Ὀϊζὺς, ὑος, ἡ, Ærumna, Miseria.
οἶτος, idem, ab οἴ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, Tumeo.
Οἶκος, Domus.
Ἄοικος, Dotis expers, indotata.
Οἶκτος, Misericordia.
Οἶμος, Via, Semita.
Οἰμώζω, Ploro, Ejulo.
*Οἶνος, Vinum, ab ὄνημι, Iuvo.
Οἷος, Qualis, & Solus.
Ὄκνος, idem quod Ἄκνος, Cacumen.

Οἶς, οἰὸς, sive ὄϊς, ὄϊος, Ovis.
Οἶστρος, Asilus, Oestrus, Tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, Oestro agitor.
Οἴχομαι, Abeo, Proficiscor.
Οἴω & οἶω, Existimo, Puto, Opinor.
Οἰωνὸς, Avis, propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, In genua procumbo.
Ὄκνος, Pigritia.
Ὄλβος, Beatitudo, & Opes, quasi ὅλος βίος, Integra vita.
Ὀλίγος, Paucus.
Ὀλισθος, Lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, Perdo, Amitto, Perniciem infero.
Ὀλολύζω, Vlulo, cum alto clamore ploro, Ejulo.
Ὅλος, Totus.
ὑλὸς, Sanus et Crispus, item Noxius.
Ὀλοφύρομαι, Lamentor, Lugeo, ex ὀλοὸς et φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ, sumitur et pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus Lucidus.
Ὁμαλὸς et ὁμαλὴς, Planus.
Ὄμβρος, Imber, Pluvia, quasi ὁμόβρος, Simul defluens.
Ὄμμος, Obses, et ὄμμον, Pignus, quod est velut obsidi loco, ab ὁμοῦ εἶναι, vel ab ὁμηρεῖν significante ἀκολουθεῖν.
Ὅμηρος, Homerus, — à quo seu fonte perenni vatum Pierijs ora rigantur aquis.
Ὄμνυμι et ὀμνύω, Iuro, et ὁμόω, ῶ, inusit. Fut. ὁμόσω.
Ὁμὸς, Similis: & idem.
ὅμιλος, Cœtus, Multitudo.
Ὀμφαλὸς, Vmbilicus.
Ὄμφαξ, ὁ ἡ, Vva acerba.
Ὄναρ, Somnium, insomnium.
Ὄνημι, Iuvo, Prosum.
Ὀνείαρ, ατος, τὸ, Emolumentum.
Ὄνος, Asinus.
Ὄνομα, Nomen.
Ὄνυξ, Vnguis, Vngula.
Ὀξὺς, Acutus.
ὀξὺ, Mucro, Acumen.
ὄξος, τὸ, Acetum.
Ὀπάζω, Prosequor, Præbeo.
Ὀπηδέω, & ὀπηδία, Comitor.
Ὄπις, Vltio, Vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ἀπάζω, vel ἕπομαι.
ὄπιθεν, à Tergo.
Ὅπλον, Armum, ὅπλα, Arma.
ὁπλότερος, Iunior.
Ὀπὸς, Succus, Humor.
Ὁπότε, Quando, ὅπου, Ubi.
Ὀπτάω, Torreo, Asso.
Ὄπτομαι, Video, Aspicio.
ὤψ, ὠπὸς, Oculus, Aspectus, Vultus.
Ὀφθαλμὸς, ὁ, Oculus quasi ὠπὸς θάλαμος, Cubiculum visus.

Ὀφρύς,

Ὀπύω, Conjugem habeo.
Ὀπώρα, Autumnus.
Ὁράω, Video, Cerno.
Ὀργή, ira, ab Ὀρέγω.
ὀργάω, Impatienter appeto
ὀργία, Sacra Liberi.
Ὀρίγω & ὀρέγνυμι, Porrigo.
ὀρέγομαι, Appeto.
Ὀρθός, Rectus, Porrectus.
Ὄρθρος, Tempus matutinũ
Ὁρμή, Impetus.
Ὄρνις, ιθος, ἡ, Avis, Ales.
Ὄρος, τὸ, Mons.
Ὅρος, ὁ, Terminus, Limes.
ὀρός, Serum Lactis.
ὄρρος, Pars corporis.
Ὀρτάλιξ, Pullastra, Gallina.
Ὀρύσσω, Fodio.
Ὀρφανός, Orbus, Pupillus.
Ὀρφνη, Tenebræ, ab ἐρέφω, Tego.
Ὀρχέομαι, Salto, Tripudio.
Ὄρχις, Testiculus, Testis.
Ὄρω, (ex quo Latinè Orior) Excito, Concito.
Ὄτλος, Ærumna, Labor.
ὄρος, Ventus secundus: etiam Custos, Inspector.
ὀχεός, Alveus.
Ὅς, Q. i. Ὅστις, Quis.
ὅ, Vbi, ὅτε, Quando.
Ὅσιος, Sanctus, Iustus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, Os.
Ὄστρακον, Testa.
Ὄσσα, Vox.
Ὀσφραίνομαι, Odoror, Olfacio, ab ὀσμὴ & ὀφραίνομαι, quâ voce includitur: etiam vox, ῥὶν, Naris.

Ὀτρύνω, Incito, Adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, Non.
Οὖθαρ, τὸ, Vber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, Cauda.
Οὐρανὸς, Cœlum: quasi ὅρατὸς, quòd sit visui pervium.
Οὖρον, Vrina.
Οὖς, ὠτὸς, Auris.
ὄυας, ατος, τὸ, Idem.
Οὐτάω, Vulnero, ictum infero.
Οὗτος, Hic.
Ὀφείλω, Debeo.
ὀφέλλω, idem: aliâs Augeo, Adaugeo, Amplifico.
Ὄφις, Serpens, Anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, Supercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, Vt, Quò.
Ὀχετὸς, Canalis, Aquæ ductus.
Ὀχεύω, Admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, Turba, Multitudo hominum.
ὀχλίζω & ὀχλέω, Moveo.
Ὄχος, Currus, Vehiculum.
Ὀψ, ὀπὸς, Vox, ab ἔπω, Dico,
Ὄψα, Vox, Fama.
Ὀψὲ, Serò, Longo pòst tempore.
Ὄψον, Obsonium, omne id, quo præter panem, vescimur.

Π

Παῖς, δὸς, & παῖς, αῖδος, ὁ ἡ, Puer, vel Puella.

*Παίζω, à παῖς, Ioror, Ludo.
Παίω, Percutio, Pulso.
Πάλαι, Olim, quondam.
Πάλη, Lucta.
Πάλιν, Iterum, Rursus.
Πάλλω, Vibro, Agito.
Πάππας, Pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, Extra, Foris.
Παραδείσος, Hortus, Viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, Mala, Maxilla.
Παρθένος, ὁ καὶ ἡ, virgo.
Πάρος, Adverb. Poët. Antè, Priùs: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσχω, Inspergo, Conspergo.
Πάσχω, Quod sumit sua tempora, à πάσομαι, Patior, & Ago, Facio: etiam Accidit mihi.
Πατέω, Calco, Ambulo.
Παταίσσω, Cum strepitu palpito, Vehementer palpito.
*Πατὴρ, Pater, Senex, quasi παιδὰς πατῶν, i. Servans pueros.
πατρῳὸς, Vitricus, πατρῷος, Paternus.
Παῦρος, Poët, idem quod ὀλίγος, Parvus.
Παύω, Finem impono, desistere facio.
Παχὺς, Crassus.
Πάω, Possideo, Acquiro.
Πέδη, Pedica, Compedes.
*Πέδον, Solum, Terra, à πέδος, Pes.
Πέζα, Malleolus pedis, vel Planta pedis.
Πείθω, Persuadeo.
*πίστις, Fides.
Πείχω, Pecto, Carmino.
Πόκος, Vellus.
Πεῖνα, Fames, Esuritio.
Πεῖρα, Conatus, Experimentum, Documentum.
Πείρω, Transadigo, Transigo: & Transeo, Pertranseo.
Πόρος, Transitus, Trajectus.
*Ἀπορέω, ῶ, Ad angustias, è quibus explicare me nequeo, reductus hæsito, vel simpliciter Hæsito, Dubius animi sum.
Ποιέζω, Aditum patefacio, Excogito, Acquiro, Præbeo.
ἔμπορος, Vector, qui mare trajecit, Viator, Mercator.
Πορθμὸς, Fretum, Sinus maris in angustias coarctati, quod facilè trajici potest.
Πέλας, Propè, ut πλησίον, ἀγχὶ.
Πελάω & πελάζω, Propinquo.
*Πελαγὸς, Pelagus, à πέλω, & γῆς.
*Ἄπλατος & *Ἄπλητος, Immensus, Inaccessus.
Πελεκὺς, Securis, Bipennis.
Πέλος, Niger, Fuscus.

Πέλτη,

Πύλη, Scutum brevius.
Πίλω & πέλομαι, Poët, Sum.
Πίλωρ, ωρος, Monstrum immane.
Πελώριος, Ingens.
Πέμπω, Mitto, Mando.
Πέμψις, Missio, Deductio.
Πέμφιξ, ιγος, ἡ, Flatus.
Πένιαω, Sum pauper, Inops.
Πενία, πενίη, Paupertas.
Πένθος, τὸ, Luctus, Mœror.
Πένω, πένομαι, Studiosè aliquid facio.
Πόνος, Labor, Studium.
Πέπλος & πέπλον, Indumentum muliebre è subtili stamine, cæteris vestibus superinjici solitum.
Πέπτω, Coquo.
Πέρας, τὸ, Finis, Terminus.
Πέρα, Vltrà.
Περάω, Transeo: etiam Vendo.
Πέρδω, Pedo: unde πορδὴ, Crepitus.
Πέρθω, Diruo, Vasto
Περὶ, De, Propter, Circa.
περισσὸς, Nimius.
Πέρκος, & φρικνὸς, Niger, Nigris distinctus maculis, Varius.
Πέρφερος, quasi πέρφερος, seu à περιφέρεσθαι, Levis, Temerarius, Ignavus.
Πέρυσι, Anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, Pando, Explico: πιλάζω, etiam Tendo.
Πέτασος, Pertica, Tignum, super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, Lapis, Saxum.
Πεύκη, Picea, Larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, Compingo, Fabricor, struo.
πάγος, Collis, Tumulus.
πάγος, Fixus, Firmus.
πέχυς, Ros, Glacies, Pruina.
πηδάλιον, Gubernaculum seu clavus navis.
πηδάω, Salio, Salto.
Πήγη, Fons, Scatebra.
πήδαξ, idem.
Πηλακισμὸς, Illusio, Contumelia: ut ὕβρις.
Πηλὸς, Lutũ, Cœnũ, Limus.
* πῆμα, Damnum, Exitium, à πήδω, Patior.
Πῆνος, Textum, seu Tela.
Πηνὴ, idem: etiam Pannus.
Πήρα & πήρη, Saccus, Pera.
Πηρὸς, Mutilus, Mancus.
Πῆχυς, ὁ, Cubitus, χειρὸς.
Πιέζω, Premo.
Πίθος, Dolium.
Πικρὸς, Amarus.
Πίλος, Pileus seu Pileum.
Πιμελὴ, id est, πᾶρ, seu λίπος, Pinguedo, seu Pingue.
Πίναξ, Tabula scriptoria. Libellus.
Πίνος, Sordes, Squalor.
Πίνω, Bibo, Poto.
ποτίσκω & ποτίζω, Potum præbeo.
ποτὸς, Potulentus.

πότος,

πότις, Potatio, Convivium.
πότον, Aqua potui apta.
Πίπτω, Cado, Labor.
πεσσὸς sive πεττὸς, Calculus, Scrupus luforius.
Πίσσα sive πίττα, Pix.
πίτυς, υος, ἡ, Pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, Furfur.
Πίων, ονος, Pinguis, Obesus.
Πλαίζω, Errare facio, proprie de pluribus dicitur, Dispergo, errabundus huc illuc agito.
Πλάγιος, Obliquus, Transversus.
Πλάνη, Error, Erratio.
Πλάξ, ακος, ἡ, Tabula ex lapide.
Πλάσσω, Fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, Latus.
Πλέκω, Plico, Plecto, Necto.
Πλέος & πλεῖος, Plenus.
Πλευρὰ, Latus, & πλευραὶ, Costæ.
Πλέω, πλεύσω, Navigo.
Πλήθω, Impleo, Repleo.
πίμπλημι, idem.
πλήρης, έος, Plenus.
Πλὴν, Præterquàm.
Πλημμελὴς, έος, Qui est contra modulationis normam, Inconcinnus, Incompositus.
Πλήσσω, Percutio, Ferio.
Πλίνθος, ἡ, Later.
Πλίσσω, sive πλίσσομαι, Gradior.

Π Π

* Πλοῦτος, Divitiæ, Quasi πολύετος, i. Multis annis opes collectæ.
Πλύνω, Lavo, de vestimentis, ut λέω, de corpore.
Πνέω, Flo, Spiro, Respiro.
Πνίγω, Suffoco, Strangulo.
* Πόθος, Desiderium, à πέθω.
* Πόα & ποίη, Herba.
Ποιέω, Facio, Effigio, Ago.
Ποικίλος, Varius.
* Ποιμὴν, Pastor, propriè ovium: Vpilio: etiam Dux, Imperator: & generaliter quilibet curator, quasi ἐν ποίῃ μηλῶν.
Ποινὴ, Pœna, ultio, Injuria.
Ποιπνύω, Sedulò opus facio, Satago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, Qualis, & Quale: interdum etiam Quis.
Οἷος, Etiam Qualis.
Ποιφύσσω, Spiro, Flatum emitto.
* Πόλεμος, Bellum, Pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, Verto, Verso.
Πόλτος, Puls, Pulmentum.
Πολιὸς, Canus.
* Πόλις, Vrbs, Civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, Multus, Numerosus.
* Πόντος, Pontus, Mare, à πόνος, Labor.
Ποππύζω, Sibilo, Labris com-

pressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dij, Papæ.
*Πόρτις, Vitulus, Iuvencus.
*Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροπόσθιον, Præputium.
Πόσος, Quantus.
ὅσος, Quantus.
τόσος, Tantus.
*Ποταμὸς, Fluvius, Flumen, à πότος, quòd potabilem præbeat aquam.
*Πότμος, id est μόρος, Sors, Fatum, à πέτω, cado.
Πότερος, Vter,
Πότνιος, Venerandus, Augustus, à πέτω, Cado.
Πούς, ποδὸς, Pes.
*Πρᾶος, Lenis, Mitis.
Πραπίδες, Precordia.
Πράσσω, Facio, Ago.
Πρέμνον, Stipes, Stirps.
Πρέπω, Decorus sum, Conspicuus sum, & excello.
Πρέσβυς, εος, ὁ, Legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, Senex.
Πρήθω, Incendo, Inflammo.
Πρηνὴς, ἑος, Pronus, Præceps.
Πρίαμαι, Emo: idem cum ἀγοράζω & ὀνοῦμαι.
Πρὶν, Priùs, Antè.
Πρίω sive πρίζω, Serro, Serrâ seco, vel Findo, Frendere dentes.
Πρὸ, Ante, Pro, Coram.
πρῶτος, Primus.
Προίσσω, Porrectâ manu præbeo ex ἴσσω, Præbeo.
προῖξ, ἡ, Donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, Causa, Occasio.
Πρυμνὸς, Extremus, Vltimus.
πρύμνα, Prora.
πρυτανὶς, Rector, Administrator.
Πρωῒ, Mane.
πριῒ, idem.
Πρῶρα, Anterior navis pars.
Πταίω, Impingo, Offendo.
Πτάρω, & πταίρω, Sternuo, Sternuto.
Πτέρνα, Calx, Calceamentum.
*Πτέρον, Ala, à πέτομαι, Volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, Ala.
Πτήσσω, Metu contrahor.
πτώσσω & πτοέω, idem.
πτὰξ, ακὸς, Pavidus, Timidus.
πτωχὸς, Mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, Tundo, Decortico, Pinso.
Πτύσσω, Plico, Complico.
Πὺξ, Pugnus.
πυχὴ, Plica, Plicatura.
Πυγμὴ, Pugnus: etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαίος, æquans seu explens πυγμὴν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, Densè, Spissè: etiam Prudenter.

Πτύω,

Πτύω, Spuo, Excreo.
Πυγὴ, Nates, Pyga.
Πύθω, Putrefacio.
Πυθῶ, οῦς, & πυθῶν, ῶνος, Vrbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in eâ urbe templum.
Πύλη, Porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latinè Foris, seu Fores, Ianua, Ostium in ædificijs dicuntur, Porta verò, & in ædificijs, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.
Πυλὼν, ῶνος, Atrium.
Πυνθάνομαι, ex πεύθομαι, Audio, intelligo: etiam Cognosco, Rescio, interrogo, Quæro.
Πεύσις, εος, ἡ, Interrogatio.
πεύσεις, Nuncij, Sermones.
πύστις, εος, ἡ, Auditio, Fama.
Πύος, τὸ, Primum lac post partum in animalibus: πύον, Pus; πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.
Πῦρ, υρὸς, τὸ, Ignis.
Πυρεῖον & πυρίον, Igniariũ, Materies arida ad ignem accendendum.
πύρα, Rogus.
πυῤῥὸς, Rufus, Rutilus.
δίπυρος, Qui secundò assatur.
πύργος, Turris.
Πυρὴν, ῆνος, ἡ, Nucleus, vel quod in pomo ligneum, osseúmve est, ut sansa in olivis. Os quoque & Lignum dicitur.
Διπύρηνον, Instrumentum Chirurgicum: id est, Specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.
Πυρὸς, Triticum, Frumentũ.
Πώγων, ωνος, Barba.
Πωλέω, Vendo, Venundo.
Πώλος, ὁ καὶ ἡ, Pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.
Πῶμα, Operculum.
Πῶρος, Luctus, ut πένθος: etiam Callus, id est, Corpus durum, siccum, & album, ossa fracta conjungens.
Πῶς, Quomodo? Quâ viâ? ὅπως, Vt.

P

Ῥάβδος & ῥάβδος, ἡ, Virga, Ramus, Hastile, à ῥαπίζω, Verbero.
Ῥάδιος, Facilis, Proclivis, à ῥέω.
* Ῥάω, Profligo, Perdo.
Ῥάπις, ίθος, ἡ, Virga, & Fortè Ensis.
Ῥάπτω, Suo, Sarcino.
Ῥάχις, ιος, ἡ, Spina dorsi.
Ῥάχες, Cauliculi, Ramuli: etiam Fibræ radicum in arboribus,

arboribus.

Ῥαχία, Crepido littoris petrosa: etiam Srepitus, & Restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέγκω vel ῥέγχω, Sterto, factum per Onomatopeiã.

Ῥέζω, Facio: etiam Sacrifico.

Ῥέμβω, In gyrum circumago, Circumvolvo.

Ῥέμβη, Vagatio, Erratio.

Ῥέπω, Vergo, Propendeo, propriè de statera.

Ῥόπαλον, Clava.

Ῥέω, Fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, Fluentum.

Ῥαίνω & ῥαίζω, Perfundo, Aspergo, Irroro.

Ῥᾳδαμιγξ, Gutta.

Ῥόθος, Vndarum sonitus.

Ῥὶς, ῥινὸς, & ῥῖος, ἡ, Nasus.

Ῥινὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, Pellis, Corium.

Βροτὸς, Mortalis.

Βρότος, Sanies.

Ῥίζα, ης, Radix.

Ῥὴν, ῥηνὸς, ὁ, Ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, Rigor, Frigus vehemens.

Ῥινη, ης, Lima.

Ῥῖψις, Proiscio, Præcipio.

Ῥόδον, Rosa. Æol. Βρόδον.

Ῥοῖζος & ῥοῖβδος, Stridor: *Rushing of waters.*

Ῥάζω & ῥοιζέω, Latro.

Ῥόσσος, Coccinus, & Flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, Russeus siue Russatus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, Sorbeo.

Ῥυθμὸς, Numerus.

Ῥύπος, τὸ, Sordes.

Ῥύπτω, Sordes eluo.

Ῥώω, Confirmo.

Ῥώμη, Robur.

Ἔρρωμαι, Valeo.

Ῥῶλυ, ωπὸς, Virgultum.

Ῥῶ, Merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, Salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλὸς.

Σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, Tuba, Buccina.

Σάρξ, ρκὸς, ἡ, Caro.

Σάττω, Onero, Onus impono.

Σαφὴς, Manifestus, Perspicuus.

Σβέννυμι, seu σβεννύω, id est, σβέσω, à σβέω, Extinguo, Comprimo.

Σέβω, Veneror, Adoro, Colo.

Σειρὰ, Catena, aut Funis, Restis: Etiam linea, de progenie: & obex forium, ex εἴρω.

Σείρω, σειρόω, & σειραίνω, & σειρώω, Desicco, Arefacio, unde σείριος, Sirius stella, Canicula.

Σείω, Concutio, Quasso, Agito.

σέω, ex quo σεύω, Cieo.

σήκω,

σήθω, Excutio, Cribro.
σαίνω, Caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέσσυα, unde illud, ἔῤῥει τὰ καλὰ, μίνδαρος ἀπέσσυε, id est, ἀπήλθε, τέθνηκε, Perière honesta, Mindarus interijt.
σαίρω, Scopis purgo, verro.
Σηκὸς, Stabulum, Receptaculum.
Σῆμα, Signum, Nota, vexillum, Sepulchrum. Ἄσημος, Non signatus, Ignobilis.
Σήπω, Putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Attice Τῆτες, hoc anno, quasi, τῷ ἔτει.
Σὴς, τὸς, Tinea.
Σθένω, Valeo, Possum.
Σιγάω, Taceo, Sileo.
* Σίδηρος, Ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελὸν, τὸ, Saliva.
Σίζω, Strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, Cucumis.
σικύα, Cucurbita.
Σκιμαλύζω, Digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, Tortuosus, Obliquus.
Σῖμος, Simus, Qui pressis est naribus.
Σίνω, Noceo, Lædo.
* Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τὰ ὤπτυς, i. quòd lædat oculos, Sinapi.
Σῖτος, Frumentum, Cibus.
Σιοπάω, Sileo, Taceo.
Σκάζω, Claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, Lævus, Sinister.
σκαμβὸς, Qui obliquus in latus procedit, Incurvus, distortus.
σκάνδαλον, id est, σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere etiam lignum incurvum, quo tendicula, seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal, ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, Salio, Tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, Fodio, & Disrumpo, Findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. Fodio, Fossam duco.
Σκεδάω, Dissipo, Dispergo.
Σκέλλω, Exsicco, Arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, Crus.
Σκέπτομαι, Circumspicio, Despicio, Perpendo, visito.
σκόπος, Signum ad quod tela dirigunt Sagittarij, Scopus.

Σκέπτω,

Σκέπω, Tego, operio.
Σκεῦος, εος, τὸ, Vas: etiam Instrumentum.
σκευάζω, Instruo: Orno.
Σκηνὴ, Tabernaculum, Tentorium: Domicilium temporarium ex frondibus, culmis; tabulis; pellibus, pannis; laneis; aut simili materiâ.
Σκήπτω, Nitor, Incumbo: etiam prætexto, aliquâ ratione nitens: & Fingo, Simulo: etiam Cado, Deci, do, Irruo: unde σκηπτὸς: Fulmen, quòd in terram impetu violento illisum decumbit, & σκῆπτρον, Baculus, Sceptrum.
Σκία, Vmbra.
Σκιρτάω, Salto, Exulto, Subsilio.
Σκόλοψ, ὁ, Præacutus Palus, Vallus, idem cum σκωλὴξ & χάραξ.
Σκόρπιος, Scorpius, à σκορπίζω, Dispergo.
Σκότος, ν, ὁ vel τὸ, εος, Tenebræ, Caligo, sæpe de tenebris nocturnis.
Σκύζω, Ad iram concito, Irrito.
σκυθρωπάζω, Sum vultu tetrico & mœsto, molestiam vultu simulo.
Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, Catulus, proprie canis.
Σκύμνος, Catulus leonis.
Σκύτος, τὸ, Corium, Pellis: etiam lorens funis, Scutica.
Σκώληξ, ὁ, Vermis.
Σκώπτω, Cavillor, Illudo, Irrideo aliquem dicteriis.
Σμάω sive σμήω, Abstergo.
Σμήλη, Scalper, seu Scalprum, Scalper incisorius.
σμιλδύω, Scalpello amputo.
Σμύχω, Attero, Absumo, Corrumpo, etiam Vro.
σμυγερὸς, Ærumnosus.
Σοφὸς, ὁ, Loculus, Conditorium.
Σοφὸς, Sapiens, Prudens.
Σπάθη, Rudis, seu rudicula, Gladius, Ensis.
Σπανὸς & σπάνιος, Rarus.
Σπαράσσω, Lacero, Lanio.
Σπαργάω, Tumeo, Lacte distentus sum.
Σπάρτος sive σπάρτον, Spartum.
Σπάω, Traho, Attraho.
Σπάσμα, τὸ, Mucro in gladio: in corpore humano, quod convulsum est.
Σπεῖρα, Spira: εἱλιξ, Linea flexuosa orbes faciens in sese redeuntes.
Σπείρω, Semino, Sero.
Σπένδω, Libo, Sacrifico,
Σπέρχω, Vrgeo, Propello.
Σπεύδω, Festino.
σπουδὴ, Festinatio, Studium.
Σπῖλος, Macula, Labes.
Σπλάγχνον, Viscera præcipua interanea, & vitaliora, ut

ut Cor, Pulmo, Iecur, & similia, quæ in cæsis victimis Aruspices considerabant.

Σπλὴν, λῆνος, Splen, Lien.

Σπόγγος, Spongia.

Σποδὸς, ἡ, Cinis.

Σπόνδυλος, Spondilus, Vertebra, sunt 24. ossa quibus tota ῥάχις constructa est.

Στάζω. Stillo.

στάγμα, Gutta.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, Vva passa.

Σταχὺς, υος, Spica.

Στέαρ, τὸ, Sebum sive Sevum.

Στέγω, Tego, Occulto.

Στείβω, Calco, Tero.

Στεῖρα, ας, Sterilis, quæ non parit: Carina navis: & Coma certo quodam modo intorta.

Στείχω, Eo, Vado.

στοχάζομαι, Collimo, & rectâ ad scopum tendo: Rationem habeo: & Conjicio.

Στέλεχος, εος, τὸ, Truncus, Caudex: etiam Stirpes, Stirps.

στελεχόω, Caudicem emitto.

Στέλλω, Mitto: etiam Instruo, Paro, & orno, Exorno, propriè de corporis cultu.

Στενὸς, Angustus, Arctus.

στένω, Gemo, Suspiro.

Στέργω, Naturali quadam charitate amplector.

Στερεὸς, Solidus, Integer, Firmus, Durus.

Στερέω, Privo, Orbo.

* Στέρνον, Pectus, à στερεὸς.

Στέφω, Corono, Redimo.

* Στηρίζω, Figo, ab ἵστημι.

Στίζω, Pungo, Stigmata inuro.

Στίλβω, Splendeo, Luceo.

Στλεγγὶς, ίδος, Strigil.

στλεγγίζω, Strigili rado, seu Abrado.

Στοὰ, ᾶς, Porticus regia Athenis.

* Στόμα, ατος, Os, à τέτμα, scindo.

στόμαχος, Stomachus.

Στορέω, Sterno, Solo equo.

Στραξ, γὸς, Gutta seu Stilla.

* Στρατὸς, ὸ, ὁ vel ἡ, Exercitus, à στερρῶς ἵσασι, id est, Firmiter sto.

Στρέφω, Verto, Flecto, Torqueo.

στρεβλὸς, Tortus.

στρέπω, Torqueo, Verto.

στραγγὸς, Obliquus: idem quod σκολιὸς.

Στρωμνὴς, ῆος, Asper: item Acutus. At στρωτὸς, Luxus, Fastus, Delicix, unde στρωτιάω, Lascivio.

* Στρουθὸς, Passer, Passerculus, à στερρῶς θεῖν, qua velox: etiam ὄστρειον, Leguminis species.

Στύραξ, ακος, Cuspis teli etiam arbor.

Στυγέω,

Σπυγέω, F. στύξω, à στύγω, Odio prosequor, Odi.
Σπύφελος, Durus, Asper.
στύπη, Stupa, quâ rimulæ & foramina stipantur.
Συκῆ, Ficus, Arbor.
Σύκον, Ficus, Fructus.
Σύλη, Præda, Spolium.
Σὺν, Atticè Ξὺν, Cum, Vnà cum.
Συρίσσω, Sibilo, Sibilum edo.
Σύρω, Traho.
Σὺς, υὸς, ὁ vel ἡ, Sus, Porcus.
ὗς, ὑος, ὁ καὶ ἡ, idem.
ὕνις, sive ὕννις, Vomer: etiam Capra.
Συχνὸς, Frequens, Creber.
Σφαδάζω, Pedes agito, Iacto.
Σφάζω, Iugulo, Macto.
Σφαῖρα, Sphæra, Globus.
Σφάκος, Saliva.
Σφάλλω, Supplanto, Everto.
Σφάραγος, Guttur.
Σφενδόνη, Funda.
Σφὴν, ηνὸς, Cuneus.
σφὴξ, idem.
Σφίγγω, Stringo, Constringo.
Σφραγὶς, ίδος, Signum, Sigillum.
Σφριγάω, Turgeo, propriè de mammis.
Σφύζω, Salio, Pulso, eâ significatione, quâ arteriæ pulsare dicuntur, & Mico, Palpito.
Σφύρα, Malleus, Piscis marinus.
σφυρὸν, Malleolus pedis.
Σχάω, Sacrifico, Scalpro perio, seu Incîdo; aut Pertundo, laxo, Remitto, Relinquo.
σχάζω, idem, etiam Transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & Solvo, Desino.
Σχέτλιος, Miser, Scelestus, Sævus.
Σχίζω, Findo, Scindo, Disseco.
Σχῖνος, ἡ, Lentiscus, Dentiscalpium.
Σχοῖνος, Iuncus, Funis ex junco plexus, Mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.
Σχολὴ, Otium, Vacatio.
Σύλη, Præda, Spolium.
Σωλὴν, ῆνος, Canalis, Tubus.
* Σῶμα, Corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, Sepulchrum animæ.
Σῶς, Salvus, Incolumis, Sospes.
Σόω, Servo, & Concito.
* Σῶκος, Mercurij Epithetum, ex σάοικος, i. σόζων τοὺς οἴκους.

T

Ταλάω, τλάω, τλῶ, Suffero.
Τάλας, ανος, Miser, Ærumnosus.
Οἴ μοι τάλας, Heu mihi misero.
ταλάσιον, & ταλασία, Lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptijs apta, quòd puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

* Ταμίας, Promus, Condus, Dispensator eorum, quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, Distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πατεινὸς, Depressus, Humilis, Non multùm à terrâ assurgens, cui opponitur ὑψιλὸς, procerus, Altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψιλόφρων, Superbus.

Τάπης, ητος, ἡ, Tapes.

Ταράσσω, Commoveo, Turbo.

Τάρβος, τὸ, Terror, Metus.

Τάρταρος, Infernum.

Τάριχος, ου vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ, Salsamentum.

Τάρχεα, Inferiæ, Iusta.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, Ordino, Colloco.

Ταῦρος, Taurus.

Ταχὺς, Pernix, Celer, Velox.

Τέγγω, Tingo, Humecto, Mollio.

Τείνω, Tendo, Extendo.

τόνος, Tenor, tentio, Contentio.

Τείρω, Vexo, Affligo, Infesto.

τέρην, Tener.

τεράμων, ονος, Mollis.

τράυω, Vulnero, Saucio.

τραυλὸς, Blesus, Balbus.

τερέω, Tero, Attero, Terebro.

τρύω, τρύσκω, & τρύχω, τρυχόω, & τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, Tero, Rodo: unde τράγος, ob voracitatem, Caper, Hircus.

* Τείχος, τὸ, Murus, Mœnia, à τεύχω, Fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, Finis: etiam Signum, Prodigium, Ostentum.

Τέλλω, Oriri facio.

τέλλομαι, Existo, Orior.

Τέλος, τὸ, Finis, Exitus.

Τέμνω, Scindo, Seco.

Τένδω sive τένθω, Comedo, Rodo, seu Arrodo.

Τέρας, τὸ, Signum, Prodigiũ, Monstrum.

Τερθρεὺς, έος, Præstigiator, Impostor.

Τέρμα, Terminus, Meta, finis.

Τέρπω, Delecto, Oblector.

Τέττιξ, ιγος, Cicada.

Τεύχω, Fabricor, Struo.

Τυγχάνω, Sum, Consequor.

* Τέφρα, Cinis, cui σπόδος, & μαρίλη, synonima sunt, à τύφω, Incendo.

* Τέχνη, Ars.

Τήκω, Liquefacio, Liquo.

τήγανον, Sartago, Patella.

Τῆλε, Procul

Τηρέω, Servo, Conservo, Tueor,

Tueor.
Τιθασσὸς, Cicur, Mitis.
τιτασσεύω, Cicuro.
τίθη, Nutrix, & Mamma.
τιθεύω, Nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, Pono, Colloco, Propono, Compono, Suppono, Sumo, Vendico, Tribuo, aliquandò Facio, Efficio.
Θεσμὸς, Lignorum strues: etiam θεσμοὶ, Leges
Θέμις, Lex, Institutum, Ius, Fas.
Τίκτω, Pario, Procreo.
Τίλλω, Vello, Vellico.
Τίλος, i. κόπρος, Stercus.
Τινάσσω, Quatio, Concutio, Vibro.
Τίς, Quis? Vter? Quotus?
Τὶς, Aliquis, Quispiam.
Τίω, Honoro, Magni æstimo.
Τίομαι, Vlciscor.
τιμωρία, Vltio, Vindicta.
ἐπιτίμιον, Mulcta, Pœna: etiam Census.
*Τιτᾶνες, & τιτῆνες, Dæmones quidam à Iove è cœlo sub terram detrusi, à τιταίνω, Vlciscor.
Τοῖχος, Paries, Murus: sed Lateralis, seu Transversarius.
Τόλμα, Audacia.
τολμάω, Audax sum, Audeo.
Τολύπη, Lana carpta.
τολυπεύω, Conglomero.
Τόξον, Arcus.

Τόπος, Locus.
Ἄτοπος, Locum non habens, Absurdus.
*Τράπεζα, Mensa, quasi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, Collum, Cervix.
Τραχὺς, Asper, Confragosus, cui opponitur Λεῖος, Lævis.
*Τρίγλη, Mulus, quoniam, τρὶς τίκτει τοῦ ἔτους, Ter parit in anno.
*Τρίβω, Tero, Absumo.
*Τρίβος, ἡ, Via.
Τρέπω, Verto, Converto.
Τρέφω, Nutrio, Alo.
Τρέφος, εος, τὸ, Infans.
Τρόμβος, Grumus, propriè rei in unam massam concretæ frustum.
Τρέχω, Curro, Propero.
Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.
τρόχος, Rota.
Τρέμω, Trepido, Tremo.
τρήρων, ἡ, Columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.
Τρίζω, Strido.
Τρίγη, sive τρὺξ, υγὸς, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.
τριγάω, Vindemio.
Τύλος, Callus, seu Callum, τύλοι quoque Superciliorum pili.
Τύμβος, Bustum, Sepulchrum.
Τύπτω, Verbero, Percutio.

* Τύραννος, Rex, Tyrannus, à πτύω, Vexo.
Τύρβη & Σύρβη, Turba, Tumultus.
* Τυρός, Caseus, à πιεῖν, quia est lac servatum.
Τυρόω & πυρόω, In Caseum cogo: etiam Agito, Turbo.
Τυτθὸς, ὁ ἡ ἡ, Parvus.
πως, idem.
Τυφλὸς, Cæcus.
Τύφω & πυφόω, Fumum excito, unde πύφος, & τῦφος, Fumus.
* Τύχη, Fortuna, à τυγχάνω, i. accido.
Τωθάζω, Dicterijs seu convitijs incesso, Irrideo, Opprobrijs mordeo.

Υ

Ὑάκινθος, Hyacinthus: etiam Flos purpureus, & gemmæ nomen.
Ὕαλος, & ὕελος, ὁ vel ἡ, Vitrum: etiam Κρύσταλλος, Crystallus.
* Ὕβρις, Injuria, sed gravior, quasi ὑπο-βαρὺς, admodum gravis.
Ὑγιὴς, ἐος, Sanus, Bene valens, Integræ valetudinis.
Ὑγρὸς, ὑγρὸν, Humidus, Madidus: interdum Liquidus, Fluidus, Cui opponitur ξηρὸς, Aridus, Siccus.
Ὑδω, Celebro, Canto.
Ὕμνος, Hymnus, Carmen, propriè in honorem Dei.
Ὑιὸς, Filius, Natus.
Ὑλάω, ῶ, Latro, de canibus.
Ὕλη, Materia, Sylva.
Ὑπὲρ, Super, Pro, Per.
* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.
* Ὕπνος, Somnus, quasi λύπονος, quia solvit labores.
Ὑπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, Posterior.
Ὑπόδρα, Torvè, Torvis oculis.
Ὕπτιος, Supinus, Resupinus.
Ὑφάω & ὑφόω, Texo.
Ὕψος, τὸ, Altitudo, Celsitudo.
Ὕω, Pluo.
ὕδωρ & ὕδατος, τὸ, Aqua, Pluvia.
Ἱδρὼς, Sudor.
* Ἱδὼς, Sudor sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

Φάγω & φήγω, Edo, Comedo.
Φαιδρὸς, Hilaris, Alacer.
Φάλα, Ornamentum quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, Calvus.
Φάος & φωτὸς, τὸ, Lux, Lux solis.
Φάω, φαέθω, φαείνω, & φαίνω. In lucem edo, & φαίνομαι, In lucem prodeo.

* Φάρμακον,

* Φάρμακον, Medicina, quasi Φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, Venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, Guttur.
Φάτνη, Præsepe, Stabulum.
Φαῦλος, Vilis, etiam Malus, Improbus.
Φαύλως, Malè: etiam Facilè.
Φάω pro quo φημὶ, Dico, Aio.
Φράζω, Dico, Memoro, Commemoro, Expono. At φράζομαι, Cogito.
Φάω & φάζω, Occîdo.
Φένω & φονεύω, idem.
* Φέβομαι, Fugio, Metuo: ex φοβέομαι & φεύγω.
Φέγγος, τὸ, Splendor, Lux, lumen.
Φείδομαι, Parco, Ignoſco, Miſereor.
Φελλὸς, Suber.
Φέναξ, Impoſtor: etiam Deriſor
Φεναχίζω, Decipio, Fallo: & Impono: Fucum facio, Illudo.
* Φέρβω, Paſco, alo: quasi φέρω βίον, Fero victum.
* Φερνὴ, Dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à Φέρω.
Φέρω, F. ὄισω, ab ὄιω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἰνέχω, Aor. 1. & 2. ἤνεγκα, & ἔνεγκον, ab ἐνέϝκω, Fero, Affero, Porto: etiam Aufero, Rapio, & Teneo, & Refero: etiam Pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
Φεῦ, Heu, Eheu.
Φεύγω, Fugio, Fugam capio.
Φθέγγομαι, Loquor, vel ſonum edo.
Φθείρω, pro quo φθερέω, Corrumpo, Labefacto, Perdo.
Φθίω, & φθίνω, idem quod φθείρω, Deficio, Tabeſco.
Φθειρὴρ, ῆρος, Pediculus.
* Φθόνος, Invidia, Invidentia, quasi φόνος, cædes.
* Φιάλη, παρὰ τὸ πεῖν ἁλις, quasi πάλη, Phiala, Poculum, Patera.
Φίλος, Amicus, qui amat & qui amatur, Charus, Placidus, Placens, Gratus.
Φιμὸς vel φίμος, Camus, Piſcella, Capiſtrum.
Φλάω, Contundo, Contero.
Φλέγω, Uro, Incendo, Inflammo.
Φλέω, Nugor.
Φλύω, φλυζω, idem.
* Φλυαρὸς, Nugæ.
Φλὲψ, βὸς, ἡ, Vena.
Φλοιὸς, Cortex.
* Φοῖβος, Purus, Phœbus, Sol, quasi φῶς βίου, Lux vitæ.
Φοῖνιξ, Ruber: etiam, Palma arbor & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt è Phœnicia.
Φοιτάω, Vomito, Venio.
Φολὶς, ίδος, Squamma: ſed qualis eſt ſerpentis.

* Φόν☉, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ιγγ☉, ἡ, Poët. Cithara.
* Φορμὸς, Sporta, Corbis, Cophinus, Calathus, ex φέρω.
* Φόρ]☉, Onus, à φέρω.
Φρά́σσω & φρά́ττω, Sepio, Munio.
Φρά́γμα, Sepimentum.
Φρέαρ, ατ☉, τὸ, Puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, Mens.
Φρένες, Præcordia, Mentis ſedes.
Φρονέω, Mente ſum præditus, Sapio.
Φρόνησις, ἡ, Cogitatio, Cura.
Φρεῖξ, ικὸς, ἡ, Levis, Tremulus, vel Sonitus maris.
Φρίσσω & φρίττω, Horreo, Horreſco.
* Φρῦδ☉, quaſi φερόδ☉, Evanidus, Qui abijt, Diſparuit.
Φρυάττομαι, Fremo, de equo.
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, Torreo.
Φρῦν☉, Rubeta, Rana venenoſa.
Φῦκ☉, ε☉, τὸ, Alga, Radicula, quâ ſe fucant mulieres, unde Fucus Latinè: etiam Metalli genus.
Φυλάσσω, Cuſtodio, Servo, Caveo. Vito.
Φυλὴ, Tribus.
Φύλλον, Folium, Frons.
Φύρω, Miſceo, Inquino, fœdo.
Φυσάω, Sufflo, Inflo.
Φύω, Gigno, Produco: etiam

X

Naſcor, ut φύομαι, Oriot, Exorior, Enaſcor.
Φύσις, Enaſcentia, Natura.
Φωγνύω & φώγνυμι, Torreo, Vro.
Φωλεὸς, ſive φωλέα, Luſtrum, Antrum.
* Φωνὴ, Vox: quaſi φῶς τοῦ, Lux animi.
* Φωὴρ, ωρὸς, Fur, & Fucus, à φέρω
Φωὴρ, ῶρ☉, ſive φῶρ☉, ι, Speculator, Explorator.
Φωτιαμὸς, Scrinium, Arcula.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, Lux.
Φῶς, φώτ☉, ὁ, Vir.

X

Χ Άζω, vel potius χάζομαι, Recedo, Retrocedo, Caveo.
Κακὸς, Malus, Ignavus.
Χαίνω, Hiico, Dehiſco, a χάω, inuſitato.
Χά☉, τὸ, Hiatus, Chaos.
Χάσμη, Hiatus, Oſcitatio: etiam Oſtrei genus: & Menſura liquidorum.
Χὴν, ηνὸς, ὁ χὴ, ἡ, Anſer.
Χαίρω, Lætor, Gaudeo.
Χαίομαι, idem.
Χάρις, Gratia, Venuſtas, Lepos, Elegantia: etiam Amicitia, Beneficium, Præmium.
Χάριτες, Veneres.
Χαίτη, Iuba, propriè equi.
Χάλαζα, Grando.

Χαλάω,

Χαλάω, Laxo, Remitto.
Χάλις, sive χάλιξ, Bacchi nomen,
Χαλίκρατος, Merus, Purus, vel ita tēperatus ut laxet.
Χαλινὸς, Habena, Frænum.
Χαλέπτω, Damno afficio, vel etiam Everto, labefacto.
Χαλεπὸς, Perniciosus, Noxius, Gravis, Molestus, Acerbus, Durus, Difficilis, Iracundus, Asper, sævus, Immitis.
* Χαλκὸς, Æs, ab ἀλκῇ.
Χαμαὶ, Humi, In terrâ.
Χαράσσω, & χαράττω, Sculpo, Insculpo, inscribo, Imprimo.
Χάραξ, Sulcus, Fossa.
Χάρτης, Charta ex papyro.
Χατέω, Egeo, Opus habeo.
Χαῦνος, Laxus, Fungosus.
Χέζω, Caco.
Χεζανάγκη, Cacandi necessitas.
Χεῖλος, τὸ, Labrum, Labiū.
* Χεὶρ, χειρὸς, Manus, ab ἔχω, Teneo.
Χείρων, & χερείων, Deterior, Pejor.
* Χελιδὼν, όνος, ἡ, Hirundo, quasi χείλεσιν ᾄδων, Canens.
Χέλυς, ἡ, Testudo: & instrumentum Musicum, Lyra, Cithara, Chelys.
Χέρρος sive χέρσος, Desert'. Incultúsque, Asper: & Substantivè pro κέρσος γὴ, Solum sterile, desertum.
Χέω, F. χέσω, & χεύσω, Fundo, Effundo, Diffundo.
Χεύς, έος, & χοῦς, εὸς, Congius, mensura liquidorum.
Χοῦς, etiam Terra egesta: etiam Aqualis, Vas aquarium,
Χόω, & χόννυμι, F. χώσω, χοῦν, Educo, aggerem duco.
* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.
Χειμὼν, idem, & Tempestas, Procella, Imber, ventus.
Χύω & Χύνω, idem quod χέω.
Χύτρος & χύτρα, Olla, Olla fictilis, Testa, Cacabus.
χυλὸς, Succus.
Χηλὴ, Forfex, seu Forceps.
Χῆρος, Viduus.
χθὼν, ονὸς, ἡ, Terra, Humus, Tellus: idem quod γαῖα.
Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, Mille.
Χιλὸς, ὁ vel ἡ, Pabulum, propriè jumentorum, ut Fœnum, Avena, &c.
* Χιὼν, όνος, ἡ, Nix, à χέω.
Χλεύη, Risus, seu Derisio, Illusio, Ludibrium, Cavillatio.
* Χλιαίνω, Tepefacio, Calefacio, unde χλαμὺς, ύδος, Chlamys.
Χλίω, idem quod θρύπτω, Delicijs frango, Luxu effœmino.
Χλόα & χλόη, Herba virens, Germen viride, Gramen: etiam

etiam generaliter Herba, Folium, unde χλοερὸς, Viridis. Herbaceus.

χαύω, Carpo, Vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu Cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σός, Porcus, Sus.

Χολὴ, Bilis, Fel, Omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, Gramen: etiam Cartilago.

Χορδὴ, Intestinum, Chorda, seu fides ex intestino: etiam Nervus, seu chorda, quâ arcus intenditur.

Χορὸς, Chorus, vel Chorea, Tripudium, Saltatio tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, Fœnum, Herba virens, à χείρω, quòd resecatur.

Χράω, Commodo, Do commodatò, Vtendum do; etiam Oraculum edo, vel reddo.

Χράομαι, Vtor.

χραίνω, Polluo.

χρῆμα, Res.

χρήματα, Pecuniæ.

Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεῖος, & χρέως, vel χρεῖως, Debitum, mutuum, Æs alienum etiam χρέος & χρεὼν, Debitũ fatale, Fatũ, Mors.

χρέος, quoque Causa, Vaticinium, Oraculum.

Χρεῖος, Vtilis.

Χρειὼ, Ion. χρεὼ pro χρεία, Indigentia.

χρείω autem Vaticinor.

χρὴ, Oportet, opus est.

χρηΐζω, Poët. Idem.

Χρήζω, Egeo, Volo, Rogo.

Χρίω, Vngo, Lino, seu Inungo, Perungo, Oblino, Illino: etiam Pungo, Stimulo.

Χρόα, Color.

χρόω & χρώννυμι, Coloro, Tingo.

χροΐζω, idem.

Χρὼς, ωτὸς, τὸ, Cutis, Corpus.

χρὼς, χροὸς, ὁ, Idem.

Χρόνος, Tempus, Temporis spatium.

* Χρυσὸς, Aurum, à ῥύω, Libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, Claudus, à χῶλον, pes.

Χῶρος, Locus: etiam Ager, Prædium, vel Fundus.

Χώρα, Itidem Locus, Solum, Ager, etiam Conceptaculum, & Regio: & χωρέω, (ex quo Curro) Accedo, Proficiscor.

Χωρὶς, Seorsim, Separatim: etiam Singulatim, unde χωρίζω, Separo vel Sejungo.

Ψ

Ψάω, Tergo, Abstergo: et Rado, Radendo detergo,

tergo, Frico: et Tenuo, Attenuo: etiam Accedo, et Appropinquo: ψέω. idem.
Ψήχω, idem.
Ψαίρω: etiam Rado: et Innato, Attingo: & Accelero, Festino, et Distraho, et Dissolutus sum, Diffluo.
Ψάλλω, Chordam tango: etiam Moveo, Quatio, Concutio.
Ψαθάλλω, et Ψαλάσσω, Tango, contrecto.
Ψόα et ψύα, Lumbus.
*Ψακὰς, άδος, Ros, Stilla, Gutta, quod minutum sit.
Ψεκὰς, ἡ, idem: à ψέω.
Ψίω, Tenuo, Attenuo.
Ψίθυρ, Susurrus.
*Ψωμὸς, Frustrum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere.
Ψέγω, Reprehendo, Vitupero.
Ψελλω, Balbutio.
Ψεύδω, Fallo, Frustro.
Ψεῦδος, τὸ, Mendacium, Falsum, commentum.
Ψευδὴς, Mendax.
Ψῆφος, ἡ, Lapillus, calculus quo luditur, vel quo Suffragium feritur: etiam ipsũ Suffragium
Ψίαθος, ἡ, Storea, Teges: peculiariter eæ tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.
Ψόλος, Fumus, Flamma, Fuligo.
Ψόφος, Strepitus, Crepitus, Fragor, & generaliter Sonus.
Ψύλλος et ψύλλα, Pulex.
Ψύχω, Frigefacio, Refrigero, Spiro.
Ψύχος, εος, τὸ, Frigus, cui opponitur, θάλπος, τὸ, Æstus seu Calor.
Ψυχὴ, Anima, Spiritus vitalis, et intellectualis, quo vivimus.
Ψώρα, scabies, à ψάω, scalpo.

O

Ω Pro fine, quòd sit ultima litera.
Ὠβὴ, Tribus, populi pars.
Ὠθέω, F. ὠθήσσω, et ὤσω, tanquam à Them. ὤθω, Trudo, Pello.
ὠστίζω, idem.
ὠστὴς, Impulsor.
Ὠκὺς, Celer, Velox, Pernix.
*Ὠκέανος, ὁ, Oceanus, à celeritate.
Ὠλένη, Cubitus, Brachium, Vlna.
Ὤμοι pro οἴ μοι, Hei mihi.
Ὠμὸς, Crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti.
*Ὦμος, Humerus, quasi ὑπομένων, quia sustinet onera.
Ὠμὸς, Crudelis.
Ὠνέομαι, F. ὦμαι, Emo, Mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.
*Ὠὸν,

*Ὠὸν, Ovum, ſ. quaſi ὅιον, quòd ſolum pariatur.
Ὧρα, Tempus anni, veluti vernum tempus, pro vere: etiam generaliter tempus.
Ὠρη, φροντὶς, Cura.
Ὠρύω ſive ὠρύομαι, Vlulo, Vox canum propriè & luporum.
Ὡς, Vt, Velut, Sicut, tanquā, Quaſi.
ὡσαύτερ, Quemadmodum.
ὡς, Vt, Ita ut.
Ἕως, & Εἵως, Donec, Vſq; dum, Tantiſper, Quoad. Cui reſpondet πέως, Iamdiu.
Ὠφελέω, Iuvo.
*Ὠχρὸς, Pallidus, ut Pallidus color, quum flavo miſcetur album.
ὠχρὸτης, Pallor.
ὠχρα, Coloris genus.
ὠχριάω, Palleo, Pallidus ſum, Palleſco, Pallidus fio.
ὠχριαίνω, Palleſacio, Pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis ſunt petenda.

DE NOMINIBVS

Menſium Græcorum.

QVod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Ijs igitur omiſſis, quæ de eorum diversâ apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex varijs authoribus collecta HENR. STEPH. in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit, nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo, qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Ianuarius, ex Gazâ, ex alijs October, à γαμέω, quòd eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιών, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μουνιχιών, Martius, à μουνιχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanum, in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιών, Aprilis, παρὰ τὰ θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quâs

cal

calor solis στέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν, produxerat, dijs offerrentur.

Σκιροφοριῶν, Majus, quòd eo mense σκιροφορία, festum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athenis solenni pompâ deferebatur, signúmque ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιῶν, Iunius, qui mensis primus erat Atticorũ, anni initium, quem à Solstitio æstivo inchoabant, à sacrificijs majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιῶν, Iulius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιῶν, Augustus, propter βοηδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones fœliciter gestum.

Μαιμακτηριῶν, September, de nomine Iovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum, et sacra, quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιῶν, October, à festo πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριῶν, November; dictus quia, ἀνθέων στερεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσιδεῶν, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoq; ἐγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες, imitatione Neptuni et Minervæ de Atticâ contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de ijs non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεκαμερῆ, id est, tres decadas: Primam vocant μηνὸς ἰσταμένου, sive ἀρχομένου: Secundam, μεσοῦντος μηνός, vel ἐπὶ δεκάδι: Tertiam φθίνοντος μηνός: sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiam ἐπὶ εἰκάδι. Vtuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus, πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, seu τετρὰς πέμπτη, seu πεμπτὰς, et ita deinceps, nisi quòd prima cujusque mensis dies vocetur νουμηνία, quoniam in ea erat novilunium, lunâ menses auspicante et finiente. Decima quarta ab Hesiodo dicitur μέση, quòd medium obtineat

neat locum. Vltima ἕνη καὶ νέα Hoc porrò discriminis est, quòd in ἱσταμένου et μειὸν μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἱσταμένου, Secunda, Tertia: et πρώτη, δευτέρα μειονὸς, Vndecima, Duodecima. In φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogado, qua li, in suis Nonis, Idibus, et Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη φθίνοντος, Vigesima prima, Vigesima secunda, et ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib. 1. Saturn. c. 13.

FINIS.

Theo: Turner. Anno Dom:
1633.
Grammatica Lat: Ars bene
loquendi